

ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

เอกสารประกอบการสอน

รายวิชา ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

รหัส 000116 (2(2-0-4))

บรรยายโดย... ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์

น.ธ.เอก,ป.ธ.๔,ปว.ค.(วิชาชีพรู)

Dipl.(การสอนภาษาอังกฤษ),พร.บ.(ภาษาอังกฤษ)

M.A.(Linguistics),ปร.ด.(Cultural Science)

สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

พุทธศักราช 2558

คำนำ

เอกสารประกอบการสอนเล่มนี้คือ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (รหัสวิชา 000116) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษเบื้องต้นและฝึกทักษะการฟัง การพูด การเขียน และ การอ่านข้อความ ภาษาอังกฤษที่มีความสอดคล้องกับเอกสารที่ใช้สอนและมีความสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เน้นการอ่านเชิงวิเคราะห์โครงสร้างทางหลักภาษาอังกฤษและการอ่านเรื่องสั้นเพื่อความเข้าใจ

ดังนั้น รายวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้นนั้นผู้เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาจะต้องได้ศึกษาพร้อมกันในภาคเรียนที่ 1 ทุกปีการศึกษา จึงทำให้ผู้สอนได้รวบรวมเรียงเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน สำหรับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในเอกสารประกอบการสอนเล่มนี้

Chapter 1 Introduction about English Language

Chapter 2 Parts of Speeches in English Language

Chapter 3 Nouns

Chapter 4 Pronouns

Chapter 5 Verbs

Chapter 6 Adverbs

Chapter 7 Adjectives

Chapter 8 Prepositions

Chapter 9 Conjunctions

Chapter 10 Interjections

Chapter 11 Articles

Chapter 12 Tenses

Chapter 13 Reading Practices

จากเนื้อหาสาระที่ปรากฏให้เห็นแล้วดูเหมือนจะมากแต่การบรรยายนั้น ผู้สอนจะไม่บรรยายทุกตัวอักษรจะเน้นใจความสำคัญแล้วมอบหมายใบงานทำในห้องเรียนไปพร้อมกับการทำทำความเข้าใจในบทเรียน นอกนั้นจะให้ผู้เรียนไปศึกษาสืบค้นเพิ่มเติมซึ่งจะเน้นการมีส่วนร่วมในบทเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและผู้เรียนกับผู้เรียนและแต่ละสาระการเรียนรู้จะมีแบบฝึกหัดท้ายสาระการเรียนรู้เพื่อทดสอบความเข้าใจผู้เรียน

ฉะนั้น เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษเบื้องต้น เล่มนี้ ผู้สอนได้รวบรวมและเรียบเรียงขึ้นจากเอกสารทางวิชาการและอินเทอร์เน็ตที่เป็นข้อเขียนของนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ และ นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้จัดพิมพ์ตำราวิชาการซึ่งเป็นหนังสือวิชาการรายวิชา ภาษาอังกฤษเบื้องต้นอยู่แล้วส่วนหนึ่งที่ผู้สอนได้มีส่วนในการเขียนเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามผู้สอนก็แนะนำให้ผู้เรียนได้ศึกษาเอกสารอันเป็นตำราวิชาด้านหลักภาษาอังกฤษหรือ หนังสือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป เพื่อนำมาประกอบการศึกษาในรายวิชานี้ และเกิดความเข้าใจในหัวข้อที่กำหนดไว้เป็นขอบข่ายการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้ทำเป็นรายละเอียดในเอกสาร มคอ. 3 แล้ว

สุดท้าย ผู้สอนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษเบื้องต้น เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้และอาจจะมีเนื้อหาสาระบางส่วนไม่สมบูรณ์เชิงการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ ผู้รวบรวมเรียบเรียงน้อมรับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาวิชาการทุกประการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์

-พฤษภาคม พ.ศ. 2558

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	2
สารบัญ	4
รายละเอียดวิชา มคอ 3.....	5
สาระการเรียนรู้.....	15
Chapter 1 Introduction about English Language.....	15
Chapter 2 Parts of Speeches in English Language.....	29
Chapter 3 Nouns.....	34
Chapter 4 Pronouns.....	54
Chapter 5 Verbs.....	66
Chapter 6 Adverbs.....	77
Chapter 7 Adjectives.....	83
Chapter 8 Prepositions.....	91
Chapter 9 Conjunctions.....	101
Chapter 10 Interjections	108
Chapter 11 Articles.....	115
Chapter 12 Tenses.....	125
Chapter 13 Reading Practices	138
Contents : Exercises	
Exercises 1.....	25
Exercises 2.....	26
Exercises 3.....	27
Exercises 4.....	32
Exercises 5.....	47
Exercises 6.....	62
Exercises 7.....	73

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
Exercises 8.....	81
Exercises 9.....	88
Exercises 10.....	99
Exercises 11.....	106
Exercises 12.....	113
Exercises 13.....	123
Exercises 14.....	133
Exercises 15.....	145
Exercises 16.....	149
Exercises 16.....	152
References.....	154

รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.๓)
รายวิชา ๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
คณะ/ภาควิชา	คณะพุทธศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

หมวดที่ ๑
ข้อมูลโดยทั่วไป

๑. รหัสและชื่อรายวิชา ๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English)
๒. จำนวนหน่วยกิต ๒ หน่วยกิต (๒-๐-๔)
๓. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา พุทธศาสตรบัณฑิต หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
๔. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัตย์ น.ธ.เอก,ป.ธ.๔,ปว.ค.(วิชาซรพครู),พธ.บ.(ภาษาอังกฤษ), อนุปริญญาการสอนภาษาอังกฤษ(Diploma in teaching English), M.A.(Linguistics), Ph.D.(Cultural Sciences)
๕. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน ภาคการศึกษาที่ ๑ / ชั้นปีที่ ๑
๖. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี) -ไม่มี-
๗. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี) -ไม่มี-
๘. สถานที่เรียน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๙. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด พ.ศ.๒๕๕๗

หมวดที่ ๒
จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

<p>๑. จุดมุ่งหมายของรายวิชา</p> <p>นิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ</p>
<p>๒. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา</p> <p>เพื่อพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาของรายวิชาให้ชัดเจนและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรายวิชา สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจกฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ และเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐาน สกอ.</p>

หมวดที่ ๓
ลักษณะและการดำเนินการ

<p>๑. คำอธิบายรายวิชา</p> <p>ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ</p>											
<p>๒. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา</p> <table border="1"> <tr> <td>บรรยาย</td> <td>สอนเสริม</td> <td>การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน</td> <td>การศึกษาด้วยตนเอง</td> </tr> <tr> <td>บรรยาย ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา</td> <td>สอนเสริมตามความต้องการของนิสิตเฉพาะราย</td> <td>ไม่มีการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม</td> <td>การศึกษาด้วยตนเอง ๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์</td> </tr> </table>				บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง	บรรยาย ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความต้องการของนิสิตเฉพาะราย	ไม่มีการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม	การศึกษาด้วยตนเอง ๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง								
บรรยาย ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความต้องการของนิสิตเฉพาะราย	ไม่มีการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม	การศึกษาด้วยตนเอง ๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์								
<p>๓. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นิสิตเป็นรายบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์ประจำรายวิชา ประกาศเวลาให้คำปรึกษาผ่านเว็บไซต์คณะ หรือ ส่วนงาน - อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล หรือ รายกลุ่มตามความต้องการ ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เฉพาะรายที่ต้องการ) 											

หมวดที่ ๔
การพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิต

<p>๑. คุณธรรม จริยธรรม</p>
<p>๑.๑ คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา</p> <p>พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างราบรื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยผู้สอนต้องพยายามชี้ให้เห็นคุณธรรมและจริยธรรมที่สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาวิชา เพื่อให้ นิสิตสามารถพัฒนาและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมกับความรู้ในรายวิชา โดยมีคุณธรรมจริยธรรมตามคุณสมบัตินิสิต ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">(๑) ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับความเสียสละและซื่อสัตย์สุจริต(๒) ความมีวินัย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม(๓) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญ(๔) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์(๕) เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม
<p>๑.๒ วิธีการสอน</p> <ul style="list-style-type: none">- บรรยายบทเรียนพร้อมยกตัวอย่างประกอบ- มอบหมายงานให้นิสิตไปศึกษาทฤษฎีและการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) แล้วนำมาเสนอในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนิสิตด้วยกัน และอาจารย์ผู้สอน- ให้นิสิตฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ พร้อมทั้งชี้ให้เห็นประเด็นทางจริยธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรม- เน้นนิสิตเป็นศูนย์กลางการเรียน โดยให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในชั้นเรียน- กระตุ้น ชักจูงให้นิสิตเข้าเรียนสม่ำเสมอ มีระเบียบวินัย และมีความกล้าหาญในการแสดงออก และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
<p>๑.๓ วิธีการประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none">- ประเมินผลพฤติกรรมการเข้าเรียน การให้ความร่วมมือในชั้นเรียน และส่งงานมอบหมายให้ตรงเวลา- ประเมินผลก่อนเข้าสู่บทเรียนเพื่อทราบพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา- ประเมินผลระหว่างภาคเรียน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์การเรียน- ประเมินผลด้วยการใช้แบบฝึกหัดในบทเรียน- ประเมินวัตถุประสงค์การเรียนโดยใช้ใบงาน (Work Sheet)- ประเมินผลปลายภาคเรียน เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนในภาพรวม

<p>๒. ความรู้</p>
<p>๒.๑ ความรู้ที่ต้องได้รับ</p> <p>ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ประกอบด้วย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) มีความสามารถใช้ทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีทักษะการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ - มีเจตคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้น - มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้น
<p>๒.๒ วิธีการสอน</p> <p>บรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ ใช้สื่อประกอบ และเทคโนโลยีประกอบ มอบหมายงาน ใบงาน ทดสอบวัดผลประสงค์การเรียนรู้ ใช้แบบฝึกหัดเกี่ยวกับบทเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในชั้นเรียน การเปิดโอกาสให้ซักถามภายในชั้นเรียน และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Center)</p>
<p>๒.๓ วิธีการประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ทดสอบก่อนเข้าสู่บทเรียน ๒. ทดสอบวัดผลประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ใบงาน ๓. ทดสอบบทเรียนโดยใช้แบบฝึกหัด ๔. ทดสอบระหว่างภาค และสอบปลายภาค ๒. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน ๓. การแก้ไขข้อบกพร่องส่วนตัว (Personal Problems Solving)
<p>๓. ทักษะทางปัญญา</p>
<p>๓.๑ ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา</p> <p>พัฒนาความสามารถในการคิดและการวิเคราะห์เนื้อหาวិชาอย่างเป็นระบบ ความสามารถในการนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ มีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการมาใช้ในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่คาดคิดมาก่อน สามารถสืบค้น ค้นหา ข้อเท็จจริง สรุป ทำความเข้าใจได้ รวมถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา และสรุปประเด็นปัญหา พร้อมทั้งสามารถบูรณาการความรู้ในรายวิชาเข้ากับหลักพุทธธรรมได้</p>
<p>๓.๒ วิธีการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บรรยายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาวิชา - บรรยายเชิงวิเคราะห์ให้เห็นความสัมพันธ์และบูรณาการของเนื้อหาวิชา - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และแก้ไขข้อผิดพลาดเป็นรายบุคคล - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แล้วนำมาแลกเปลี่ยนภายในชั้นเรียน
<p>๓.๓ วิธีการประเมินผล</p> <p>ทดสอบระหว่างภาคและปลายภาค โดยเน้นการวิเคราะห์ การประยุกต์ใช้และการบูรณาการเนื้อหาวิชา การใช้ซีกถาม ทดสอบด้วยใบงานและแบบฝึกหัด</p>

<p>๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p>
<p>๔.๑ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none">- พัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนด้วยกัน- พัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน- พัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานเป็นทีม- พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความมีวินัย ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นทีม และความตรงต่อเวลา
<p>๔.๒ วิธีการสอน</p> <ul style="list-style-type: none">- จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการเรียนรู้- จัดกลุ่มการเรียนรู้- ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม
<p>๔.๓ วิธีการประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none">- ประเมินตนเองด้วยแบบที่กำหนด- ประเมินผลพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม- ประเมินผลจากรายงานการศึกษาด้วยตนเอง
<p>๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๕.๑ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none">- พัฒนาทักษะในการสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การแปล การเขียน และนำเสนอในชั้นเรียน- พัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลจากกรณีศึกษา- พัฒนาทักษะในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต- ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร เช่น การส่งงานทางอีเมล การสร้างห้องแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ- ทักษะในการนำเสนอรายงานโดยใช้รูปแบบ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม <p>๕.๒ วิธีการสอน</p> <ul style="list-style-type: none">- มอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จาก website สื่อการสอน e-learning และทำรายงานโดยเน้นการนำตัวเลข หรือมีสถิติอ้างอิง จากแหล่งที่มาข้อมูลที่น่าเชื่อถือ- นำเสนอโดยใช้รูปแบบและเทคโนโลยีที่เหมาะสม <p>๕.๓ วิธีการประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none">- ประเมินจากรายงาน ใบงาน แบบฝึกหัด และนำเสนอด้วยสื่อเทคโนโลยี- ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการเรียนในชั้นเรียนด้วยการโต้ตอบซักถาม

หมวดที่ ๕
แผนการสอนและการประเมินผล

๑. แผนการสอน

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การ สอน สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
๑	๑. ทดสอบก่อนเข้าบทเรียน ๒. แนะนำแผนการสอน ๒.๑ คำอธิบายรายวิชา ๒.๒ วัตถุประสงค์รายวิชา ๒.๓ กิจกรรมการเรียนรู้ ๒.๔ วิธีการประเมินผล ๒.๕ งานมอบหมาย ๒.๖ จิตพิสัย	๒	-การอธิบาย -การยกตัวอย่าง ประกอบ -ซักถามและแสดงออก -Power Point -Projector	ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์
๒-๔	Introduction to English Language -ประวัติภาษาอังกฤษโดยย่อ -อักษรภาษาอังกฤษ -ประโยคพื้นฐานเมื่อต้องการสื่อสาร	๖	-การอธิบาย -การยกตัวอย่าง ประกอบ -ซักถามและแสดงออก -Power Point -Projector	ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์
๕-๘	Parts of Speech in English Language -Nouns / -Pronouns -Verbs / -Adverbs -Adjectives / -Prepositions -Conjunctions / -Interjections	๘	-การอธิบาย -การยกตัวอย่าง ประกอบ -ซักถามและแสดงออก -Power Point -Projector	ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์
๙	How to Use Article	๒	-การอธิบาย -การยกตัวอย่าง -ซักถามและแสดงออก -Power Point -Projector	ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์
๑๐	สอบระหว่างภาค	๒		ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์
๑๑-๑๓	How to Use Tense	๖	-การอธิบาย -การยกตัวอย่าง -ซักถามและแสดงออก -Power Point -Projector	ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์

สัปดาห์ ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้ การ สอน สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
๑๔	How to Construct Basic Sentences	๔	-การอธิบาย -การยกตัวอย่าง -ซักถามและแสดงออก -Power Point -Projector	ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์
๑๕-๑๖	ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่าน และเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและ คำศัพท์ต่าง ๆ (ปกติผู้สอนจะให้ นิสิตได้พูดในห้องเรียนประจำและ กำหนดให้เขียนประวัติตนเองแล้ว รายงานหน้าชั้นเรียนเป็นรายบุคคล)	๖	-การอธิบาย -การยกตัวอย่าง -ซักถามและแสดงออก -Power Point -Projector	ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์
๑๗	สอบปลายภาค	๒		ผศ.ดร.สุรพงษ์ คงสัจย์

๒. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ที่	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการ ประเมินผล
๑	สอบระหว่างภาค สอบปลายภาค	๙ ๑๕	๒๐% ๕๐%
๒	วิเคราะห์ คั่นคว่ำ การนำเสนอรายงาน การทำใบงาน การฝึกทักษะทั้ง ๔ ในเบื้องต้น การส่งงานตามที่มอบหมาย	ตลอดภาค การศึกษา	๒๐%
๓	การเข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วม	ตลอดภาคการศึกษา	๑๐%

หมวดที่ ๖
ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

๑.เอกสารและตำราหลัก

วิทยา ศรีเครือวัลย์. The Standard English Grammar. พิมพ์ครั้งที่ ๑๖. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แพรววิทยา, ๒๕๓๒.

Betty Schramfer Azar. Understanding and Using English Grammar. New Jersey: Prentice Hall Regents Englewood Cliffs, 1989.

๒.เอกสารและข้อมูลสำคัญ

ฝ่ายวิชาการภาคภาษาอังกฤษ สถาบัน Opinion. Basic English Grammar. พิมพ์ครั้งที่ ๑.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด, ๒๕๓๗.

มงคล กุลประเสริฐ. An Applied English Grammar. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๕.

----- . Foundation English (Revised Edition). พิมพ์ครั้งที่ ๑. นนทบุรี:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, ๒๕๓๓.

๓.เอกสารและข้อมูลแนะนำ

กมล ชูทรัพย์. Progressive English Grammar. กรุงเทพมหานคร: สมเจตน์การพิมพ์, ๒๕๓๓.

โครงการส่งเสริมการสร้างตำรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. Practical English Structure.

กรุงเทพมหานคร: สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๖.

จรรยา อินทร์อ่อง. Modern English Grammar Part I. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., ๒๕๔๔.

----- . Modern English Grammar Part II. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษา I.O.U., ๒๕๔๔.

----- . Modern English Grammar Part III. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

----- . Modern English Grammar Part IV. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

เชาวน์ เชนงเดช. English Grammar Section II. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอ็ดมันเพรสโปรดักส์ จำกัด, ๒๕๓๘.

ลินดา เจน. Propositions. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอ. เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์, ๒๕๓๓.

อุดม วัชรินทร์สิขิตต์,ศ.ดร. และคณะ. Fundamental English II.พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๓.

Domalin, A. Leuschel และคณะ. Reading English II. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๓.

Preechar Sivalai. English Essentials. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๗.

หมวดที่ ๗

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

<p>๑. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนิสิต</p> <p>การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดทำโดยนิสิต ได้จัดกิจกรรมในการนำแนวคิดและความเห็นจากนิสิตได้ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- แบบประเมินผู้สอน และแบบประเมินรายวิชา- ใบงานประเมินประสิทธิผลหลักสูตรระสงค์รายวิชา- การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนและผู้เรียน- การสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของผู้เรียน- ข้อเสนอแนะผ่านเว็บบอร์ด ที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำเป็นช่องทางการสื่อสารกับนิสิต
<p>๒. กลยุทธ์การประเมินการสอน</p> <p>ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ได้มีกลยุทธ์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- แบบสอบถามประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนโดยนิสิต- การสังเกตการสอนจากผู้ร่วมทีมการสอน- ผลการสอบ- การทวนสอบผลประเมินการเรียนรู้
<p>๓. การปรับปรุงการสอน</p> <p>หลังจากผลการประเมินการสอนในข้อ ๒ ได้นำผลการประเมินไปปรับปรุงการสอน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- แจงผลการประเมินการสอนโดยนิสิตให้ผู้สอนทราบเพื่อนำไปปรับปรุงการสอน- สัมมนาการจัดการเรียนการสอน- การวิจัยในและนอกชั้นเรียน
<p>๔. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิตในรายวิชา</p> <p>ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในวิชา ได้จากใบงาน แบบฝึกหัด การสอบถามนิสิต การตรวจงานมอบหมายของนิสิต และพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์โดยรวมในวิชาได้ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- การทวนสอบการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานของนิสิตโดยอาจารย์อื่น หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำหลักสูตร- มีการตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนิสิต โดยตรวจสอบข้อสอบ ใบงาน รายงาน วิธีการให้คะแนนสอบ และการให้คะแนนพฤติกรรม
<p>๕. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา</p> <p>จากผลการประเมิน และทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอน และรายละเอียดวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- ปรับปรุงรายวิชาทุก ๓ ปี หรือตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ตามข้อ ๔- จัดประชุมเชิงปฏิบัติการแลกเปลี่ยนและระดมสมองพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

Chapter 1

Introduction

about English Language

This chapter is a basic article of English that teacher must advise about subjects to present for students who is a beginner because Basic English is commented at Article, part of speech as Nouns, Pronouns, Verbs, Adverbs, Adjectives, Prepositions, Conjunctions, Interjections and reading the paragraph of English Language and Tense to studying that students will study before second year to continuous high school.

Everybody had learnt English. There are speaking, reading, writing and listening and Let's go to learn on this chapter that it is reviewing alphabets and basic pattern of English Language.

1.1 English Alphabet

English alphabet¹- From Wikipedia, *"The Alphabet" redirects here. For the short film by David Lynch, see The Alphabet (film).* The modern English alphabet is a Latin alphabet consisting of 26 letters – the same letters that are found in the ISO basic Latin alphabet :

Majuscule forms (also called uppercase or capital letters)

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Minuscule forms (also called lowercase or small letters)

a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z

¹ http://en.wikipedia.org/wiki/English_alphabet, 28 April 2015.

The exact shape of printed letters varies depending on the typeface. The shape of handwritten letters can differ significantly from the standard printed form (and between individuals), especially when written in cursive style. See the individual letter articles for information about letter shapes and origins (follow the links on any of the uppercase letters above).

The English language was first written in the Anglo-Saxon futhorc runic alphabet, in use from the 5th century. This alphabet was brought to what is now England, along with the proto-form of the language itself, by Anglo-Saxon settlers. Very few examples of this form of written Old English have survived, these being mostly short inscriptions or fragments. The Latin script, introduced by Christian missionaries, began to replace the Anglo-Saxon futhorc from

about the 7th century, although the two continued in parallel for some time. Futhorc influenced the emerging English alphabet by providing it with the letters *thorn* (þ ð) and *wynn* (ƿ ƿ). The letter *eth* (Ð ð) was later devised as a modification of *dee* (D d), and finally *yogh* (ȝ ȝ) was created by Norman scribes from the insular *g* in Old English and Irish, and used alongside their Carolingian *g*. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z & þ ð ƿ ȝ. The variant lowercase form long s (ſ) lasted into early modern English, and was used in non-final position up to the early 19th century. The ligatures æ and œ are still used in formal writing for certain words of Greek or Latin origin, such as *encyclopædia* and *coelom*. Lack of awareness and technological limitations (such as their absence from the standard qwerty keyboard) have made it common to see these rendered as "ae" and "oe", respectively, in modern, non-academic usage. These ligatures are not used in American English, where a lone *e* has mostly supplanted both (for example, *encyclopedia* for *encyclopædia*, and *fetus* for *foetus*).

The names of the letters are rarely spelled out, except when used in derivations or compound words (for example *tee-shirt*, *deejay*, *emcee*, *okay*, *aitchless*, *wye-level*, etc.), derived forms (for example *exed out*, *effing*, *to eff* and

blind, etc.), and in the names of objects named after letters (for example *em* (*space*) in printing and *wye* (*junction*) in railroading). The forms listed below are from the Oxford English Dictionary. Vowels stand for themselves, and consonants usually have the form *consonant + ee* or *e + consonant* (e.g. *bee* and *ef*). The exceptions are the letters *aitch*, *jay*, *kay*, *cue*, *ar*, *ess* (but *es-* in compounds), *wye*, and *zed*. Plurals of consonants end in *-s* (*bees*, *efs*, *ems*) or, in the cases of *aitch*, *ess*, and *ex*, in *-es* (*aitches*, *esses*, *exes*). Plurals of vowels end in *-es* (*aes*, *ees*, *ies*, *oes*, *ues*); these are rare. Of course, all letters may stand for themselves, generally in capitalized form (*okay* or *OK*, *emcee* or *MC*), and plurals may be based on these (*aes* or *A's*, *cees* or *C's*, etc.)

Letter	Letter name	Pronunciation
A	<i>a</i>	/eɪ/ ^[3]
B	<i>bee</i>	/biː/
C	<i>cee</i>	/siː/
D	<i>dee</i>	/diː/
E	<i>e</i>	/iː/
F	<i>ef</i> (<i>eff</i> as a verb)	/ɛf/
G	<i>gee</i>	/dʒiː/
H	<i>aitch</i>	/eɪtʃ/
	<i>haitch</i> ^[4]	/heɪtʃ/
I	<i>i</i>	/aɪ/
J	<i>jay</i>	/dʒeɪ/
	<i>ji</i> ^[5]	/dʒaɪ/
K	<i>kay</i>	/keɪ/
L	<i>el</i> or <i>ell</i>	/ɛl/
M	<i>em</i>	/ɛm/

N	<i>en</i>	/ɛn/
O	<i>o</i>	/oʊ/
P	<i>pee</i>	/piː/
Q	<i>cue</i>	/kjuː/
R	<i>ar</i>	/ɑr ^[6] /
S	<i>ess (es-)</i> ^[7]	/ɛs/
T	<i>tee</i>	/tiː/
U	<i>u</i>	/juː/
V	<i>vee</i>	/viː/
W	<i>double-u</i>	/'dʌbəl.juː/ ^[8]
X	<i>ex</i>	/ɛks/
Y	<i>wy or wye</i>	/waɪ/
Z	<i>zed</i> ^[9]	/zɛd/
	<i>zee</i> ^[10]	/ziː/
	<i>izzard</i> ^[11]	/'ɪzərd/

The names of the letters are for the most part direct descendents, via French, of the Latin (and Etruscan) names. (See Latin alphabet: Origins.)

Letter	Latin	Old French	Middle English	Modern English
A	<i>á</i> /aː/	/aː/	/aː/	/eɪ/
B	<i>bé</i> /beː/	/beː/	/beː/	/biː/
C	<i>cé</i> /keː/	/tʃeː/ → /tseː/ → /seː/	/seː/	/siː/
D	<i>dé</i> /deː/	/deː/	/deː/	/diː/

E	é /eː/	/eː/	/eː/	/iː/
F	ef /ɛf/	/ɛf/	/ɛf/	/ɛf/
G	gé /gɛː/	/dʒɛː/	/dʒɛː/	/dʒiː/
H	há /haː/ → /aha/ → /akːa/	/aɪtʃ/	/aɪtʃ/	/eɪtʃ/
I	í /iː/	/iː/	/iː/	/aɪ/
J	–	–	–	/dʒeɪ/
K	ká /kaː/	/kaː/	/kaː/	/keɪ/
L	el /ɛl/	/ɛl/	/ɛl/	/ɛl/
M	em /ɛm/	/ɛm/	/ɛm/	/ɛm/
N	en /ɛn/	/ɛn/	/ɛn/	/ɛn/
O	ó /oː/	/oː/	/oː/	/oʊ/
P	pé /peː/	/peː/	/peː/	/piː/
Q	quí /kuː/	/kyː/	/kiw/	/kjuː/
R	er /ɛr/	/ɛr/	/ɛr/ → /ar/	/ɑr/
S	es /ɛs/	/ɛs/	/ɛs/	/ɛs/
T	té /teː/	/teː/	/teː/	/tiː/
U	ú /uː/	/yː/	/iw/	/juː/
V	–	–	–	/viː/
W	–	–	–	/'dʌbəl.juː/
X	ex /ɛks, iks/	/iks/	/ɛks/	/ɛks/
Y	hý /hyː, iː/ í graeca /'gɾa ɪka/	ui, gui ? i grec /iː grɛːk/	/wiː/ ?	/waɪ/

Z	zéta /ze'ta/	zed /zɛ'd/ et zed /et ze'd/ → /e zed/	/zɛd/ /ɛ'zɛd/	/zɛd, zi'z/ /'izθd/
---	--------------	---	------------------	------------------------

THE ALPHABET

A APPLE

B BALL

C CAR

D DOG

E EGG

F FLOWER

G GIRAFFE

H HAT

I ICE - CREAM

J JUICE

K KANGAROO

L LION

M MOUSE

N NURSE

O ORANGE

P PARROT

Q QUEEN

R RAINBOW

S SPIDER

T TREE

U UMBRELLA

V VAN

W WHALE

X X - RAY

Y YO - YO

Z ZEBRA

А а Б б В в Г г Д д

Е е Ё ё Ж ж З з

И и Й й К к Л л

М м Н н О о П п

Р р С с Т т У у

Ф ф Х х Ц ц Ч ч

Ш ш Щ щ Ъ ъ Ы ы Ь ь

Э э Ю ю Я я

Vowels

A E I O U

Consonants

B C D F G H J K
 L M N P Q R S T
 V W X Y Z

The Phonetic Alphabet

When spelling (especially over the phone) use the phonetic alphabet to avoid confusion.

A	<u>Alpha</u>	B	<u>Bravo</u>
C	<u>Charlie</u>	D	<u>Delta</u>
E	<u>Echo</u>	F	<u>Foxtrot</u>
G	<u>Golf</u>	H	<u>Hotel</u>
I	<u>India</u>	J	<u>Juliet</u>
K	<u>Kilo</u>	L	<u>Lima</u>
M	<u>Mike</u>	N	<u>November</u>
O	<u>Oscar</u>	P	<u>Papa</u>
Q	<u>Quebec</u>	R	<u>Romeo</u>
S	<u>Sierra</u>	T	<u>Tango</u>
U	<u>Uniform</u>	V	<u>Victor</u>
W	<u>Whisky</u>	X	<u>X-Ray</u>
Y	<u>Yankee</u>	Z	<u>Zulu</u>

1.2 Basic Pattern²

Basic Sentence Patterns, In this lesson, you will learn the elements of a sentence. There are 5 basic sentence patterns in English. Before we start this lesson (or after class in the lab) go to these 5 websites. Click the buttons on the screen at each site to see sentences with these patterns.

There are 5 Basic Patterns as

1. Subject + Verb+...

(<http://www.manythings.org/rs/sv.html>)

-I swim.

-Joe swims.

-They swam.

2. Subject + Verb + Object+...

(<http://www.manythings.org/rs/svo.html>)

-I drive a car.

-Joe plays the guitar.

-They ate dinner.

3. Subject + Verb + Complement +...

(<http://www.manythings.org/rs/svc.html>)

-I am busy.

-Joe became a doctor.

-They look sick.

4. Subject + Verb + Indirect Object + Direct Object

(<http://www.manythings.org/rs/sviodo.html>)

-I gave her a gift.

-She teaches us English.

-We kick football in the garden.

²

http://faculty.mdc.edu/jgarcia/1341LdocDone/sentence%20skills/basic_sentence_patterns.htm,22

-They see telephone by themselves.

-The boy and girl play games in computer.

The last pattern is for level 5 and grammar, and you will not see it in your level 4 classes, but you can look at it now if you want.

5. Subject + Verb + Object + Complement+...

(<http://www.manythings.org/rs/svoc.html>)

-I left the door open.

-We elected him president.

-They named her Jane.

Beside of these, there are 7 Basic Sentence Patterns³. The English language has seven basic sentence (or clause) patterns. Examples are:

1. John / laughed. (SV)*

2. John / kissed / Jane. (SVO)

3. John / is / tall. (SVC)

4. John / gave / Jane / a present. (SVOO)

5. John / made / Jane / angry. (SVOC)

6. John / sat / up. (SVA)

7. John / put / the bag / down. (SVOA)

Most simple and complex (but not compound) clauses are of one of these patterns no matter how long the clauses are. For example, the following two sentences are essentially of the same pattern.

8. Jane / bought / fruit. (SVO)

9. My long lost sister Jane / has been buying / a variety of fruit. (SVO)

³ <http://wmtang.org/resources/7-basic-sentence-patterns/>30 April 2015. Reference: Everyday

* There are five sentence class terms : S = subject, V = verb, O = object, C = complement, and A = adverbial. The slash (/) denotes the boundary between syntactic terms.

Exercise 1 : Pre-Test

A. Write 20 sentences about you

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....
- 11.....
- 12.....
- 13.....
- 14.....
- 15.....
- 16.....
- 17.....
- 18.....

19.....

20.....

Exercise 2

A. Considered the words then cycle on words in below as :

fast	fish	people	police	know	wife
cake	have	run	cookies	milk	soup
the	like	is	sick	wait	at
for	go	under	but	ask	want
it	food	water	old	tiny	move
you	Bangkok	my	seven	live	of
an	in	set	Oh !	please	slowly
sleep	forest	do	tea	that	love
small	animal	walk	had	television	red
seek	book	line	so	thin	into
off	speaker	fat	help	sock	computer

1. hair	woman	textbook
2.student	money	room
3.tomato	ice cream	cookie
4.craft	sandwich	cake
5.secretary	typewriter	ink
6.problem	news	mouse
7.smoke	cigarette	lighter
8.orange	basket	heat
9.truck	van	oil
10.chalk	teacher	blackboard

C: Fill in the spaces with *a* , *an* , *the* or leave it blank where necessary.

1.vegetables are good for health.

2.students in this school likeAmerican football.
3. Dan plays piano well.
4.bread you baked is very delicious.
5. Fresh milk tastes good.
6. I had headache last night.
7. They go to Kor Samui insummer.
8. We hadlunch at half past twelve yesterday.
9.eagle is dangerous tosmall bird.
10. Automobile is necessary for our daily life.

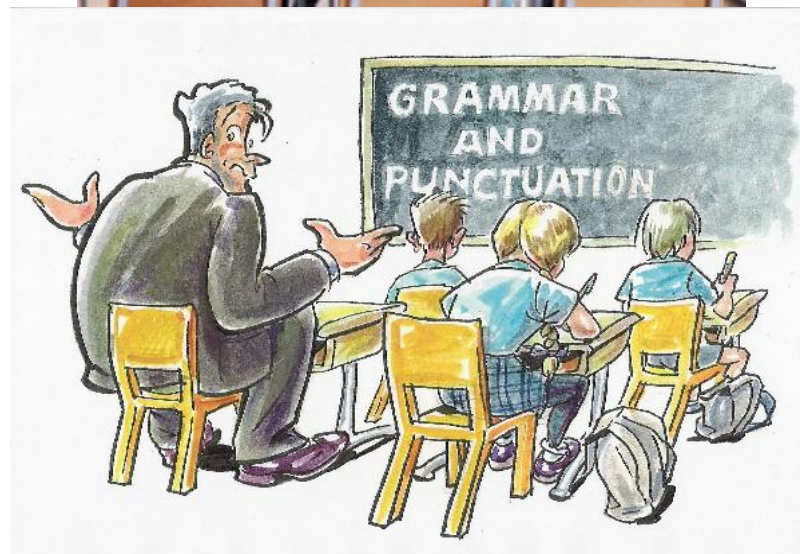
D: Choose the correct pronouns for each sentence by underlining the correct ones.

1. (We , US) went to the Zoo.
2. (She , Her) told (I , me) to phone (she , her) at night
3. The boys do not want to play with (his , her).
4. (I , Me) asked (she , her) many questions.
5. Please buy (I , me) some salt.
6. Where are the books? Here (they , them) are.
7. Tom is very thin.(He , Him) has nothing to eat.
8. The mango is ripe.(It , Its) is very sweet.
9. Sam's mother is a teacher. (She , He) is very kind.
10. Nid and I live in the same village. (We , They) go to school together.

Exercise 3

No	Tense 12	Simple
1	S+v1	
2	S+is/am/are+v1-ing	
3	S+has/have+v3	
4	S+has/have+been+v1-ing	
5	S+v1	

6	S+is/am/are+v1-ing	
7	S+has/have+v3	
8	S+has/have+been+v1-ing	
9	S+v1	
10	S+is/am/are+v1-ing	
11	S+has/have+v3	
12	S+has/have+been+v1-ing	

Chapter 2

Parts of Speech⁴ in English Language

Parts of Speech Table

This is a summary of the **8 parts of speech**^{*}. You can find more detail if you click on each part of speech. You can also see these **parts of speech examples**

part of speech	function or "job"	example words	example sentences
<u>Verb</u>	action or state	(to) be, have, do, like, work, sing, can, must	EnglishClub is a web site. I like EnglishClub.
<u>Noun</u>	thing or person	pen, dog, work, music, town, London,	This is my dog . He lives in my house . We live in London .

⁴ <http://www.ntciap.com/PartsofSpeech.html>, <https://sakawdurn.wordpress.com/category/part-of-speech/>,30 April 2015.

part of speech	function or "job"	example words	example sentences
		teacher, John	
<u>Adjective</u>	describes a noun	a/an, the, 2, some, good, big, red, well, interesting	I have two dogs. My dogs are big . I like big dogs.
<u>Adverb</u>	describes a verb, adjective or adverb	quickly, silently, well, badly, very, really	My dog eats quickly . When he is very hungry, he eats really quickly.
<u>Pronoun</u>	replaces a noun	I, you, he, she, some	Tara is Indian. She is beautiful.
<u>Preposition</u>	links a noun to another word	to, at, after, on, but	We went to school on Monday.
<u>Conjunction</u>	joins clauses or sentences	and, but, when	I like dogs and I like cats. I like cats and dogs. I like dogs but I don't like

part of speech	function or "job"	example words	example sentences
	or words		cats.
<u>Interjection</u>	short exclamation, sometimes inserted into a sentence	oh!, ouch!, hi!, well	Ouch! That hurts! Hi! How are you? Well, I don't know.

* Some grammar sources categorize English into **9** or **10** parts of speech. At English Club, we use the traditional categorization of **8** parts of speech. Examples of other categorization.

จากข้อความภาษาอังกฤษข้างต้น สามารถนำมากล่าวเป็นภาษาไทยโดยย่อๆ เพื่อเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นจึงขอเสนอแบบย่อ ๆ มีดังนี้

Part เป็น คำนาม แปลว่า ส่วน บริเวณ ส่วนประกอบ Speech เป็น คำนาม แปลว่า การพูด วิธีการพูด คำพูด ดังนั้น Part of Speech แปลว่า “ส่วนของคำพูด” หรือ “ชนิดของคำพูด” คำในภาษาอังกฤษทุกคำจะต้องเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของ Part of Speech ทั้งนี้ Part of Speech แบ่งออกเป็น 8 ชนิด ได้แก่

1. คำนาม (Noun) คือ คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
2. คำสรรพนาม (Pronoun) คือ คำที่ใช้แทนคำนาม
3. คำคุณศัพท์ (Adjective) คือ ใช้ขยายนาม หรือสรรพนาม
4. คำวิเศษณ์ (Adverb) คือ คำที่ใช้แสดงความเคลื่อนไหวของนาม หรือสรรพนาม
5. คำกริยา (Verb) คือ คำที่ใช้ขยายกริยา คุณศัพท์ และกริยาวิเศษณ์ด้วยกัน
6. คำบุพบท (Preposition) คือ คำที่ใช้บอกความสัมพันธ์กับนามหรือกริยา
7. คำสันธาน (Conjunction) คือ ใช้เชื่อมประโยค หรือคำ
8. คำอุทาน (Interjection) คือ ใช้เพื่อแสดงความรู้สึก เสียใจ หรือประหลาดใจ

Exercise 4

- Write simple words to relate the parts of speech as.

No	Parts of speech	Simple about 5 words	Meaning
1	Nouns	1. 2. 3. 4. 5.	
2	Pronouns	1. 2. 3. 4. 5.	
3	Verbs	1. 2. 3. 4. 5.	
4	Adverbs	1. 2. 3. 4. 5.	
5	Adjectives	1. 2. 3. 4. 5.	

No	Parts of speech	Simple about 5 words	Meaning
6	Prepositions	<ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 4. 5. 	
7	Conjunctions	<ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 4. 5. 	
8	Interjections	<ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 3. 4. 5. 	

Please! Look at this picture that it will present important Language of people who lives in the world where people will go to do relationship for kindness that everybody must use Language to make together.

Chapter 3

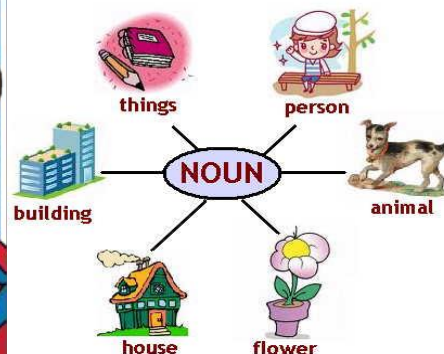
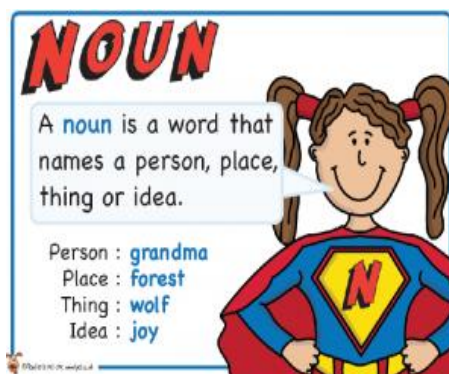
Nouns

'A **rose** by any other **noun** would smell as sweet'

Nouns **name**: people, animals, places, ideas & other things

Posters for English, Carol Pease

- When you look these pictures that you will see words and many things that act to explain about noun such as animal, person or flower or forest etc. so hence it will be subjects of **Nouns**, follow as

3.1 Definite of Noun

A noun (Latin: *nōmen*, "name") is a word that functions as the name of some specific thing or set of things, such as living creatures, objects, places, actions, qualities, states of existence, or ideas. Linguistically, a noun is a member of a large, open part of speech whose members can occur as the main word in the subject of a clause, the object of a verb, or the object of a preposition.

Nouns have sometimes been defined in terms of the grammatical categories to which they are subject (classed by gender, inflected for case and number). Such definitions tend to be language-specific, since nouns do not have the same categories in all languages. Nouns are frequently defined, particularly in informal contexts, in terms of their semantic properties (their meanings). Nouns are described as words that refer to a person, place, thing, event, substance, quality, quantity, etc. However this type of definition has been criticized by contemporary linguists as being uninformative.

There have been offered several examples of English-language nouns which do not have any reference: drought, enjoyment, finesse, behalf (as found in on behalf of), dint (in dint of), and sake (for the sake of).⁵

ภาคภาษาไทยอธิบายความ

3.2 คำนาม (noun)

คำนามเป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สถานที่ สิ่งของ และนามธรรม เช่น student, policeman, dog, snake, airport, river, television, sugar, love etc.

3.2.1 ประเภทของคำนาม แบ่งได้ดังนี้

1) คำนามทั่วไป (common noun) เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อ

คน สัตว์ สถานที่ สิ่งของ สภาวะต่างๆ ไป เช่น man, panda, city, day

⁵ <http://en.wikipedia.org/wiki/Noun>, *nōmen*. Charlton T. Lewis and Charles Short. A Latin Dictionary on Perseus Project./Jump up ^ "Noun". Merriam-Webster Dictionary (online). Merriam-Webster, Incorporated. 2014./Jump up ^ Loos, Eugene E., et al. 2003. Glossary of linguistic terms: What is a noun?/Jump up ^ Bimal Krishna Matilal, The word and the world: India's contribution to the study of language, 1990 (Chapter 3)/Jump up ^ *nōmen*. Charlton T. Lewis and Charles Short. A Latin Dictionary on Perseus Project.; ὄνομα. Liddell, Henry George; Scott, Robert; A Greek-English Lexicon at the Perseus Project/Jump up ^ Dionysius Thrax. τέχνη γραμματική (Art of Grammar), section β' (10b): περὶ ὀνόματος (On the noun). Bibliotheca Augustana. εἶδη δὲ παραγώνων ἔστιν ἑπτὰ· πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, ῥηματικόν. "There are seven types of derived [nouns]: patronymic, possessive, comparative, superlative, diminutive, derived from a noun, [and] verbal."/Jump up ^ παραγωγός/Jump up ^ Chicago Manual of Style, "5.10: Noun-equivalents and substantives", The Chicago Manual of Style, University of Chicago Press./Jump up ^ Jackendoff, Ray (2002). "§5.5 Semantics as a generative system". Foundations of language: brain, meaning, grammar, evolution (PDF). Oxford University Press. ISBN 0-19-827012-7./Jump up ^ pages 218, 225 and elsewhere in Quine, Willard Van Orman (2013) [1960 print]. "7 Ontic Decision". Word and Object. Cambridge, Massachusetts: MIT Press. pp. 215–254./Jump up ^ Reimer, Marga (May 20, 2009).,30 April 2015.

2) **คำนามเฉพาะ** (proper noun) เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อคนหนึ่งคนใด สิ่งของหนึ่ง
สิ่งของใด สถานที่หนึ่งสถานที่ใดโดยเฉพาะ เช่น

- man เป็น common noun David เป็นชื่อเฉพาะเรียก man คนหนึ่ง
 - panda เป็น common noun Linping เป็นชื่อเฉพาะเรียก panda ตัวหนึ่ง
 - city เป็น common noun London เป็นชื่อเฉพาะเรียก city แห่งหนึ่ง
 - day เป็น common noun Saturday เป็นชื่อเฉพาะเรียก day วันหนึ่ง
- ชื่อวันและเดือนต้องเป็นคำนามเฉพาะ

เช่น Monday, Tuesday, etc. January, February, March, etc.

คำนามเฉพาะ (proper noun) ต้องเขียนอักษรตัวแรกของคำด้วยอักษรตัวใหญ่
(capital letter)

3) **คำนามนับได้** (countable noun) คือคำนามที่นับจำนวนได้ จึงมีรูป
เอกพจน์ (singular form) และรูปพหูพจน์ (plural form)

การเปลี่ยนรูปเอกพจน์เป็นรูปพหูพจน์มีดังนี้

กลุ่มที่ 1 คำนามส่วนมาก เติม s ที่รูปเอกพจน์เมื่อต้องการรูปพหูพจน์ เช่น คำต่อไปนี้

Singular Form	Plural Form
boy	boys
table	tables
teacher	teachers

กลุ่มที่ 2 คำนามที่ลงท้ายด้วย o, ch, s, ss, sh, x, และ z ต้องเติม es

Singular Form	Plural Form
potato	potatoes
watch	watches
bus	buses
glass	glasses
brush	brushes

** ข้อยกเว้น 1. คำที่ลงท้ายด้วย o เช่น buffalo ใช้ได้ 2 แบบ คือเติม es ดังนี้ buffaloes หรือใช้รูป
เติมก็ได้ คือ buffalo 2. คำนามที่ลงท้ายด้วย o ที่มาจากภาษาอื่น หรือคำที่เป็นคำย่อ ให้เติม s
เท่านั้น เช่น คำต่อไปนี้

kilo = kilos	photo = photos
piano = pianos	dynamo = dynamos
kimono = kimonos	soprano = sopranos

*** การออกเสียง เมื่อเติม es ให้คำนามที่ลงท้ายด้วย ch, s, ss, sh, x, และ z ต้องออกเสียงคำ โดย
เพิ่มพยางค์ที่ท้ายคำเป็นเสียง /lz/ เช่น glasses ออกเสียงว่า [gla:slz]

กลุ่มที่ 3 คำนามที่ลงท้ายด้วย y โดยอักษรที่นำหน้า y เป็นรูปพยัญชนะต้องเปลี่ยน
y เป็น i ก่อนเติม es เช่น

Singular Form	Plural Form
baby	babies

country countries

fly flies

แต่คำนามที่ลงท้ายด้วย y โดยอักษรที่นำหน้า y เป็นรูปสระ ให้เติม s เช่น

boy = boys

monkey = monkeys

กลุ่มที่ 4 คำนามที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe ต้องเปลี่ยน

f หรือ fe เป็น ves เช่น คำนาม ต่อไปนี้ calf, half, knife, leaf, loaf, life, self, shelf, thief, wife, wolf, sheaf

Singular Form	Plural Form
---------------	-------------

loaf	loaves
------	--------

leaf	leaves
------	--------

wife	wives
------	-------

half	halves
------	--------

thief	thieves
-------	---------

*** ส่วนคำนามต่อไปนี้ hoof, scarf, และ wharf เติม s หรือเปลี่ยน f เป็น ves ก็ได้ดังนี้

hoof = hoofs/ hooves

scarf = scarfs/ scarves

wharf = wharfs/wharves

*** นอกจากคำนามที่กล่าวมานี้ คำนามอื่นที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe ให้เติม s เมื่อเป็นพหูพจน์ เช่น

cliff = cliffs

handkerchief = handkerchiefs

กลุ่มที่ 5 คำนามต่อไปนี้มีรูปพหูพจน์เฉพาะ เช่น

Singular Form	Plural Form
---------------	-------------

man	men
-----	-----

woman	women
-------	-------

foot	feet
------	------

tooth	teeth
-------	-------

goose	geese
-------	-------

mouse	mice
-------	------

louse	lice
-------	------

child	children
-------	----------

ox	oxen
----	------

*** ข้อสังเกต คำที่ 1 – 7 คำที่เป็นพหูพจน์เปลี่ยนสระภายในคำเอกพจน์ ส่วน 2 คำหลัง คือ child และ ox เป็นการเติม -ren/-en ท้ายคำ

กลุ่มที่ 6 คำนามกลุ่มนี้ไม่ต้องเปลี่ยนรูปเมื่อเป็นพหูพจน์

fish (fishes มีใช้บ้าง แต่น้อยมาก)

ชื่อปลาต่าง ๆ เช่น carp, salmon, trout, cod, mackerel

ปลาหมึก squid

สัตว์บางชนิด เช่น deer, sheep, swine

ยานพาหนะบางชนิด เช่น aircraft, craft

*** คำนามต่อไปนี้ใช้รูปเดิมหรือเติม s ก็ได้ duck/ducks, partridge/
partridges, pheasant/pheasants คำนามนับได้บางคำจะเป็นพหูพจน์เสมอ เช่น clothes, police,
savings, stairs, surroundings, valuables, pains, thanks, contents, etc.

She unpacked and put all her clothes in the closet.

The man witnessed the robbery and called the police.

She walked up the stairs quietly.

*** คำนามเรียกเสื้อผ้า เครื่องมือ หรือของใช้ที่มีสองส่วนจะเป็นพหูพจน์เช่นเดียวกัน เช่น

เสื้อผ้า: trousers pants, shorts, etc. (กางเกง มี 2 ขา)

เครื่องมือหรือของใช้: pliers, scissors, tweezers, binoculars, glasses etc.

Schoolboys wear shorts when they go to school.

The girl cut the pictures with scissors.

Tim is short-sighted. He must wear glasses when he reads.

4) คำนามนับไม่ได้ (uncountable noun) ได้แก่

● คำนามที่เรียกสิ่งที่มีจำนวนไม่ได้หรือไม่สามารถแยกนับเป็น

หนึ่ง สอง สาม ฯลฯ ได้ เช่น

water	sugar	bread	gold	paper	dust
sand	hair	cloth	soap	ice	oil
glass	wood	meat	jam	chalk	mud
milk	salt	butter	rice	air	snow

● คำนามที่บอกการกระทำ (action) คุณสมบัติ (quality) หรือ สภาพ (state) ซึ่งไม่มี
ตัวตน จับต้องไม่ได้ คำนามเหล่านี้เรียกว่า อาการนาม (abstract noun) ซึ่งสามารถศึกษารายละเอียดได้
ในเรื่อง อาการนาม เช่น

information advice relief laziness sorrow willingness

● คำนามที่เป็นชื่อวิชาหรือชื่อกีฬา เช่น

English	Japanese	history	geography	psychology
basketball	tennis	golf	baseball	

● คำนามที่เรียกชื่อโรคต่าง ๆ เช่น mumps, measles, shingles (งูสวัด) และ

● คำนามต่อไปนี้ luggage, baggage, furniture, weather, news, etc.

คำนามนับไม่ได้จะมีคุณสมบัตินับเป็นเอกพจน์เสมอ และไม่ใช่คำกำกับนาม a/an นำหน้า

5) สมุหนาม (collective noun) เป็นคำนามเอกพจน์ซึ่งใช้เรียกคนเป็นกลุ่ม เช่น family staff team bunch army crowd government company class club gang jury band committee

*** คำนามเหล่านี้จึงสามารถใช้เสมือนเป็นคำพหูพจน์ใช้กริยาพหูพจน์ (plural verb) แต่ใช้กับกริยาเอกพจน์ (singular verb) ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้พูดหรือผู้เขียนตั้งใจจะหมายถึงอะไร ถ้าผู้พูดหมายถึง คนจำนวนมากกว่า 1 คน (= people) กำลังทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีคนมากกว่า 1 คนทำ เช่น การวางแผนต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฯลฯ ควรจะใช้กริยาพหูพจน์และต้องแทนด้วยคำสรรพนาม “they” เช่น

Our school team are wearing the school uniform.

*** ถ้าหมายถึง กลุ่มเดียว/หน่วยเดียว (a single group or unit) ให้ใช้กริยาเอกพจน์ เช่น

Our school team is better than our opponent's.

The family is going to Italy next month.

*** สมุหนามบางคำมีรูปพหูพจน์ได้และต้องใช้กับกริยาพหูพจน์ เช่น

family = families class = classes crowd = crowds

6) อาการนาม (abstract noun) ได้แก่คำนามที่เรียกสิ่งที่ไม่รูปร่าง

เช่น honesty คำนามประเภทนี้เป็นคำนามที่บอกการกระทำ (action) คุณสมบัติ (quality) หรือสภาพ (state) ซึ่งไม่มีตัว ตันที่จับต้องได้ อาการนามเป็นคำนามที่นับไม่ได้ เช่น

ability	courage	death	fear	help
decision	experience	beauty	hope	pity
honesty	horror	knowledge	happiness	mercy
poverty	arrival	choice	shopping	camping

7) คำนามวัตถุ/ คำนามที่ใช้เรียกสิ่งที่เป็นรูปธรรม (material noun/ concrete noun)

คำนามประเภทนี้เป็น mass noun เป็นคำนามที่เรียกสิ่งของที่มีรูปร่าง อยู่เป็นกลุ่มก้อน แต่นับไม่ได้ ต้องระบุจำนวนมากร้อยโดยบอกเป็นปริมาณ และเป็นคำนามที่บ่งบอกถึงเนื้อวัตถุ จะมีรูปเป็นเอกพจน์และใช้กับกริยาเอกพจน์เสมอ เช่น rice, soap, gold, water, wood

** คำนามวัตถุจะ*ไม่ใช่*คำกำกับนาม a/an นำหน้า เช่น

Rice is grown in Thailand.

We wash our hands with soap and water before meals.

Gold is very expensive these days.

** วิธีระบุปริมาณของคำนามวัตถุ ต้องใช้ common noun มาช่วยแสดงปริมาณโดยใช้รูปแบบกลุ่มคำดังนี้ คือ common noun + of + material noun เช่น

a glass of water	a jug of milk
a cup of tea	a loaf of bread
a bar of soap	a cube of sugar
a piece of paper	a bag of rice

** วิธีทำเป็นพหูพจน์ ต้องเปลี่ยนที่ common noun ดังนี้

He drinks two *glasses* of milk every morning.

She bought three *loaves* of bread.

Please give me five *pieces* of writing paper.

** คำนามวัตถุจัดเป็นประเภทได้ดังนี้

● พวกที่เป็นอาหาร ได้แก่ ประเภทเนื้อและพืชผลต่างๆ เช่น

meat	mutton	pork	cheese	bread	beef	rice
salt	sugar	fish	butter	curry	milk	wheat

● พวกที่เป็นสารธรรมชาติและแร่ธาตุต่างๆ เช่น

gold	silver	iron	oxygen	metal	stone	wood
glass	brick	sand	cement	cotton	earth	copper

8) คำนามที่แสดงเพศ (gender) มีอยู่ 4 ประเภทคือ เพศชาย

(masculine), เพศหญิง (feminine), เพศรวม (common gender) และไม่มีเพศ (neuter)

● คำนามที่บ่งบอกเพศชายและเพศหญิง

- สำหรับเรียก คน (people)

M	F	M	F
boy	girl	man	woman
son	daughter	uncle	aunt
father	mother	husband	wife
nephew	niece	bachelor	spinster
gentleman	lady	bridegroom	bride
widower	widow	duke	duchess
king	queen	prince	princess
actor	actress	host	hostess
hero	heroine	waiter	waitress
salesman	saleswoman	god	goddess
heir	heiress	steward	stewardess

- สำหรับเรียก สัตว์ (animals) ต่อไปนี้

M	F	M	F	M	F
drake	duck	bull	cow	cock	hen
gander	goose	ram	ewe	dog	bitch
tiger	tigress	lion	lioness		

● คำนามที่บ่งบอกเพศรวม เช่น

boy – girl = child son – daughter = child
man – woman = person father – mother = parent*
cock – hen = fowl ram – ewe = sheep

* คำว่า parent ถ้าหมายถึงทั้งพ่อและแม่ จะเป็นพหูพจน์ คือ parents แต่ถ้าพูดถึงคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว คือ พ่อหรือแม่ ใช้เป็นเอกพจน์ คือ parent

● คำนามไม่มีเพศ มักจะเป็นคำนามที่เรียกสิ่งของ เช่น book, table, television, telephone, camera etc.⁶

3.2.2 นามที่ของคำนาม

หน้าที่ของคำนามนั้นแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

- (1) ประธาน (Subject)
- (2) กรรม (Object)
- (3) ส่วนเติมเต็ม (Complement)
- (4) กรรมของบุพบท (Object of preposition)

ข้ออธิบายความดังนี้

1. Subject (ประธาน) ประธาน หมายถึง คำนามที่มีลักษณะเป็นผู้กระทำ หรือบ่งบอกถึงหัวประโยคนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น "The fish swimming." แปลว่าว่ายน้ำ : เราจะเห็นได้ว่า Fish ขึ้นต้นประโยค ตามด้วยกริยา swimming เพราะฉะนั้น The fish ในที่นี้เป็นประธานทำหน้าที่ "กระทำ" คือกริยา swimming ซึ่งแปลว่าว่ายน้ำ นั่นเอง

2. Object (กรรม) กรรม หมายถึง คำนามที่มีลักษณะเป็นผู้ถูกกระทำ ตัวอย่างเช่น "Cat eat fish" เช่นเดิมครับ "แมวกินปลา" ในประโยคนี้เราจะเห็นคำนาม 2 คำด้วยกันคือ Cat กับ Fish ซึ่ง cat ตัวแรกทำหน้าที่เป็นประธานเหมือนกับ fish ในประโยคแรก ส่วน "fish" ในที่นี้ก็จะเป็นคำนามเช่นเดิม....แต่หน้าที่เป็น"กรรม" เปลี่ยนจากผู้กระทำมาเป็น "ผู้ถูกกระทำ" แทน คือ ถูก "Cat" หรือ แมวกระทำ "eat" คือ กิน นั่นเอง...

3. Complement (ส่วนเติมเต็ม) ส่วนเติมเต็ม หมายถึง คำนามที่เข้ามาเติมเต็มประโยคให้มีความหมาย สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น "This is a fish" ในประโยคนี้เราจะเห็น fish อยู่ส่วนท้ายตามหลังกริยา is เหมือนประโยคที่สอง...อ้าว...แล้วทำไม มันไม่เป็นกรรมล่ะ นั่นก็เพราะว่า..กริยา is หรือ กริยา Verb to be อื่น ๆ เนี่ย มันเป็นกริยาที่ไม่ต้องการกรรม มารองรับ ครับ เพราะมันไม่ได้แสดงการกระทำแก่ใคร อะไร แต่อย่างใด จึงไม่ต้องการกรรม และกริยา Verb to be นั้นไม่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวของมันเอง เช่น This is...นี่คือ..(อะไร) เพราะฉะนั้นส่วนที่เข้ามาเติมหลัง Verb to be เนี่ย เราจะเรียกว่า ส่วนเติมเต็ม หรือ Complement นั่นเอง ซึ่งคำนามก็คือ fish เข้ามาทำหน้าที่ตรงนี้นั่นเอง

⁶ <http://www.stou.ac.th/schools/sla/b.a.english/D4LP/14212/Module3/content/content01.html,3>

4. Object of preposition (กรรมของบุพบท) กรรมของบุพบท...หมายถึง เดียว บุพบท!!!...อา رأى
หว่า...บุพบทนั้น คือ คำเชื่อมระหว่างกริยา, นาม, สรรพนาม หรือ คำอื่นใด เพื่อบอกสถานที่, เวลา, ทิศทาง
และอื่นๆ

** เพราะฉะนั้น..กรรมของบุพบท จึงหมายถึง คำนามที่ตามหลัง preposition เพื่อตอบสนอง คำเชื่อม
นั่นเอง ตัวอย่างเช่น "A man gives feed to fish" คลาวนี้เราจะเห็น A man ทำหน้าที่เป็นประธาน ทำ
กริยา gives ให้ และตามด้วยกรรม คือ feed อาหาร นอกเหนือจากนั้นมันยังมีส่วนที่เพิ่มขึ้นมาอีก คือ to
เป็น Preposition และตามด้วย fish อีกทีหนึ่ง คำนามที่ตามหลัง Preposition นี้ เราเรียกว่า Object of
preposition หรือว่า กรรมของบุพบทนั่นเอง

นอกจากนั้น ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงเกี่ยวกับหน้าที่ของ Noun อีกว่า

1. ทำหน้าที่เป็นประธานของกริยาในประโยค เช่น A cat has four legs.
2. ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยาในประโยค เช่น I hit him.
3. ทำหน้าที่เป็นกรรมของบุพบทในประโยค เช่น He has waited for Jim since 10.00 a.m.
4. ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกริยาเพื่อขยายให้ประธานได้ความชัดเจนขึ้น (นามตามข้อ 4 นี้ จะ
เรียงอยู่หลัง Verb to be) เช่น He is a teacher.

5. ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกรรม เพื่อให้กรรมตัวนั้นมีเนื้อความกระจ่างขึ้น หรือ อีกนัยหนึ่งจะเรียกว่า
ทำหน้าที่เป็นทั้งกรรมและส่วนสมบูรณ์พร้อมกันได้ เช่น We gave him a toy. พวกเขาให้ของเล่นแก่เขา

6. ทำหน้าที่เป็นนามซ้อนนามที่อยู่ข้างหน้าได้ และ ระหว่างนามข้างหน้ากับนามที่ไปซ้อนตามหลัง
จะต้องใส่เครื่องหมาย , (คอมม่า) คั่นไว้ทุกครั้ง ซึ่งมี 2 กรณี

(1) กรณีที่ซ้อนส่วนที่เป็นประธาน จะวางไว้หลังประธาน เช่น

Reagan, the president of the U.S.A., visited Japan.

(2) กรณีที่ซ้อนส่วนที่เป็นกรรม จะวางไว้หลังกรรม เช่น

We admire our teacher, Mr. Boon.

7. ทำหน้าที่เป็นนามเรียกขาน เช่น You are right, Jaruan.

8. ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของนามทั่วไป โดยมีเครื่องหมาย 's เช่น

This is the lady's skirt which is very dear. นี่คือกระโปรงของสุภาพสตรี ซึ่งมีราคาแพง

9. ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ ประกอบนามด้วยกัน โดยวางไว้หน้านามนั้น เช่น

The volleyball match for today is very interesting.

การแข่งขันวอลเลย์บอลสำหรับวันนี้ น่าสนใจมาก

10. ทำหน้าที่เป็นกรรมซึ่งมีลักษณะและความหมายเดียวกันกับกริยาที่อยู่ข้างหน้า เช่น

They ran a lively race. พวกเขาวิ่งแข่งกันอย่างสนุกสนาน

11. ทำหน้าที่เป็นประธานอิสระของกลุ่มคำที่เป็นส่วนของกริยาลิ แล้วไปทำหน้าที่ขยายประธานใน
ประโยคหลักอีกที เช่น Breakfast being over, we all sat and talked. เมื่อทานอาหารมื้อเช้าเสร็จแล้ว
พวกเราทุกคนก็นั่งคุยกัน

3.2.3 วิธีการใช้คำนาม

1. โดยทั่วไปเติม s หลังนามเอกพจน์ เช่น

Singular	Plural	Singular	Plural
apple (แอปเปิล)	apples	stamp (แสตมป์)	stamps

2. คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย s, ss, sh, ch, x, z ให้เติม es เช่น

Singular	Plural	Singular	Plural
glass (แก้ว)	glasses	dish (จาน)	dishes

3. คำนามที่ลงท้ายด้วย o และหน้า o เป็นพยัญชนะ เติม es เช่น

Singular	Plural	Singular	Plural
tomato (มันฝรั่ง)	tomatoes	echo (เสียงก้อง)	echoes

**ข้อยกเว้น คำนามที่ลงท้ายด้วย o บางคำที่ข้างหน้าเป็นสระหรือพยัญชนะ เติม s เช่น

Singular	Plural	Singular	Plural
auto (รถยนต์)	autos	casino (บ่อนการพนัน)	casinos

**ข้อยกเว้น นามที่ลงท้ายด้วย o บางคำจะเติม s หรือ es ได้ทั้งสองอย่าง

Singular	Plural	Singular	Plural
cargo (สินค้า)	cargos	buffalo (ควาย)	buffalos

4. คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น

Singular	Plural	Singular	Plural
army (กองทัพ)	armies	lady (สุภาพสตรี)	ladies

**ถ้าหน้า y เป็นสระ ให้เติมเพียง s

Singular	Plural
toy (ของเล่น)	toys
boy (เด็กชาย)	boys

5. คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย f หรือ fe เปลี่ยนให้เป็น v แล้วเติม es เช่น

Singular	Plural	Singular	Plural
calf (ลูกวัว)	calves	wolf (หมาป่า)	wolves

**ยกเว้นคำต่อไปนี้เติม s เท่านั้น

Singular	Plural	Singular	Plural
belief (ความเชื่อถือ)	beliefs	dwarf (คนแคระ)	dwarfs

6. ทำเป็นนามพหูพจน์โดยเปลี่ยนภายในคำ

Singular	Plural	Singular	Plural
goose (ห่าน)	geese	man (ผู้ชาย)	men

7. คำต่อไปนี้เหมือนกันทั้งรูปพหูพจน์ และ เอกพจน์

Singular	Plural
aircraft (เครื่องบิน)	herring (ปลาเฮอริง)

8. คำนามต่อไปนี้มีรูปพหูพจน์แต่ใช้อย่างเอกพจน์

- economics (วิชา เศรษฐศาสตร์)
- civics (วิชาหน้าที่พลเมือง)
- works (โรงงาน ผลงาน)
- ethics (วิชาศีลธรรม)
- mumps (คางทูม)
- news (ข่าว)

9. คำนามต่อไปนี้ที่มีรูปพหูพจน์และใช้อย่างความหมายพหูพจน์ เช่น

- arms (อาวุธ)
- pajamas (ชุดนอน)
- thanks (ความขอบคุณ)
- assets (ทรัพย์สิน)
- scissors (กรรไกร)
- shorts (กางเกงขาสั้น)

10. นามต่อไปนี้ที่มีรูปเป็นเอกพจน์ แต่ใช้ในความหมายพหูพจน์

- people (ประชาชน)
- cattle (ปศุสัตว์) youth (คนหนุ่มสาว)
- police (ตำรวจ)
- majority (คนส่วนมาก)
- swine (สัตว์พันธุ์หมู รวมทั้งหมูป่า)

11. นามต่อไปนี้ เมื่อเป็นเอกพจน์มีความหมายอย่างหนึ่ง และเมื่อเป็นพหูพจน์มีความหมายอีกอย่างหนึ่ง

Singular	Plural
advice (คำแนะนำ)	advices (รายงาน)
air (อากาศ)	airs (การวางท่าหยิ่ง)

12. คำนามที่มาจากภาษาอื่น ซึ่งภาษาอังกฤษยืมมาใช้

Singular	Plural
มาจากภาษาละติน เช่น	
agendum (ระเบียบวาระ)	agenda
alumnus (ศิษย์เก่าชาย)	alumni ⁷

** หลักการเปลี่ยนคำนามเอกพจน์ เป็นพหูพจน์

โดยทั่วไปคำนามนับได้เอกพจน์ สามารถเปลี่ยนไปเป็นพหูพจน์ได้ โดยใช้หลักการดังต่อไปนี้

1. คำนามเอกพจน์ทั่วไป เปลี่ยนเป็นพหูพจน์โดยเติม -s ท้ายคำนามได้เลย เช่น

Singular Nouns	Plural Nouns	ความหมาย
school	schools	โรงเรียน
notebook	notebooks	สมุด
computer	computers	คอมพิวเตอร์
calculator	calculators	เครื่องคิดเลข
shirt	shirts	เสื้อเชิ้ต
classroom	classrooms	ห้องเรียน

2. คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย s, ss, sh, ch, x, z เปลี่ยนเป็นพหูพจน์โดยเติม -es ท้ายคำ เช่น

Singular Nouns	Plural Nouns	ความหมาย

⁷ <https://benchawan217.wordpress.com/2011/01/09/>

bus	buses	รถประจำทาง
brush	brushes	แปรง
watch	watches	นาฬิกา
box	boxes	กล่อง
lens	lenses	เลนส์
quiz	quizes	แบบทดสอบ การทดสอบ
bench	benches	ม้านั่ง
glass	glasses	แว่นน้ำ

3. คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย o เปลี่ยนเป็นพหูพจน์โดยเติม -s หรือ -es ท้ายคำ เช่น

Singular Nouns	Plural Nouns	ความหมาย
potato	potatoes	มันฝรั่ง
mango	mangoes	มะม่วง
hero	heroes	อัศวิน, วีรบุรุษ, ผู้กล้า
buffalo	buffaloes	กระบือ
mosquito	mosquitoes	ยุง
volcano	volcanoes	ภูเขาไฟ
motto	mottoes	ภาษิต
tomato	tomatoes	มะเขือเทศ

4. คำนามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย o หน้า o เป็นพยัญชนะให้ เติม -s ได้เลยเมื่อต้องการให้เป็นพหูพจน์เช่น

Singular Nouns	Plural Nouns	ความหมาย
banjo	banjos	แบนโจ (ชื่อเครื่องดนตรี ชนิดหนึ่ง)
casino	casinos	คาสิโน (สถานที่เล่นการพนัน)
dynamo	dynamos	เครื่องกำเนิดไฟฟ้า
piano	pianos	เปียโน(ชื่อเครื่องดนตรี)
photo	photos	รูปถ่าย
kimono	kimonos	ชุดกิโมโน

3.2.4 ตัวอย่างประโยค⁸

A man works in the garden.

A basket is full of oranges.

There is a new house in a big city.

London is the capital of England.

Sony Television is more expensive than Sanyo.

⁸ <http://www.ntciap.com.A1-Nouns.html>, 3 May 2015.

Somsri lives in Nakhon Pathom but works in Bangkok.

A flock of sheep is worth one million baht.

The government is trying a new measure.

A flock of sheep are standing under the tree.

Copper is less valuable than gold.

Mud is soil mixed with water.

Living things cannot remain without air.

A piece of chalk is on the table.

He has little money in his pocket.

She has a little salt in the kitchen.

I have much ink in the bottle.

Anne wants to buy a lot of rice for his family.

There is plenty of sugar in the shop.

She has a great deal of fish left in the cupboard.

The death of Kitti calls for justice.

The braveness of his father is well known.

To sleep is necessary for health.

He wants to walk every morning.

Maria likes reading after dinner.

Sleeping at midday is necessary for a baby.

The rich must help the poor.

The good should be praised.

Mary loves her parents very much.

Somsak is a student of the English language.

Jack loves Jane.

I ate mangoes.

He speaks to his girlfriend every day.

We think of the teacher when we leave school.

Suree is a student.

Amnat becomes a doctor.

She was a nurse two years ago.

His parents named him Henry.

We elected Mr.Sombat leader.

Reagan, the president of the U.S.A., visited Thailand.

Our country, Thailand, is the land of peace.

Do you want to see Saman, the writer of this book?

We admire our teacher, Mr.Manup.

Robert, please close the door.

You are right, Jimmy.

Teacher, explain it slowly.

The teacher's table is standing in front of the class.

Do you know my principal's house?

Sompong is waiting for you at the bus stop.

The football match for today is very interesting.

She smiled a sweet smile.

Malee dreamt a good dream last night.

Dinner being over, we all sat and talked.

The sun having set, the farmers walked home.

One cat is grasping a rat under the tree.

I saw an old man praying in the church.

The students are reading in the room.

Did you see two men come here yesterday?

My father bought three fish from the market.

Exercise 5

ตอนที่ 1 เลือกข้อที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. จงเลือกคำนามที่นับไม่ได้(Uncountable Nouns)ในข้อต่อไปนี้

a. tea b. shoes c. pen d. box

2. จงเลือกคำนามที่นับไม่ได้(Uncountable Nouns)ในข้อต่อไปนี้

a. egg b. hen c. cat d. sugar

3. จงเลือกคำนามที่นับไม่ได้(Uncountable Nouns)ในข้อต่อไปนี้
a. ant b. tree c. milk d. book
4. จงเลือกคำนามที่นับไม่ได้(Uncountable Nouns)ในข้อต่อไปนี้
a. table b. duck c. plate d. hair
5. จงเลือกคำนามที่นับไม่ได้(Uncountable Nouns)ในข้อต่อไปนี้
a. apple b. rain c. papaya d. dog
6. จงเลือกคำนามที่นับได้(countable Nouns) ในข้อต่อไปนี้
a. coffee b. salt c. chalk d. student
7. จงเลือกคำนามที่นับได้(countable Nouns) ในข้อต่อไปนี้
a. bed b. water c. sand d. ice
8. จงเลือกคำนามที่นับได้(countable Nouns) ในข้อต่อไปนี้
a. rice b. sand c. umbrella d. soap
9. จงเลือกคำนามที่นับได้(countable Nouns) ในข้อต่อไปนี้
a. paper b. hand c. powder d. air
10. จงเลือกคำนามที่นับได้(countable Nouns) ในข้อต่อไปนี้
a. zebra b. pork c. smoke d. cheese

ตอนที่ 2 จงเขียนเส้นใต้คำนามและแปลประโยคภาษาอังกฤษเหล่านี้เป็นภาษาไทย

1. A man works in the garden.

.....

2. A basket is full of oranges.

.....

3. There is a new house in a big city.

.....

4. London is the capital of England.

.....

5. Sony Television is more expensive than Sanyo.

.....

6. Somsri lives in Nakhon Pathom but works in Bangkok.

.....

7. A flock of sheep is worth one million baht.

.....

8. The government is trying a new measure.

.....

9. A flock of sheep are standing under the tree.

.....

10. Copper is less valuable than gold.

.....

ตอนที่ 3 จงบอกว่าคำนามที่ขีดเส้นใต้เป็น Uncountable or Countable Noun

1. Mud is soil mixed with water.

2. Living things cannot remain without air.

3. A piece of chalk is on the table.

--	--

4. He has little money in his pocket.

--	--

5. She has a little salt in the kitchen.

--	--

6. I have much ink in the bottle.

--	--

7. Anne wants to buy a lot of rice for his family.

--	--

8. There is plenty of sugar in the shop.

--	--

9. She has a great deal of fish left in the cupboard.

--	--

10. The death of Kitti calls for justice.

--	--

ตอนที่ 4 จงเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องด้านขวามือให้ถูกต้อง

Words	Singular	Plural	Common	Popper	Material	Collective	Abstract
Fathers							
health							
dinner							
baby							
A poor							
parents							
Somsak							
student							
mangoes							
girlfriend							
teachers							
schools							
a doctor							
nurses							
Thailand							
countries							
house							
buses							
football							
farmers							
fishes							
market							
Army							
Mop							

Chapter 4

Pronouns

4.1 PRONOUNS⁹

In linguistics and grammar, a pronoun is a word that substitutes for a noun or noun phrase. It is a particular case of a pro-form. Pronouns have traditionally been regarded as one of the parts of speech, but some modern theorists would not consider them to form a single class, in view of the variety of functions they perform. Subtypes include personal pronouns, reflexive and reciprocal pronouns, possessive pronouns, demonstrative pronouns, relative pronouns, interrogative pronouns, and indefinite pronouns.

Pronouns are words that substitute for nouns. Every pronoun must have a clear antecedent (the word for which the pronoun stands).¹⁰

⁹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Pronoun.8> may 2015, Jump up to: a b c d e f g h i j k Börjars, Kersti; Burridge, Kate (2010). *Introducing English grammar* (2nd ed.). London: Hodder Education. pp. 50–57. ISBN 978-1444109870.

¹⁰ Jump up ^ For detailed discussion see George D. Morley, *Explorations in Functional Syntax: A New Framework for Lexicogrammatical Analysis*, Equinox Publishing Ltd., 2004, pp. 68–73. Jump up ^ Postal, Paul (1966). Dinneen, Francis P., ed. "On So-Called "Pronouns" in English". *Report of the Seventeenth Annual Round Table Meeting on Linguistics and Language Studies* (Washington, D.C.: Georgetown University Press): 177–206.

4.2 KINDS OF PRONOUNS¹¹

PRONOUNS			
<i>Subject Pronouns</i>	<i>Object Pronouns</i>	<i>Possessive Adjectives</i>	<i>Possessive Pronouns</i>
I	me	my	mine
You	you	your	yours
He	him	his	his
She	her	her	hers
It	it	its	its
We	us	our	ours
You	you	your	yours
They	them	their	theirs

A. Personal Pronouns :

	SINGULAR			PLURAL		
	subjective	objective	possessive	subjective	objective	possessive
1 st person	<i>I</i>	<i>me</i>	<i>my, mine</i>	<i>we</i>	<i>us</i>	<i>our, ours</i>
2 nd person	<i>you</i>	<i>you</i>	<i>your, yours</i>	<i>you</i>	<i>you</i>	<i>your, yours</i>
3 rd person	<i>he</i>	<i>him</i>	<i>his</i>	<i>they</i>	<i>them</i>	<i>their, theirs</i>
	<i>she</i>	<i>her</i>	<i>her, hers</i>			
	<i>it</i>	<i>it</i>	<i>its</i>			

Personal pronouns have the following characteristics :

- three persons (points of view)
 - 1st person - the one(s) speaking
(*I me my mine we us our ours*)
 - 2nd person - the one(s) spoken to
(*you your yours*)
 - 3rd person - the one(s) spoken about
(*he him his she her hers it its they their theirs*)

¹¹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Pronoun>, 8 may 2015

Examples

On Saturday, **I** will meet Joe at three o'clock.

↑
1st person pronoun – the speaker

Which sweater do **you** want to wear?

↑
2nd person pronoun – the one spoken to

The experience left **them** no choice except to return.

↑
3rd person pronoun – the ones spoken about

2. three genders

feminine (*she her hers*)

masculine (*he him his*)

neuter (*it its they them their theirs*)

Examples

She sent an e-mail to **her** uncle earlier today.

↙ ↘
feminine gender pronouns

People enjoy Joel's company when **he** begins to tell jokes.

↑
masculine gender pronoun

The tree had lost all of **its** leaves by October.

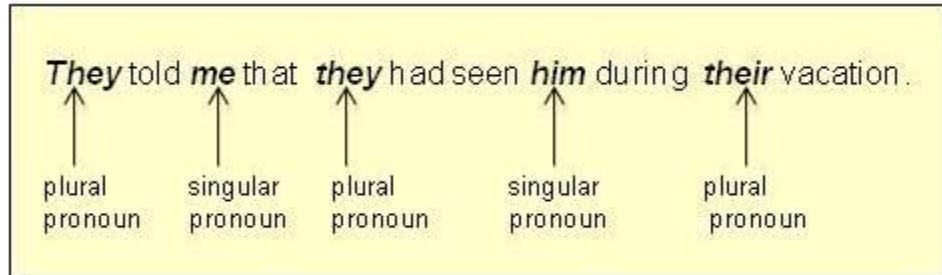
↑
neuter gender pronoun

3. two numbers

singular (*I me my mine you your yours he him his she her hers it its*)

plural (*we us our ours you your yours they them their theirs*)

Examples

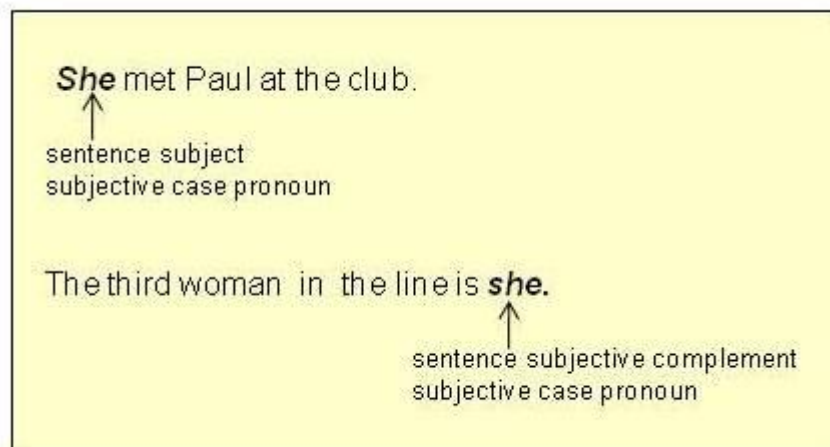
4. three cases

subjective (*I you he she it we they*)

possessive (*my mine your yours his her hers our ours their theirs*)

objective (*me you him her it us them*)

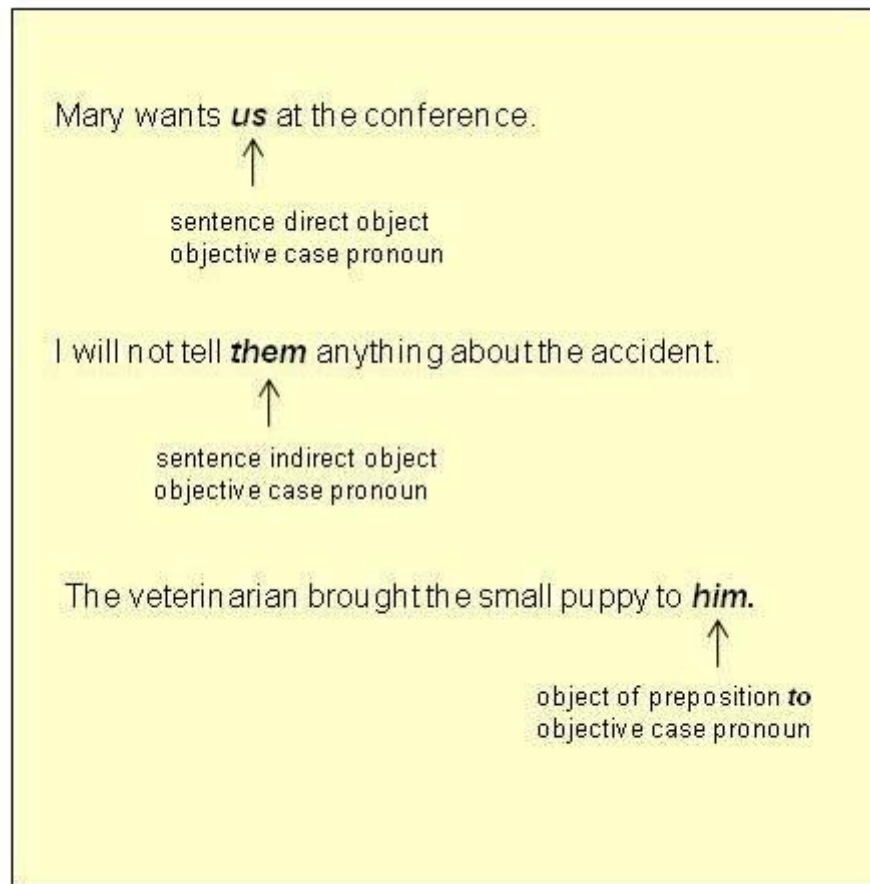
Examples - subjective case

Examples - possessive case

Examples - objective case

** NOTE: Because of pronoun case, the pronoun's form changes with its function in the sentence. Follow this link to [pronoun case](#) for more information.

B. Demonstrative Pronouns :

<i>this</i>	<i>that</i>	<i>these</i>	<i>those</i>
↑	↑	↑	↑
singular	singular	plural	plural
(near)	(far)	(near)	(far)

Demonstrative pronouns can also be used as **determiners**.

Example:

Hand me *that* hammer. (*that* describes the noun *hammer*)

Demonstrative pronouns can also be used **as qualifiers**:

Example:

She wanted *that* much money? (*that* describes the adjective *much*)

C. Reflexive / Intensive Pronouns : the " self " pronouns

These pronouns can be used only to reflect or intensify a word already there in the sentence. Reflexive / intensive pronouns CANNOT REPLACE personal pronouns.

Examples:

I saw *myself* in the mirror. (Myself is a reflexive pronoun, reflecting the pronoun *I*.)

I'll do it *myself*. (Myself is an intensive pronoun, intensifying the pronoun *I*.)

D. Indefinite Pronouns :

Singular:

<i>one</i>	<i>someone</i>	<i>anyone</i>	<i>no one</i>	<i>everyone</i>
<i>each</i>	<i>somebody</i>	<i>anybody</i>	<i>nobody</i>	<i>everybody</i>
<i>(n)either</i>	<i>something</i>	<i>anything</i>	<i>nothing</i>	<i>everything</i>

Examples:

Somebody is coming to dinner.

Neither of us believes a word Harry says.

Plural:

<i>both</i>	<i>few</i>	<i>several</i>
-------------	------------	----------------

Examples:

Both are expected at the airport at the same time.

Several have suggested canceling the meeting.

Singular with non-countables / Plural with countables:

<i>some</i>	<i>any</i>	<i>none</i>	<i>all</i>	<i>most</i>
-------------	------------	-------------	------------	-------------

Examples:

Some of the dirt has become a permanent part of the rug.

Some of the trees have been weakened by the storm.

Indefinite pronouns use apostrophes to indicate possessive case.

Examples:

The accident is *nobody's* fault.

How will the roadwork affect *one's* daily commute?

Some indefinite pronouns may also be used as determiners.

one, each, either, neither, some, any, one, all, both, few, several, many, most

Note the differences:

Each person has a chance.

(Each is a determiner describing person.)

Each has a chance.

(Each is an indefinite pronoun replacing a noun.)

Both lawyers pled their cases well.

(Both is a determiner describing lawyers.)

Both were in the room.

(Both is an indefinite pronoun replacing a noun.)

E. Interrogative Pronouns:

who whose whom which what

Interrogative pronouns produce information questions that require more than a “yes” or “no” answer.

Examples:

What do you want?

Who is there?

F. Relative Pronouns:

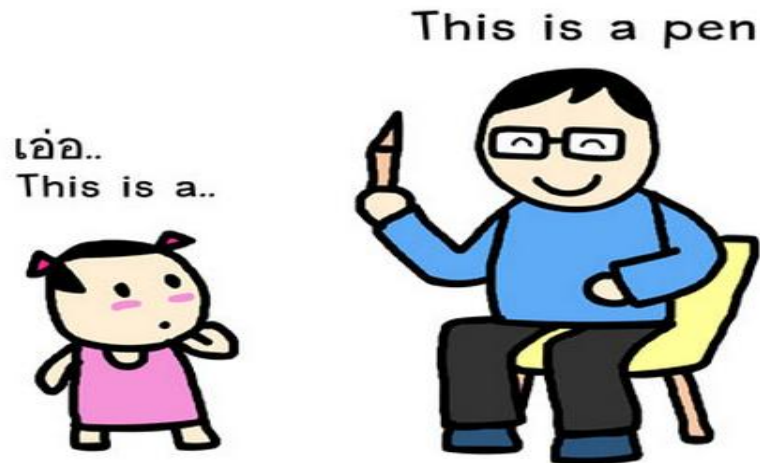
who whose that which

Relative pronouns introduce relative (adjectival) clauses.

relative pronoun
↓
That is the person **whom** I love.
adjectival clause

relative pronoun
↓
The person **who** gets the highest score gets the gold medal.
adjectival clause

relative pronoun
↓
The car **that** we bought doesn't run well.
adjectival clause

ภาคภาษาไทย

4.3 วิธีการใช้ Pronouns¹²

Pronoun (คำสรรพนาม) คือคำที่ใช้แทนคำนามหรือคำสมอนาม (nouns- equivalent) เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงซ้ำซาก หรือแทนสิ่งที่รู้กันอยู่แล้วระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง หรือแทนสิ่งของที่ยังไม่รู้ หรือไม่แน่ใจว่าเป็นอะไร คำสรรพนาม (pronouns) แยกออกเป็น 7 ชนิด คือ

1. Personal Pronoun (บุรุษสรรพนาม)
เช่น I, you, we, he , she ,it, they
2. Possessive Pronoun (สรรพนามเจ้าของ)
เช่น my , mine, yours, his, hers, its, theirs, ours
3. Reflexive Pronouns (สรรพนามตนเอง) เป็นคำที่มี - self ลงท้าย
เช่น myself, yourself, ourselves
4. Definite Pronoun (หรือ Demonstrative Pronouns สรรพนามเจาะจง)
เช่น this, that, these, those, one, such, the same
5. Indefinite Pronoun (สรรพนามไม่เจาะจง)
เช่น all, some, any, somebody, something, someone
6. Interrogative Pronoun (สรรพนามคำถาม) เช่น Who, Which, What
7. Relative pronoun (สรรพนามเชื่อมความ) เช่น who, which, that

อธิบายความ

1. Personal Pronouns (บุรุษสรรพนาม) คือสรรพนามที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งของในการพูดสนทนา มี 3 บุรุษ คือ

บุรุษที่ 1 ได้แก่ตัวผู้พูด I, we

บุรุษที่ 2 ได้แก่ผู้ฟัง you

บุรุษที่ 3 ได้แก่ผู้ ที่พูดถึง สิ่งที่ถูกพูดถึง he, she, it , they

¹² <http://writer.dek-d.com/phetalonetolove/story/viewlongc.php?id=567683&chapter=19,8> May

รูปที่สัมพันธ์กันของคำสรรพนาม

รูปประธาน	รูปกรรม	Possessive Form		Reflexive
		Adjective	Pronoun	Pronoun
I	me	my	mine	myself
we	us	our	ours	ourselves
you	you	your	yours	yourself
he	him	his	his	himself
she	her	her	hers	herself
it	it	its	its	itself
they	them	their	theirs	themselves

ตัวอย่างเช่น

- I saw a boy on the bus. He seemed to recognize me.

ฉันเจอเด็กคนหนึ่งบนรถประจำทาง เขาดูเหมือนจะจำฉันได้

(He ในประโยคที่สองแทน a boy และ me แทน I ในประโยคที่หนึ่ง)

- My friend and her brother like to swim. They swim whenever they can.

เพื่อนฉันและน้องชายของเธอชอบว่ายน้ำ พวกเขาไปว่ายน้ำทุกครั้งที่มีโอกาส

(they ในประโยคที่สอง แทน My friend และ her brother ในประโยคที่ 1)

การใช้ Personal Pronouns ที่ทำหน้าที่เป็นประธานและเป็นกรรมมีหลักดังนี้

1. Personal Pronoun ที่ตามหลังคำกริยาหรือตามหลังบุพบท (preposition) ต้องใช้ในรูปแบบ เช่น

Please tell him what you want. โปรดบอกเขาถึงสิ่งที่คุณต้องการ (ตามหลังคำกริยา tell)

Mr. Wilson talked with him about the project.

คุณวิลสัน พูดกับเขาเกี่ยวกับโครงการ (ตามหลังบุพบท with)

หมายเหตุ ถ้ากริยาเป็น verb to be สรรพนามที่ตามหลังจะใช้เป็นประธานหรือเป็นกรรม ให้

พิจารณาคำว่า สรรพนามใน ประโยคนั้นอยู่ในรูปผู้กระทำ หรือ ผู้ถูกกระทำ เช่น

It was she who came here yesterday.

เธอคนนี้ ที่มาเมื่อวานนี้ (ใช้ she เพราะเป็นผู้กระทำ)

It was her whom you met at the party last night.

เธอคนนี้ที่คุณพบที่งานเลี้ยงเมื่อคืนนี้ (ใช้ her เพราะเป็นกรรมของ you met)

2. Possessive Pronouns (สรรพนามเจ้าของ) คือสรรพนามที่ใช้แทนคำนามเมื่อแสดงความเป็นเจ้าของได้แก่คำต่อไปนี้

mine, ours, yours, his, hers, its, theirs

The smallest gift is mine. ของขวัญชิ้นที่เล็กที่สุดเป็นของฉัน

This is yours. อันนี้ของคุณ

His is on the kitchen counter. ของเขาอยู่บนเคาน์เตอร์ในครัว

Theirs will be delivered tomorrow. ของพวกเขาจะเอามาส่งพรุ่งนี้

Ours is the green one on the table . ของพวกเราคืออันสีเขียวที่อยู่บนโต๊ะ

possessive pronouns มีความหมายเหมือน possessive adjectives แต่หลักการใช้ต่างกัน

This is my book. นี่คือหนังสือของฉัน (my ในประโยคนี้เป็น possessive adjective ขยาย book) This book is mine. หนังสือนี้เป็นของฉัน (mine ในประโยคนี้เป็น possessive pronoun ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ (complement) ของคำกริยา is)

3. Reflexive Pronouns (สรรพนามตนเอง) คือสรรพนามที่แสดงตนเอง แสดงการเน้น ย้ำให้เห็นชัดเจน มักเรียกว่า -self form of pronoun ได้แก่ myself, yourself, yourselves, himself, herself, ourselves, themselves, itself มีหลักการใช้ดังนี้

- ใช้เพื่อเน้นประธานให้เห็นว่าเป็นผู้กระทำกรณานั้นๆ ให้วางไว้หลังประธานนั้น ถ้าต้องการเน้นกรรม (object) ให้วางหลังกรรม เช่น

She herself doesn't think she'll get the job.

The film itself wasn't very good but I like the music.

I spoke to Mr.Wilson himself.

- วางหลังคำกริยา เมื่อกริยาของประโยคเป็นกริยาที่ทำต่อตัวประธานเอง

They blamed themselves for the accident.

พวกเขาตำหนิตนเองในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น (ตามหลังกริยา blamed)

You are not yourself today.

วันนี้คุณไม่เป็นตัวของคุณเอง (ตามหลังกริยา are)

I don't want you to pay for me. I'll pay for myself.

ฉันไม่อยากให้คุณเป็นคนจ่ายเงินให้ ฉันจะจ่ายของตัวเอง

Julia had a great holiday. She enjoyed herself very much.

จูเลียมีวันหยุดที่ดี เธอสนุกมาก

George cut himself while he was shaving this morning.

จอร์จทำมีดบาดตัวเองขณะที่โกนหนวดเมื่อเช้านี้

**หมายเหตุ ปกติ จะใช้ wash/shave/dress โดยไม่มี myself เมื่อต้องการจะเน้นว่า ประธานเป็นผู้ทำกิจกรรมนั่นเอง

-Who repaired your bicycle for you? Nobody, I repaired it myself.

ใครซ่อมรถจักรยานให้คุณ. ไม่มีใครทำให้ฉันซ่อมเอง

-I'm not going to do it for you. You can do it yourself.

ฉันจะไม่ทำ(อะไรสักอย่างที่ยังไม่รู้กันอยู่) ให้นะ คุณต้องทำเอง

** By myself หมายถึงคนเดียว มีความหมายเหมือน on my own เช่นเดียวกับคำต่อไปนี้

on (my/your/his/ her/ its/our/their) own มีความหมายเหมือนกับ

by (myself/yourself (singular) /himself/ herself/ itself/ ourselves/

yourselves(plural)/ themselves) เช่น

I like living on my own / by myself. ฉันชอบใช้ชีวิตอยู่คนเดียว

Did you go on holiday on your own / by yourself?

เธอไปเที่ยววันหยุดคนเดียวหรือเปล่า

Learner drivers are not allowed to drive on their own / by themselves.

ผู้ที่เรียนขับรถไม่ได้รับอนุญาตให้ขับรถด้วยตัวเองคนเดียว

Jack was sitting on his own / by himself in a corner of the cafe.

แจ๊คนั่งอยู่คนเดียวที่มุมห้องในคาเฟ่

4. Definite Pronouns หรือ Demonstrative Pronouns คือสรรพนามที่บ่งชี้ชัดเจนว่าใช้แทนสิ่งใด เช่น this, that, these, those, one, ones, such, the same, the former, the latter

That is incredible! นั่นเหลือเชื่อจริงๆ (อ้างถึงสิ่งที่เห็น)

I will never forget this. ฉันจะไม่ลืมเรื่องนี้เลย (อ้างถึงประสบการณ์เมื่อเร็วๆ นี้)

Such is my belief. นั่นเป็นสิ่งที่ฉันเชื่อ (อ้างถึงสิ่งที่ได้อธิบายไปก่อนหน้านี้)

Grace and Jane are good girls. The former is more beautiful than the latter.

เกรซและเจนเป็นเด็กดีทั้งคู่ แต่คนแรก (เกรซ) จะสวยกว่าคนหลัง (เจน)

5. Indefinite Pronouns (สรรพนามไม่เจาะจง) หมายถึงสรรพนามที่ใช้แทนนามได้ทั่วไป มิได้ชี้เฉพาะเจาะจงว่าแทนคนนั้น คนนี้ เช่น

everyone	everybody	everything	some	each
someone	somebody	all	any	many
anyone	anybody	anything	either	neither
no one	nobody	nothing	none	one
more	most	enough	few	fewer
little	several	more	much	less

ตัวอย่างเช่น

-Everybody loves somebody.

คนทุกคนย่อมมีความรักกับใครสักคน

-Is there anyone here by the name of Smith?

มีใครที่นี่ชื่อสมิธบ้าง

-One should always look both ways before crossing the street.

ใครก็ตามควรจะมีทั้งสองด้านก่อนข้ามถนน

Nobody will believe him. จะไม่มีใครเชื่อเขา

Little is expected. มีการคาดหวังไว้น้อยมาก

** We, you, they ซึ่งปกติเป็น personal pronoun จะนำมาใช้เป็น indefinite pronoun เมื่อไม่เจาะจง โดยมากใช้ในคำบรรยาย คำปราศรัย เช่น

-We should prepare ourselves to deal with any emergency.

เรา (โดยทั่วไป) ควรจะเตรียมพร้อมไว้เสมอสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

-You sometimes don't know what to say in such a situation.
บางครั้งพวกคุณก็ไม่ว่าจะพูดอย่างไรในสถานการณ์เช่นนั้น.

6. Interrogative Pronouns (สรรพนามคำถาม) เป็นสรรพนามที่แทนนามสำหรับคำถาม ได้แก่ Who, Whom, What, Which และ Whoever, Whomever, Whatever, Whichever เช่น

-Who want to see the dentist first?

ใครอยากจะเข้าไปหาหมอฟันเป็นคนแรก? (who ในที่นี้เป็นประธาน)

-Whom do you think we should invite? เธอคิดว่าเราควรเชิญใคร?

(whom ในที่นี้เป็นกรรม - object)

-To whom do you wish to speak ? เธออยากจะพูดกับใคร?

(whom ในที่นี้เป็นกรรม - object)

-What did she say? เธอพูดว่าอะไรนะ? (what เป็นกรรมของกริยา say)

-Which is your cat ? แมวของเธอตัวไหน? (which เป็นประธาน)

-Which of these languages do you speak fluently?

ภาษาไหนในบรรดาภาษาเหล่านี้ที่คุณพูดได้คล่อง? (which เป็นกรรมของ speak)

**หมายเหตุ which และ what สามารถใช้เป็น interrogative adjective และ who, whom , which สามารถใช้เป็น relative pronoun ได้

7. Relative Pronouns (สรรพนามเชื่อมความ) คือ สรรพนามที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวมาแล้วในประโยคข้างหน้า และพร้อมกันนั้นก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคทั้งสองให้เป็นประโยคเดียวกัน เช่นคำต่อไปนี้ who, whom, which whose ,what, that และ indefinite relative pronouns เช่น whoever, whomever, whichever, whatever เช่น

-Children **who** (that) play with fire are in great danger of harm.

-The book **that** she wrote was the best-seller

-He's the man **whose** car was stolen last week.

-She will tell you **what** you need to know.

Exercise 6

เลือกข้อที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. They are giving something to _____.
a. they b. his c. him d. its
2. He is writing a letter to _____.
a. She b. hers c. his d. her
3. _____ speaks English with _____ teacher.
a. She / her b. mine / his

- c. yours / him d. mine / your
4. The dog bites _____ tail.
a. it b. they c. their d. its
5. _____ buy a new book for _____.
a. I, she b. They, their c. You, you d. I, you
6. _____ sit near _____ in the class.
a. Me, she b. I, her c. I, me d. You, my
7. _____ walk to at the beach.
a. Them b. They c. He d. She
8. She looks at _____ in the concert.
a. him b. he c. she d. I
9. _____ often sees _____ at the market.
a. He, my b. Her, I c. She, me d. I, mine
10. We know _____ very well.
a. them b. they c. he d. she
- คำสรรพนามที่แทนตัวพิมพ์เอียงและขีดเส้นใต้
11. Jenny buys a doll.
a. She b. Him c. Her
12. The students send the report on Monday.
a. Them b. They c. It
13. The tiger and the lion are wild animals.
a. It b. They c. Them
14. The mother makes cookies for children.
a. He, his b. She, them c. She, her
15. Wichai sees the old man on the road.
a. His b. Him c. He
16. Please give me some milk to the baby.
a. they b. them c. him
17. Don't put these candies in the bag.
a. they, it b. them, its c. him, her

18. Linda gives some flowers for mother.
a. Her, him b. She, it c. She, her
19. I and my friend speak English to Mr. Tom.
a. We, him b. We, her c. She, his
20. The mother told Susan go to school early.
a. He, her b. She, her c. Her, she

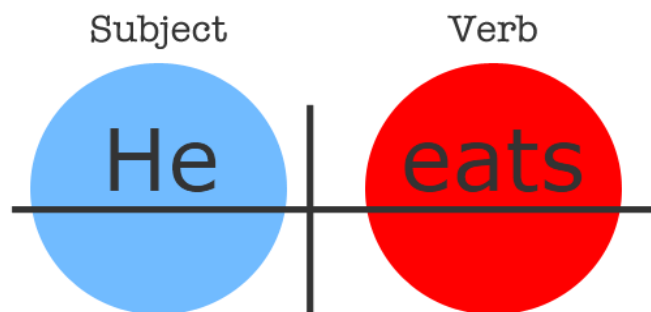
เลือกข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

21. I want to play ping pong with _____.
a. my b. she c. her
22. _____ stay in China for two years.
a. They b. Them c. He
23. Nunda speaks to _____.
a. us b. we c. she
24. _____ is a very clever student.
a. Her b. She c. him
25. _____ am watching _____.
a. You, we c. I, them b. We, I
26. _____ see _____ every morning.
a. We, him b. He, I c. It, hers
27. _____ are standing near _____.
a. She, they b. They, us c. He, we
28. This is my house. This house is _____.
a. me b. him c. mine
29. She is my mother. I love _____.
a. him b. her c. me
30. We are studying English. Mrs. Sirada is teaching _____.
a. him b. them c. us
31. We know _____ very well.
a. them b. they

- c. he
d. she
32. She looks at _____ in the concert.
a. him
b. he
c. she
d. I
33. They are giving something to _____
a. they
b. his
c. him
d. its
34. He is writing a letter to _____.
a. She
b. hers
c. his
d. her
35. _____ speaks English with _____ teacher.
a. She / her
b. mine / his
c. yours / him
d. mine / your
36. The dog bites _____ tail.
a. it
b. they
c. their
d. its
37. _____ buy a new book for _____.
a. I, she
b. They, their
c. You, you
d. I, you
38. _____ sit near _____ in the class.
a. Me, she
b. I, her
c. I, me
d. You, my
39. _____ walk to at the beach.
a. Them
b. They
c. He
d. She
40. _____ often sees _____ at the market.
a. He, my
b. Her, I
c. She, me
d. I, mine

Chapter 5

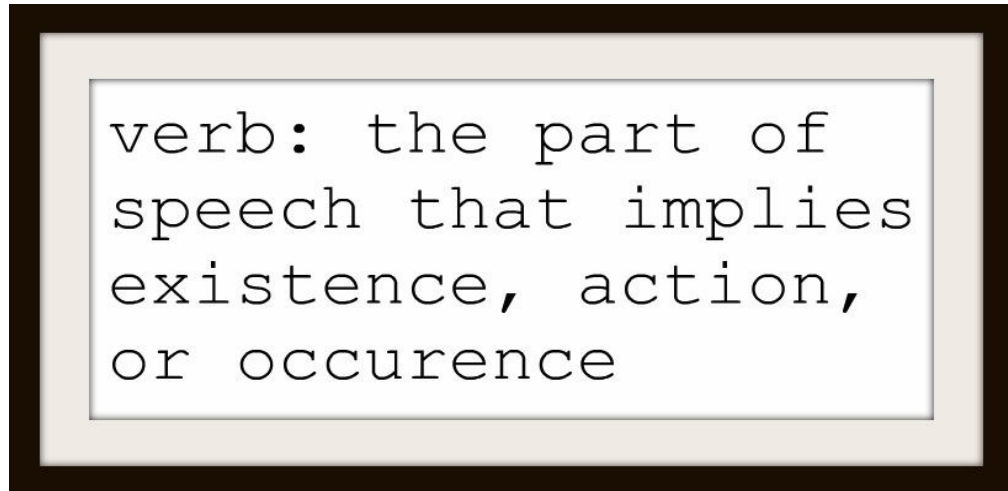
Verbs

5.1 Meaning of Verb

A verb, from the Latin *verbum* meaning word, is a word (part of speech) that in syntax conveys an action (bring, read, walk, run, learn), an occurrence (happen, become), or a state of being (be, exist, stand). In the usual description of English, the basic form, with or without the particle *to*, is the infinitive. In many languages, verbs are inflected (modified in form) to encode tense, aspect, mood, and voice. A verb

may also agree with the person, gender, and/or number of some of its arguments, such as its subject, or object. Verbs have tenses: present, to indicate that an action is being carried out; past, to indicate that an action has been done; future, to indicate that an action will be done.¹³

5.2 Verb types

Verbs vary by type, and each type is determined by the kinds of words that follow it and the relationship those words have with the verb itself. There are six types: intransitive, transitive, infinitives, to-be verbs, and two-place transitive (Vg- verb give), and two-place transitive (Vc- verb consider).

1. Intransitive verbs

An intransitive verb is one that does not have a direct object. Intransitive verbs may be followed by an adverb (a word that addresses how, where, when, and how often) or end a sentence. For example: "The woman spoke softly." "The athlete ran faster than the official." "The boy wept."

2. Linking verbs

A linking verb can't be followed by an adverb or end a sentence, but instead must be followed by a noun or adjective, whether in a single word or phrase. Common linking verbs include seem, become, appear, look, and remain. For example: "His mother looked worried." "Josh remained a reliable friend." Therefore, linking verbs 'link' the adjective or noun to the subject. Adjectives that come after linking verbs are predicate adjectives, and nouns that come after linking verbs are predicate nouns.

3. Transitive verbs

¹³ <http://en.wikipedia.org/wiki/Verb>

A transitive verb is followed by a noun or noun phrase. These noun phrases are not called predicate nouns, but are instead called direct objects because they refer to the object that is being acted upon. For example: "My friend read the newspaper." "The teenager earned a speeding ticket."

A way to identify a transitive verb is to invert the sentence, making it passive. For example: "The newspaper was read by my friend." "A speeding ticket was earned by the teenager."

4. Two-place transitive: Vg verbs

Vg verbs (named after the verb give) precede either two noun phrases or a noun phrase and then a prepositional phrase often led by to or for. For example: "The players gave their teammates high fives." "The players gave high fives to their teammates."

When two noun phrases follow a transitive verb, the first is an indirect object, that which is receiving something, and the second is a direct object, that being acted upon. Indirect objects can be noun phrases or prepositional phrases.

5. Transitive Verbs: Vc verbs

Vc verbs (named after the verb consider) are followed by a noun phrase that serves as a direct object and then a second noun phrase, adjective, or infinitive phrase. The second element (noun phrase, adjective, or infinitive) is called a complement, which completes a clause that would not otherwise have the same meaning. For example: "The young couple considers the neighbors wealthy people." "Some students perceive adults quite inaccurately." "Sarah deemed her project to be the hardest she has ever completed."

6. To be verbs

The verb be is manifested in eight forms: be, is, am, are, was, were, been, and being. These verbs precede nouns or adjectives in a sentence, which become predicate nouns and predicate adjectives similar to those that function with a linking verb. They can also be followed by an adverb of place, which is sometimes referred to as a predicate adverb. For example: "Her daughter was a writing tutor." "The singers were very nervous." "My house is down the street."¹⁴

ภาคภาษาไทย

5.3 วิธีการใช้คำกริยา

คำกริยา คือคำที่แสดงการกระทำหรือถูกกระทำมีดังต่อไปนี้

1. อกรรมกริยา (Intransitive verb) เป็นกริยาที่มีความสมบูรณ์ในตัวมันเองไม่ต้องมีกรรมมารับ
smile ยิ้ม cry ร้องไห้

¹⁴ <http://learnenglish.nabia10.com/gramma/th/verbs.html>

run	วิ่ง	speaking	พูด
go	ไป	come	มา
sit	นั่ง	sleep	นอน
walk	เดิน		

-I like to smile.

-My dog runs quickly.

2. สกรรมกริยา (Transitive verb) เป็นกริยาที่ยังไม่สมบูรณ์ต้องมีกรรมมารับจึงจะทำให้ประโยคสมบูรณ์

write	เขียน	give	ให้
buy	ซื้อ	look	มอง
close	ปิด	kick	เตะ

-He writes novels.

-I bought a car.

3. กริยารูปธรรมดา (Regular verb) คือเมื่อเปลี่ยนเป็นช่องที่สองกับช่องที่สามเพียงแค่เติม d หรือ ed ท้ายคำ

walk	walked	walked	เดิน
like	liked	liked	ชอบ
play	played	played	เล่น
love	loved	loved	รัก

4. กริยารูปพิเศษ (Irregular verb) เมื่อเปลี่ยนเป็นช่องที่สอง (Past tense) ช่องที่สาม (Past Participle) จะมีรูปที่เหมือนกันและรูปที่แตกต่างกัน คลิกดูกกริยารูปพิเศษเพิ่ม

1. มีรูปเหมือนกันทั้งสามช่อง

cut	cut	cut	ตัด
read	read	read	อ่าน
hit	hit	hit	ตี
hurt	hurt	hurt	เจ็บ
put	put	put	วาง ใส่

2. มีรูปที่แตกต่างกัน

eat	ate	eaten	กิน
fly	flew	flown	บิน
break	broke	broken	แตก หัก
build	built	built	สร้าง
come	came	come	มา
do	did	done	ทำ
make	made	made	ทำ สร้าง
pay	paid	paid	จ่ายเงิน
steal	stole	stolen	ขโมย
think	thought	thought	คิด

5. Infinitives

Infinitive ตามด้วย to คือกริยาช่องที่ 1 ที่ต้องมี to นำหน้ามีลักษณะการใช้คือ

1. ใช้เป็นประธาน

It is not difficult to learn English.

2. ใช้ตามหลังคำกริยา

It's starting to rain.

กริยาที่ตามด้วย Infinitive ตามด้วย to ได้แก่คำว่า

hope	หวัง
need	ต้องการ
prepare	เตรียม
except	ยอมรับ
decide	ตัดสินใจ
appear	ปรากฏ
ask	ขอร้อง
plan	วางแผน
mean	ตั้งใจ
remind	เตือน
swear	สาบาน
pretend	เสแสร้ง
want	ต้องการ
promise	สัญญา
neglect	เพิกเฉย
learn	เรียนรู้
deserve	สมควรได้รับ
manage	จัดการ

3. ใช้ในรูป verb + object+infinitive

She didn't ask him to go.

4. ใช้ตามหลังคำคุณศัพท์ (adjective) Infinitive ถูกใช้ตามหลังคำคุณศัพท์บางคำ

I'm glad to know you.

She was surprised to hear that.

5. ใช้ตามหลังคำนาม (noun) เราสามารถใช้ Infinitive ตามหลังคำนามบางตัว

I told him about my decision to divorce.

6. ใช้ตามหลัง who, what, how etc. ในประโยค reported speech เราสามารถใช้ infinitive ตามหลัง who, what, where, when etc (ยกเว้น why) ที่พูดเกี่ยวกับคำถามและตอบคำถาม verb + question-word + Infinitive

I don't know how to make a cake.

Infinitive ไม่มี to คือกริยาช่องที่ 1 ที่ไม่ต้องมี to นำหน้ามีลักษณะการใช้ดังนี้

1. Modal auxiliary verbs(กริยาช่วย)

เราใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลังกริยาช่วย will, shall, would, should, can, could, may, might, had better

We must clean the room.

2. ใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลังคำกริยาที่แสดงการรับรู้และสังเกตเห็นได้แก่คำว่า

let	อนุญาต
make	ทำ
see	เห็น
hear	ได้ยิน
feel	รู้สึก
watch	ดู เผ่าดู
notice	สังเกต

- I saw a boy steal a car.

3. ใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลัง why (not) ที่หมายถึงสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือการทำในสิ่งโง่ๆ เช่น Why did you do that? It's the stupidest thing I've ever seen.

4. ใช้ infinitive ไม่มี to ตามหลัง and, or, except, but, than เราสามารถนำคำ infinitive มาใช้ร่วมกันด้วย and, or, except, but, than แต่ว่า infinitive ตัวที่สองไม่ต้องมี to Do you want to go out or stay home?¹⁵

*** นอกจากนี้ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีการใช้คำกริยาในภาษาอังกฤษ¹⁶

ก่อนอื่นต้องขอทำความเข้าใจกับนักศึกษา ก่อน เรื่องการใช้คำกริยาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งในปัจจุบันนี้นักศึกษาจะเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างกัน ยิ่งในยุคที่เรียกว่า “ ยุคการสื่อสารไร้พรมแดน หรือ Globalization “ คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก ซึ่งอาจารย์ผู้เขียนเอง ได้กล่าวอยู่บ่อยครั้งว่า “ คนยุคใหม่ถ้าไม่รู้เรื่องภาษาอังกฤษเลย ก็ดูเหมือนว่าจะล้าสมัยเสียเหลือเกิน “ เพราะฉะนั้นหากนักศึกษามีความต้องการที่เข้าใจ (ต้องขอใช้คำว่า “ เข้าใจ “) นะครับ เพราะถ้าใช้คำว่า “ เก่ง “ ก็คงต้องใช้เวลาศึกษาหลายปีทีเดียว ดูเหมือนว่ามันเป็นอะไรที่ห่างไกลเหลือเกิน นักศึกษาต้องถามตัวเองก่อนว่า เราเองมีความชอบหรือมีทัศนคติอย่างไรกับการเรียนภาษาอังกฤษ? ทำไม ต้องถามอย่างนั้น ก็เพราะว่า อย่างน้อยเราจะได้รู้ถึงขีดความสามารถของตัวเอง หรือชอบเขตความต้องการของเรา ก่อน

แต่รู้หรือไม่ครับ มันเป็นเรื่องแปลกแต่จริง ที่สถานศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศเขาบังคับให้นักศึกษาได้เรียนกัน หากเราทำความเข้าใจและมีใจชอบหรือมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ภาษาอังกฤษก็เป็นเรื่องที่ย่างมาก เพราะไม่มีอะไรที่ยากเกินความสามารถของผู้ที่ต้องการใช้มันเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง การเรียนภาษาอังกฤษ หากจะเปรียบกับการฝึกจักรยานมันก็เป็นสิ่งที่ยากตอนเริ่มฝึกใหม่ ๆ เท่านั้นเอง อาจจะมีล้มลุกคลุกคลานบ้าง ก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่ หากฝึกได้ บังคับทิศทางได้มันก็ไม่ยากอะไรเลยในการศึกษาภาษาอังกฤษนั้น ในปัจจุบันยิ่งสะดวกสบาย เนื่องจากว่ามีคู่มือมากมายสำนักได้เขียนออกมา

¹⁵ <http://learnenglish.nabia10.com/grammar/th/verbs.html>, 9 May 2015.

¹⁶ <http://www.lamptech.ac.th/article/03.htm>, อาจารย์นิวัต สมpong, 9 May 2015.

ซึ่งเราสามารถนำมาประกอบการเรียนได้อย่างดีเลยทีเดียว..อยากเก่งและเข้าใจภาษาอังกฤษเหมือนคนอื่นเขาหรือเปล่า? ทีนี้อาจารย์ผู้เขียนจะได้แนะนำเคล็ดลับที่ไม่ลับให้กับเหล่านักศึกษา เมื่อเรียนกับอาจารย์แล้วรับรองว่าจะเข้าใจภาษาอังกฤษและรักมันมากยิ่งขึ้นอีกเยอะเลยทีเดียว ลองติดตามกันดู

หลักการง่าย ๆ ที่เราจะเข้าใจภาษาอังกฤษก็มีเพียงแค่นี้ไม่กี่ย่าง ไม่อยากบอกว่ามี 3 อย่างคือ ประธาน + กริยา + กรรม (subject + verb + object) เช่น The students go to school by the bus. มีหลายคนที่ไม่เข้าใจเลย เนื่องจากไม่มีหลักในการจับ เมื่อเห็นข้อความภาษาอังกฤษก็งง เป็นไก่ตาแตกเลย จากตัวอย่างข้างต้นที่ได้ยกมานั้น เราจะรู้ว่าประโยคนี้เขากล่าวถึงอะไรและหมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงไหน เป็นอดีต ปัจจุบัน หรือว่าอนาคต ซึ่งในที่นี้เราจะใช้หลักการสังเกตจากคำกริยานั้นเอง จากประโยคที่ว่า The students go to school by bus. กริยาในประโยคคือ go เป็นตัวบ่งบอกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะว่า กริยาเป็นรูปปัจจุบัน

Verb คือ คำที่แสดงถึงอาการต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คำพูดที่แสดงถึงการกระทำของตัวประธานในประโยค หรือคำที่ทำหน้าที่ช่วยคำกริยาด้วยกันนั่นเอง กริยาเป็นคำที่มีบทบาทที่สำคัญในแต่ละประโยค ถ้าในประโยคนั้น ๆ ขาดคำกริยา ความหมายก็ไม่เกิดและไม่สามารถทราบถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เลย หรือมีใจความที่ไม่สมบูรณ์ คำกริยาตามหน้าที่แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สกรรมกริยา (Transitive Verb) คือ คำกริยาที่ต้องมีตัวกรรม หรือคำอื่นเข้ามารองรับความหมายจึงจะสมบูรณ์ เช่น The boys kick football in the field. หมายความว่า พวกเด็ก ๆ เตะฟุตบอลอยู่ที่สนามหญ้า คำว่า “ kick “ เป็นคำกริยา บอกให้ทราบถึงเหตุการณ์ว่าในขณะที่หรือปัจจุบันนี้เด็ก ๆ กำลังเล่นกันอยู่ ส่วนคำว่า “ football ” เป็นตัวกรรมหรือตัวที่ทำหน้าที่รองรับกริยาให้มีความหมายสมบูรณ์ขึ้น เพราะถ้าใช้คำว่า “ kick “ คำเดียวความหมายไม่สมบูรณ์ ไม่รู้ว่าเตะอะไร นั่นเอง

2. อกรรมกริยา (Intransitive Verb) คือ คำกริยาที่ไม่ต้องมีตัวกรรมหรือคำอื่นมารองรับก็ได้ ความหมายสมบูรณ์ เช่น The dogs run in the field. ประโยคนี้ไม่ต้องมีตัวกรรมมารองรับ ก็ได้ใจความสมบูรณ์ดี ซึ่งคำว่า “ run “ แปลว่า “ วิ่ง “ คงไม่ต้องถามว่าไปทำอะไรวิ่งนะครับ

3. กริยาช่วย (Helping Verb หรือ Auxiliary Verb) คือ กริยาที่มีหน้าที่ช่วยให้กริยาด้วยกันมีความหมายดีขึ้น และยังมีหน้าที่ทำให้ตัวของมันเองมีความหมายที่สมบูรณ์ขึ้นได้อีกด้วย เช่น She studies in Lamp – Tech college . Does she study in Lamp – Tech College ?

วิธีใช้คำกริยาในภาษาอังกฤษ

(HOW TO USE VERB)

คำกริยาในภาษาอังกฤษตามหลักไวยากรณ์แบ่งออกเป็น 3 ช่อง เรียกว่า “ กริยา 3 ช่อง “ ซึ่งแต่ละช่องก็บอกถึงเหตุการณ์ในแต่ละช่วงของเวลาได้อีกด้วย คำกริยามีวิธีใช้อยู่ 2 วิธี คือ

1. ใช้เป็นกริยาแท้ของประโยคที่มีตัวประธานเป็นบุรุษสรรพนาม (ยกเว้นสรรพนามบุรุษที่ 3) และตัวประธานที่เป็นพหูพจน์ เช่น

I	want a book.
We	
You	
they	

4. We _____ two cars and two houses.
A. have B. has
5. I _____ many books in my school bag.
A. have B. has
6. She _____ a dog and two cats.
A. have B. has
7. They _____ many blue shirts.
A. have B. has
8. He _____ a big house.
A. have B. has
9. A horse _____ two eyes.
A. have B. has
10. Mary and Susan _____ ten dolls.
A. have B. has

แบบฝึกหัด verb to be

1. กริยา 3 ช่อง ข้อใดถูกต้องที่สุด
A. is am are B. eat ate eat
C. do did done D. put pat put
2. อดีตของ go ช่องที่ 2 คือข้อใด went
A. went B. gone C. wont D. goes
3. เติมคำกริยาให้ถูกต้อง There a dog.
A. are B. is C. was D. were
4. There two men.
A. is B. am C. was D. are
5. Who you?
A. I B. are C. am D. is
6. What in the bin?
A. are B. was C. were D. is
7. How many pens in the box?
A. are B. is C. am D. was
8. he a girl?
A. Are B. Is C. Was D. Am
9. I a boy?
A. Is B. Are C. Was D. Am
10. Those mangoes.
A. is B. am C. was D. are

แบบฝึกหัด verb ช่วย (AUXILIARY VERBS)

แบบฝึกหัดที่ 1 – Fill in the blanks with ‘is’ or ‘are’.

1. The rose _____ a beautiful flower.
2. His two sons _____ still small.
3. My brother _____ doing his degree at that university.
4. Dogs _____ the most faithful animals.
5. There _____ a lot of ants on the tree.
6. That chair _____ comfortable to sit on.
7. The equator _____ an imaginary line round the earth.
8. The natives of this island _____ a friendly people.
9. We _____ waiting for the bus.
10. _____ your mother sleeping now?

แบบฝึกหัดที่ 2 – Fill in the blanks with ‘does’ or ‘do’.

11. _____ you know him?
12. That _____ not mean I _____ not like her.
13. Please _____ not smoke here.
14. _____ anybody know the answer?
15. They _____ not want to play.
16. It _____ not matter where you put it.
17. He _____ the measuring and we _____ the cutting.
18. Those sheep _____ not belong to that farmer.
19. My feet _____ not get tired easily.
20. Everyone here _____ not know about it.

แบบฝึกหัดที่ 3– Fill in the blanks with ‘has’ or ‘have’.

21. He _____ a law degree.
22. They _____ gone to the cinema.
23. Only one of the students _____ failed the test.
24. I _____ come here to borrow your book
25. “ _____ you ever done online banking?”
26. “We _____ not done our homework yet.”
27. Each of you _____ to pay a dollar.
28. There _____ been no complaint so far.
29. Does he _____ a bicycle?
30. What _____ she got to say about this?

แบบฝึกหัดที่ 4 – Choose the correct word for each sentence.

31. The earth _____ (go, goes) round the sun.
32. He _____ (go, goes) to school by bus.
33. I often _____ (go, goes) to the library.
34. She wants to _____ (go, goes) to the library?
35. She does not _____ (go, goes) to the library?
36. Oh, she does _____ (go, goes) to the library.
37. He often _____ (go, goes) to the cinema.
38. Every one of us must _____ (go, goes) to school.
39. Every one of us usually _____ (go, goes) to school early.
40. He too has to _____ (go, goes) to school.

แบบฝึกหัดที่ 5 – Choose the correct word for each sentence.

41. She _____ (read, reads) every day.
42. I _____ (drink, drinks) milk every day.
43. We _____ (like, likes) to swim.
44. My neighbours _____ (talk, talks) to us every day.
45. He _____ (speak, speaks) good English.
46. They _____ (work, works) in that factory.
47. One of us _____ (live, lives) near the hospital.
48. Those deer in the zoo _____ (look, looks) hungry.
49. Everyone of the postmen _____ (ride, rides) a bicycle.
50. The black dog can _____ (bark, barks) very loudly.

Chapter 6

Adverbs

6.1 Meaning of Adverb

An adverb is a word that modifies a verb, adjective, other adverb, determiner, noun phrase, clause, or sentence. Adverbs typically express manner, place, time, frequency, degree, level of certainty, etc., answering questions such as how?, in what way?, when?, where?, and to what extent?. This function is called the adverbial function, and may be realised by single words (adverbs) or by multi-word expressions (adverbial phrases and adverbial clauses).

Adverbs are traditionally regarded as one of the parts of speech. However, modern linguists note that it has come to be used as a kind of "catch-all" category, used to classify words with various different types of syntactic behavior, not necessarily having much in common except that they do not fit into any of the other available categories (noun, adjective, preposition, etc.)¹⁹

6.2 Kinds of Adverbs²⁰

1. Adverbs of Manner

She moved slowly and spoke quietly.

2. Adverbs of Place

She has lived on the island all her life.

She still lives there now.

3. Adverbs of Frequency

She takes the boat to the mainland every day.

She often goes by herself.

4. Adverbs of Time

¹⁹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Adverb> Rodney D. Huddleston, Geoffrey K. Pullum, A Student's Introduction to English Grammar, CUP 2005, p. 122ff./Jump up ^ For example: Thomas Edward Payne, Describing Morphosyntax: A Guide for Field Linguists, CUP 1997, p. 69./Jump up ^ Huddleston, Rodney (1988). English Grammar: An Outline. Cambridge: Cambridge University Press. p. 7. doi:10.2277/0521311527. ISBN 0-521-32311-8.,10 May 2015.

²⁰ <http://grammar.ccc.commnet.edu/grammar/adverbs.htm>, 10 May 2015.

She tries to get back before dark.

It's starting to get dark now.

She finished her tea first.

She left early.

5. Adverbs of Purpose

She drives her boat slowly to avoid hitting the rocks.

She shops in several stores to get the best buys.

ภาคภาษาไทย

6.3 วิธีกรใช้คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs)

1. Adverbs of Frequency คือ adverb บอกความถี่ว่าทำสิ่งนี้สิ่งนั้นบ่อยหรือถี่แค่ไหนได้แก่คำว่า

always	สม่ำเสมอ เป็นประจำ
often	บ่อยๆ
frequency	บ่อย ถี่
usually	ตามปกติ
sometimes	บางครั้งบางครา
generally	โดยทั่วไป
seldom	ไม่ค่อยจะ
hardly ever	แทบจะไม่
never	ไม่เคยเลย

**** การวางตำแหน่ง Adverbs of Frequency**

1. ถ้าประโยคนั้นมี verb to be หรือ verb to have ให้วางไว้หลัง verb to be หรือ verb to have เช่น She is always late. He has never traveled by train.

2. วางไว้หน้าคำกริยาแท้เช่น Don often goes to the park.

2. Adverbs of Manner คือ adverb ที่บอกอาการ หรือท่าทาง สถานะ คุณภาพเช่น

Happily	อย่างมีความสุข
Quickly	อย่างอย่างรวดเร็ว
Beautifully	อย่างสวยงาม
Late	ล่าช้า
Well	ดี
Carefully	อย่างระมัดระวัง
fast	เร็ว

-She walks slowly.

-The children sing beautifully.

-It is important to write carefully.

-You come here lately.

-They and I will be going to University fastly.

3. **Adverbs of Time** คือ adverb ที่บอกเวลา ได้แก่คำว่า

Today	วันนี้
Tonight	คืนนี้
Yesterday	เมื่อวาน
Finally	ในที่สุด
Last	ครั้งสุดท้าย
Already	เรียบร้อยแล้ว
Soon	ในเร็วๆนี้
Before	ก่อน
Still	ยังคง
every week	ทุกๆสัปดาห์

-We'll soon be home.

-When did you last see your family?

4. **Adverbs of Place** คือ adverb ที่บอกสถานที่ ได้แก่คำว่า

Here	ที่นี่
Around	รอบๆ
There	ที่นั่น
Somewhere	ที่ไหนสักแห่ง
Near	ใกล้ๆ

-We are playing here.

-The boy is sitting there.

5. **Adverbs of Degree** คือ adverb บอกปริมาณจะวางไว้หน้าคำ adj., adv. ได้แก่คำว่า

Very	มาก
Too	มาก (เกินไป)
Quite	มาก (ทีเดียว)
Almost	เกือบจะ

-He is too big to run.

-The bag is very heavy.

-I am almost finished.

** Note : 1. ในกรณีที่มีประโยคหนึ่งมีคำกริยาวิเศษณ์อยู่หลายชนิดให้เรียงลำดับดังนี้ manner, place, time

-The kids go to bed early.

-He works hard every week.

-He sang beautifully at the concert last night.

2. คำที่มีรูปเหมือนกันเป็นได้ทั้งคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ ได้แก่คำว่า

Fast	เร็ว
hardยาก	แข็ง

far ไกล
pretty มากทีเดียว
early เข้าเร็วแต่เช้า

-He runs fast.
-He is a fast runner.
-She works hard.
-She is a hard worker.

3. คำกริยาวิเศษณ์ ส่วนใหญ่มาจากคำคุณศัพท์โดยการเติม -ly ท้ายคำโดยมีหลักการทำดังนี้

1. เอาคำคุณศัพท์มาเติม ly ได้เลย เช่น

beautiful	beautifully	อย่างสวยงาม
quiet	quietly	อย่างเงียบๆ
wonderful	wonderfully	อย่างยอดเยี่ยม

4. คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย e ให้ตัด e ออก แล้วเติม ly

true	truly	อย่างแท้จริง
------	-------	--------------

5. คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม -ly เช่น

Happy	happily	อย่างมีความสุข
Angry	angrily	อย่างฉุนเฉียว

6. คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย le ให้ตัด e ออก แล้วเติม -y

simple	simply	ง่ายๆ ชัดเจน
possible	possibly	เป็นไปได้

** Note : คำที่ลงท้ายด้วย -ly อยู่แล้วแต่เป็นคำคุณศัพท์ได้แก่คำว่า

friendly	เป็นมิตร
lovely	น่ารัก
lonely	โดดเดี่ยว
ugly	น่าเกลียด
silly	งี่เง่า

6.4 ตัวอย่างประโยค

- *She is always late.*
- *He has never traveled by train.*
- *Don often goes to the park.*
- *She walks slowly.*
- *The children sing beautifully.*
- *It is important to write carefully.*
- *We'll soon be home.*
- *When did you last see your family?*

- *We are playing here.*
- *The boy is sitting there.*
- *He is too big to run.*
- *The bag is very heavy.*
- *I am almost finished.*
- *The kids go to bed early .*
- *He works hard every week.*
- *He sang beautifully at the concert last night .*
- *He runs fast.*
- *He is a fast runner.*
- *She works hard.*
- *She is a hard worker.*
- *He walks slowly.*
- *She speaks loudly.*

Exercise 8

A: Write down the correct form of the word in brackets
(adjective or adverb).

1. Tom is (slow).....
He works
2. Sue is a (careful)..... girl.
She climbed up the ladder.....
3. The dog is (angry).....
It barks
4. He acted (excellent)
He's an actor.....
5. They learn English (easy).....
They think English is an language.....

6. Max is a (good) singer.
He sings
7. It's (awful) cold today.
The cold wind is
8. Dogs rely on their noses as they can smell (good)..... .
If that is true, why does dog food smell so (terrible)
9. The little boy looked (sad)..... .
I went over to comfort him and he looked at me
10. I tasted the soup (careful)
but it tasted (wonderful)..... .

B : Underline at Adverb in each sentences to correct

- *He sits quietly in that room.*
- *He speaks slowly.*
- *He speaks English slowly.*
- *He is sleeping there.*
- *They like to play outdoors.*
- *I will come back soon.*
- *He will arrive soon.*
- *I always miss him.*
- *He never comes here.*
- *He often comes late.*
- *He is never late.*
- *She is always late.*
- *He has never traveled by train.*
- *Don often goes to the park,*
- *She walks slowly.*
- *The children sing beautifully.*
- *It is important to write carefully.*

Chapter 7

Adjectives

7.1 Meaning of Adjective

In linguistics, an adjective is a describing word, the main syntactic role of which is to qualify a noun or noun phrase, giving more information about the object signified.

Adjectives are one of the English parts of speech, although historically they were classed together with the nouns. Certain words that were traditionally considered to be adjectives, including the, this, my, etc., are today usually classed separately, as determiners.²¹

ภาคภาษาไทย

7.2 Adjectives

Adjectives คือ คุณศัพท์ หมายถึง คำที่ไปทำหน้าที่ขยายนามหรือสรรพนาม (ขยายสรรพนามต้องอยู่หลังตลอดไป) เพื่อบอกให้รู้ลักษณะคุณภาพหรือคุณสมบัติของนามหรือสรรพนามนั้นว่า เป็นอย่างไร? ได้แก่ คำว่า

good	ดี	bad	เลว	tall	สูง
dirty	สกปรก	wise	ฉลาด	red	แดง
fat	อ้วน	thin	ผอม	this	นี้
those	เหล่านั้น	short	สั้น	white	ขาว

²¹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Adjective>, 11 May 2015.

7.3 ชนิดของ Adjective

Adjective ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 11 ชนิด คือ

1. Descriptive Adjective คุณศัพท์บอกลักษณะ
2. Proper Adjective คุณศัพท์บอกสัญชาติ
3. Quantitative Adjective คุณศัพท์บอกปริมาณ
4. Number Adjective คุณศัพท์บอกจำนวนแน่นอน
5. Demonstrative Adjective คุณศัพท์ชี้เฉพาะ
6. Interrogative Adjective คุณศัพท์บอกคำถาม
7. Possessive Adjective คุณศัพท์บอกเจ้าของ
8. Distributive Adjective คุณศัพท์แบ่งแยก
9. Emphasizing Adjective คุณศัพท์เน้นความ
10. Exclamatory Adjective คุณศัพท์บอกอุทาน
11. Relative Adjective คุณศัพท์สัมพันธ์

ข้ออธิบาย

1. Descriptive Adjective คือ "คำคุณศัพท์บอกลักษณะ" หมายถึง คำที่ใช้ลักษณะหรือคุณภาพของคนสัตว์ สิ่งของและสถานที่เพื่อให้รู้ว่า นามนั้นมีลักษณะอย่างไร ได้แก่คำว่า good, bad, tall, shot, black, fat, thin, fat, thin, clever, foolish, poor, rich, brave, cowardly, pretty, agly, happy, sorry, etc.

ตัวอย่างเช่น :

-The rich man lives in the big house. (คนรวยอาศัยอยู่บ้านหลังใหญ่)

-A clever pupil can answer the difficult problem.

(นักเรียนที่ฉลาดสามารถตอบปัญหายากได้)

-The black cat cuagh a smail bird. (แมวดำตัวนั้นจับนกได้)

ข้อสังเกต : rich, big, clever, difficult, black และ small เป็นคุณศัพท์บอกลักษณะ

2. Proper Adjective คือ "คุณศัพท์บอกสัญชาติ" หมายถึง คำที่ไปขยายนามเพื่อบอกสัญชาติ ซึ่งอันที่จริงมีรูปเปลี่ยนมาจาก Proper noun นั่นเอง ได้แก่ Proper Noun (เป็นนามเฉพาะ) เ ช่ น England, America, Thailand, India, Germany, Italy, Japan, China

ตัวอย่างเช่น :

-John employs a chinese cook. (จอห์นจ้างพ่อครัวชาวจีนคนหนึ่ง)

-Do you learn French literature? (คุณเรียนวรรณคดีฝรั่งเศสหรือ)

-The English language is used by every nation. (ภาษาอังกฤษใช้ในทุกประเทศ)

ข้อสังเกต : Chinese, French, English เป็นคำคุณศัพท์บอกสัญชาติ

3. Quantitive Adjective คือ "คำคุณศัพท์บอกปริมาณ" หมายถึง คำที่ไปขยายนาม เพื่อบอกให้ทราบปริมาณของสิ่งเหล่านั้นว่า มีมากหรือน้อย (แต่ไม่บอกจำนวนแน่นอน) ได้แก่ much, many, little, some, any, enough, half, great, all, whole, sufficent, etc.

-He ate much rice at school yesterday.

(เขากินข้าวมากที่โรงเรียนเมื่อวานนี้)

-Linda did not give any money to her younger brother.

(ลินดาไม่ได้ให้เงินแก่น้องชายของหล่อน)

-Take great care of your health.

(เอาใจใส่ต่อสุขภาพของคุณให้มากหน่อย)

ข้อสังเกต : much, any, great ในประโยคทั้ง 3 เป็นคำคุณศัพท์บอกปริมาณ

4. Numerical Adjective คือ "คำคุณศัพท์บอกจำนวนแน่นอน" หมายถึง คำที่ไปขยายนาม เมื่อบอกจำนวนแน่นอนของนามว่ามีเท่าไร แบ่งเป็นชื่อย่อยได้ 3 ชนิด คือ

4.1 Cardinal Numerical Adjective คือ คุณศัพท์ที่ใช้บอกจำนวนนับที่แน่นอนของนาม ได้แก่ one, two, three, four, five, six, seven, etc.

ตัวอย่างเช่น :

-She gave me two apples and three oranges.

(หล่อนให้แอปเปิ้ลสองผล และส้มสามผลแก่ฉัน)

-Bill wants to buy seven pens.

(บิลต้องการซื้อปากกาเจ็ดด้าม)

ข้อสังเกต : two, three, seven เป็นคุณศัพท์บอกจำนวนแน่นอนวางไว้หน้านาม

4.2 Ordinal Numerical Adjective คือ "คำคุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามเพื่อบอกลำดับที่ของนามนั้นๆ" ได้แก่ first, second, third, fifth, sixth, seventh, etc.

ตัวอย่างเช่น :

-Tom is the first boy to be rewarded in this school.

(ทอมเป็นเด็กคนแรกที่ได้รับรางวัลในโรงเรียนนี้)

-Sam won the third prize last month and the second one last week.

(แซมได้รับรางวัลที่ 3 เมื่อเดือนที่แล้ว และสัปดาห์ที่ผ่านมา ได้รับรางวัลที่ 2)

-I am the seventh son of my family.

(ฉันเป็นลูกคนที่ 7 ของครอบครัว)

ข้อสังเกต : first, third, second, seventh เป็นคุณศัพท์บอกลำดับที่วางไว้หน้านาม

4.3 Multiplicative Adjective คือ "คุณศัพท์บอกจำนวนทวีของนาม" ได้แก่ double, triple, fourfold

ตัวอย่างเช่น :

-Some roses are double.

(ดอกกุหลาบบางดอกก็มีกลีบ 2 ชั้น)

-Buddha, Dhamma, and Sangha are triple gems.

(พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ คือแก้ว 3 ประการ)

ข้อสังเกต : double, triple, เป็นคำคุณศัพท์บอกจำนวนทวีของนาม

5. Demonstrative adjective คือ คุณศัพท์ชี้เฉพาะหรือนิยมคุณศัพท์ หมายถึง คำที่ชี้เฉพาะให้กับนามใดนามหนึ่ง ได้แก่ this, that (ใช้กับนามเอกพจน์), these, those (ใช้กับนามพหูพจน์) such, same ตัวอย่างเช่น:

-I invited that man to come in.

(ฉันได้เชิญผู้ชายคนนั้นให้เข้ามาข้างใน)

-Jan hated such things because they made her ill.

(แจนเกลียดสิ่งเหล่านั้นเพราะมันทำให้เธอไม่สบาย)

-They said the same thing two or three times.

(พวกเขาพูดถึงสิ่งเดียวกันนี้2หรือ3ครั้งแล้ว)

ข้อสังเกต: that, such, same เป็นคุณศัพท์ชี้เฉพาะวางไว้หน้านาม

6. interrogative adjective คือ คุณศัพท์บอกคำถาม หมายถึง คุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามเพื่อให้เป็นคำถามโดยจะวางไว้ต้นประโยคและมีนามตามหลังเสมอ ได้แก่ what, which, whose ตัวอย่างเช่น:

-What book is he reading in the room?

(เขากำลังอ่านหนังสืออะไรอยู่ในห้อง)

-Which way shall we go?

(เราจะไปทางไหนกันนี้?)

-Whose shoes are these?

(รองเท้านี้เป็นของใคร)

ข้อสังเกต: what, which, whose เป็นคุณศัพท์บอกคำถามอยู่หน้าประโยค

7. Possessive adjective คือ คุณศัพท์บอกเจ้าของหรือสามีคุณศัพท์ หมายถึง คำคุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามเพื่อบอกความเป็นเจ้าของของนาม ได้แก่ my, our, your, his, her, its และ their ตัวอย่างเช่น :

-This is my table.

(นี่คือโต๊ะของฉัน)

-Her pen is on my desk.

(ปากกาของหล่อนอยู่บนโต๊ะฉัน)

-Our nation needs solidarity.

(ชาติของเราต้องการความสามัคคี)

-Their parents work hard every day.

(พ่อแม่ของพวกเขาทำงานหนักทุกวัน)

ข้อสังเกต : my, her, our, their เป็นคุณศัพท์บอกเจ้าของวางไว้หน้านาม

8. Distributive คือ คุณศัพท์แบ่งแยก หมายถึง คำคุณศัพท์ที่ใช้ขยายนาม เพื่อแยกนามออกจากกันเป็น อันหนึ่ง หรือส่วนหนึ่งได้แก่ each(แต่ละ), every(ทุกๆ), either(ไม้อันใดก็อันหนึ่ง), neither(ไม่ทั้งสอง) ตัวอย่างเช่น :

-The two men had each a gun.

(ชายสองคนนี้มีปืนคนละกระบอก)

-Every soldier is punctually in his place.

(ทหารทุกคนเข้าประจำที่ของตัวตรงเวลาดี)

-Either side is a narrow lane.

(ไม่ข้างใดก็ข้างหนึ่งเป็นซอยแคบ)

-Neither accusation is true.

(ข้อกล่าวหาทั้งสองข้อไม่เป็นความจริง)

ข้อสังเกต: each, every, either, neither เป็นคุณศัพท์แบ่งแยกมาขยายนาม

9. Emphasizing Adjective คือ คุณศัพท์เน้นความ หมายถึง คุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามเพื่อเน้นความให้มีน้ำหนักขึ้น ได้แก่ own(เอง), very(ที่แปลว่า นั้น, นั้นเอง, นั้นจริงๆ) ตัวอย่างเช่น:

-Linda said that she had seen it with her own eyes.

(ลินดาพูดว่าหล่อนได้เห็นมันมากับตาเธอเอง)

-He is the very man who stole my wrist watch last night.

(เขาคือชายคนนั้นผู้ซึ่งได้ขโมยนาฬิกาข้อมือของฉันไปเมื่อคืนนี้)

-Jean is my own girl-friend.

(จินคือแฟนผมเอง)

ข้อสังเกต : own, very เป็นคุณศัพท์เน้นความขยายนามที่ตามหลังให้มีน้ำหนักขึ้น

10. Exclamatory Adjective คือ คุณศัพท์บอกอุทาน หมายถึง คุณศัพท์ที่ใช้ขยายเพื่อให้เป็นคำอุทาน ได้แก่ what ตัวอย่างเช่น:

-What a man he is!

(เขาเป็นผู้ชายอะไรนะเนี่ย!)

-What an idea it is!

(มันเป็นความคิดอะไรกันหนอ!)

-What a piece of work he does!

(เขาทำงานได้เยี่ยมจริงๆ!)

ข้อสังเกต : what ทั้ง 3 คำ ในประโยคเหล่านี้เป็นคุณศัพท์บอกอุทาน

11. Relative Adjective คือ คุณศัพท์สัมพันธ์ หมายถึง คุณศัพท์ที่ใช้ขยายนามที่ตามหลังและในขณะเดียวกันก็ยังทำหน้าที่คล้ายสันธานเชื่อมความในประโยคของตัวเองกับประโยคข้างหน้าให้สัมพันธ์กันอีกด้วย ได้แก่ what(อะไรก็ได้), whichever(อันไหนก็ได้) ตัวอย่างเช่น:

-Give me what money you have.

(จงให้เงินเท่าที่คุณมีอยู่แก่ฉัน)

-I will take whichever horse you don't want.

(ฉันจะนำเอาม้าตัวที่คุณไม่ต้องการ)

-He will read what book he wishes.

[เขามจะอ่านหนังสืออะไรก็ได้ที่เขาปรารถนา (จะอ่าน)]

ข้อสังเกต : What, Whichever เป็นคุณศัพท์สัมพันธ์ ไปขยายนามที่ตามหลัง และในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เชื่อมประโยคหน้าและประโยคหลังให้กลมกลืนกันอีกด้วย

7.4 Adjective เวลามาไปพูดหรือเขียนมีวิธีใช้อยู่ 4 อย่างคือ

(1). เรียงไว้หน้าคำนามที่คุณศัพท์นั้นไปขยายโดยตรงได้ เช่น

* The thin man can run very quickly.

(คนผอมสามารถวิ่งได้เร็วมาก)

* A wise boy is able to answer a difficult problem.

(เด็กฉลาดสามารถตอบปัญหาที่ยากได้)

* The beautiful girl is wanted by a young boy.

(สาวสวยยอมเป็นที่หมายตาของเด็กหนุ่ม)

ข้อสังเกต : thin , wise , difficult , beautiful ,young เป็นคุณศัพท์เรียงขยายไว้หน้านาม

โดยตรง

(2). เรียงไว้หลัง Verb to be, look feel, seem, get, taste, smell, turn, go, appear, keep, become, sound, grow etc. ก็ได้ Adjective ที่เรียงตามกริยาเหล่านี้ ถือว่าขยายประธาน แต่วางตามหลังกริยา เพราะฉะนั้นจึงมีชื่อเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า Subjective Complement เช่น

* I'm feeling a bit hungry.

(ฉันรู้สึกหิวนิดๆ)

* Sugar tastes sweet.

(น้ำตาลมีรสหวาน)

(3). เรียงคำนามที่ไปทำหน้าที่เป็นกรรม (Object) ได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายเนื้อความของกรรมนั้นให้สมบูรณ์ขึ้น Adjective ที่ใช้ในลักษณะเช่นนี้เรียกว่าเป็น Objective Complement เช่น

* Sam made his wife happy.

(แซมทำภรรยาของเขาให้มีความสุข)

* I consider that man mad.

(ฉันพิจารณาแล้วว่า ชายคนนั้นเป็นบ้า)

* This matter made me foolish.

(เรื่องนี้ทำให้ฉันโง่ไป)

ข้อสังเกต: happy, mad และ foolish เป็น Adjective ให้เรียงหลังนาม และสรรพนามที่เป็น Object คือ wife, man, me

(4). เรียง Adjective ไว้หลังคำนามได้ ไม่ว่านามนั้นจะทำหน้าที่เป็นอะไรก็ตาม ถ้า Adjective ตัวนั้นมีบุพบทวลี (Preposition Phrase) มาขยายนามตามหลัง เช่น

* A parcel posted by mail today will reach him tomorrow.

(พัสดุที่ส่งทางไปรษณีย์วันนี้จะถึงเขาวันพรุ่งนี้)

ข้อสังเกต: posted เป็น Adjective เรียงตามหลังนาม parcel ได้เพราะมีบุพบทวลี by mail today มาขยายตามหลัง

* I have known the manager suitable for his position.

(ฉันได้รู้จักผู้จัดการซึ่งก็มีความเหมาะสมสำหรับตำแหน่งของเขา)

ข้อสังเกต: suitable เป็นคุณศัพท์ เรียงไว้หลังนาม manager ได้เพราะมีบุพบทวลี for his position มาขยายตามหลัง

* ข้อยกเว้น ในการใช้ Adjective บางตัวเมื่อไปขยายนาม²²

Exercise 9

จงเลือกคำ adjective (คำคุณศัพท์) ที่ถูกต้องในประโยคต่อไปนี้

1. This exercise is very _____.

a. easy

b. big

c. small

d. tall

2. The elephant has a _____ tail.

a. the long

b. long

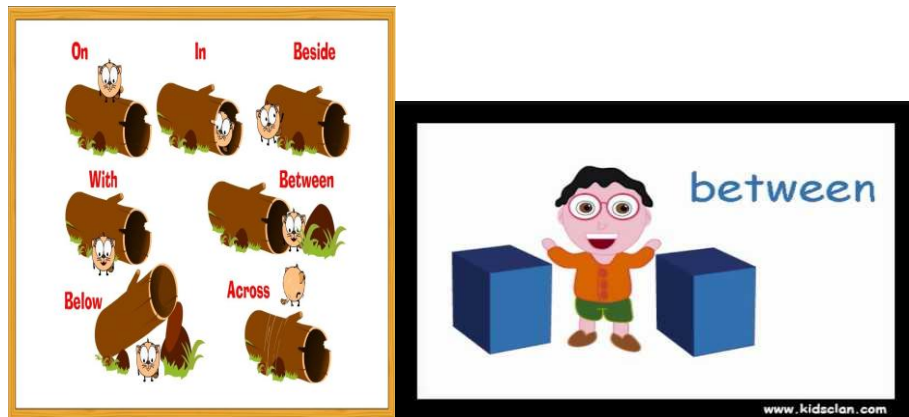
c. longer

d. longest

3. My father buys a _____ car.
a. news b. the new c. newer d. new
4. My _____ sister is crying.
a. little b. girl c. boy d. man
5. She has a _____ rabbit.
a. easy b. difficult c. fat d. father
6. Is the room _____?
a. lazy b. clean c. fast d. smart
7. The _____ girl walks slowly.
a. wrong b. correct c. beautiful d. a beautiful
8. The pig is _____ but the cat is _____.
a. big, small b. the big, the small
c. a big, a small d. boy, girl
9. Don't swim in that _____ river.
a. a pretty b. bright c. smart d. deep
10. The mango is very _____.
a. cold b. slow c. hot d. sweet
- จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง²³**
11. Popeye is, he is not weak.
a. big b. strong c. slow d. slim
12. Tonight is not hot, it is.....
a. un-hot b. hotter
c. cold d. colder
13. If Mary are not beautiful, then she is a.....girl.
a. ugly b. handsome
c. bad d. non-beautiful
14. If you are not right, you are.....
a. wrong b. silly
c. lovely d. correct
15. If you know the answer, you are.....
a. pretty b. lazy
c. clever d. powerful
16. Dolphins are.....,sharks are scary.
a. small b. strong
c. tall d. lovely

Chapter 8

Prepositions

8.1 Meaning of Preposition

Prepositions and postpositions, together called adpositions, are a class of words that express spatial or temporal relations (in, under, towards, before) or marking various semantic roles (of, for).

A preposition or postposition typically combines with a noun or pronoun, or more generally a noun phrase, this being called its complement, or sometimes object. A preposition comes before its complement; a postposition comes after its complement. English has prepositions rather than postpositions – words such as in, under and of precede their objects, as in in England, under the table, of Jane. Some languages, which use a different word order, have postpositions instead, or have both types. The phrase formed by a preposition or postposition together with its complement is called a prepositional phrase (or postpositional phrase, adpositional phrase, etc.) – such phrases usually play an adverbial role in a sentence.

A less common type of adposition is the circumposition, which consists of two parts that appear on each side of the complement. Other terms sometimes used for particular

types of adposition include ambiposition, inposition and interposition. Some linguists use the word preposition in place of adposition regardless of the applicable word order²⁵

ภาคภาษาไทย

8.2 หลักการใช้ Preposition

คำบุพบท²⁶ ได้แก่ คำที่ใช้แสดงสถานที่ ตำแหน่ง การเคลื่อนไหว ทิศทาง เวลา ลักษณะ และความสัมพันธ์ คำบุพบทในภาษาอังกฤษอาจเป็นคำคำเดียว เช่น at, between, from สองคำ เช่น next to, out of, across from หรือสามคำ เช่น in front of, in back of, on top of เป็นต้น คำบุพบทตามด้วย คำนาม คำสรรพนาม หรือกลุ่มคำนาม/นามวลี (noun phrase)

นอกจากนี้ ในการตอบคำถามเกี่ยวกับสถานที่ ตำแหน่ง การเคลื่อนไหว ทิศทาง เวลา ลักษณะ และ ความสัมพันธ์ หากเป็นการตอบแบบสั้น ต้องใช้คำบุพบทหน้าประโยคคำตอบด้วย เช่น

“When's the meeting?”

“ On Monday.” (ไม่ใช่ตอบเพียงแค่ Monday.)

8.3 ประเภทของ Preposition

8.3.1 คำบุพบทแสดงสถานที่ (preposition of place) ได้แก่ at, on, in, at ใช้เมื่อกล่าวถึงจุดหรือตำแหน่งของพื้นที่หรือเนื้อที่ที่มีลักษณะเป็นมิติเดียว ซึ่งบ่อยครั้งมัก เป็นจุดในการเดินทางหรือสถานที่พบปะ เช่น

The coach stops at Phitsanulok and Chiang Mai.

Turn left at the traffic lights.

See you at the bus stop.

We enjoyed the party at your house.

** at ยังอาจใช้เมื่อกล่าวถึงอาคารหรือสถานที่เมื่อเรากำลังนึกถึงสิ่งที่คนทำภายในอาคารหรือสถานที่เหล่านั้น เช่น

Busaba is a student at Sukhothai Thammathirat Open University.

Let's meet at the restaurant.

I'll drop you at the airport.

**on ใช้เมื่อกล่าวถึงพื้นผิวที่มีลักษณะสองมิติ เช่น beach, ceiling, computer or TV screen, grass, the page of a book, wall, roof, road, table, shelf เป็นต้น

I love lying on the beach.

Can you help me get rid of those dirty spots on the ceiling?

What's that mark on the computer screen?

The rabbit's sitting on the grass.

It's on page 112.

I'd like to hang this picture on that wall.

There are a few cats on the roof of my house.

²⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/Preposition_and_postposition.12 May 2015.

²⁶ http://learnenglish.nabia10.com/grammar/step/m6_1.htm, 12 May 2015.

**on ยังสามารถใช้เมื่อกล่าวถึงสถานที่ที่ตั้งอยู่บนเส้นหรือแนว (places on a line) เช่น
on the Nile, on the equator เป็นต้น

The ancient town of Luxor is on the Nile.

Kenya is on the equator, isn't it?

My house is located on Vibhavadi-Rangsit Road.

นอกจากนี้ on ยังใช้เมื่อกล่าวถึงยานพาหนะ เช่น bus, train, plane และ ship ยกเว้น car

I was on the bus when you called me this morning.

Guess who(m) I met on the train?

** in ใช้เมื่อกล่าวถึงที่ ที่ว่าง หรือเนื้อที่ที่มีลักษณะสามมิติ เช่น box, city, country, cupboard, drawer, house, library, room, car, pocket, building, village เป็นต้น

What's in the box?

I live in Bangkok, but my daughter lives in London.

How long have you been in Thailand?

Can you put the salt and pepper back in the cupboard, please?

The letters are in the top drawer.

Many students are now studying for their final examination in the library.

Your glasses are in the car.

It was very cold in the theater last night.

8.3.2 คำบุพบทแสดงตำแหน่ง (preposition of position/location) เช่น above (ข้างบนเหนือ) , across from (อีกฝั่งหนึ่งของ) , at the top of (ด้านบนสุดของ) , at the bottom of (ด้านล่างสุดของ) , at the back of (ด้านหลัง) , behind/in back of (ข้างหลัง) , beside (ข้าง ๆ) between (ระหว่าง) , by (ข้าง ๆ ใกล้ ถัดจาก ติดกับ) , in front of (ข้างหน้า) , in the middle of (ตรงกลาง) , near (ใกล้) , next to (ถัดจาก ติดกับ) , on top of (บน ด้านบนของ) , opposite (ตรงข้าม) , underneath (ข้างใต้ ข้างล่าง) เป็นต้น

The light is above the desk.

She lives in the room across from mine.

I put your name at the top of the list.

Can I borrow the book which is at the bottom of the pile?

My husband likes to sit at the back of the cinema.

My son was hiding behind me while playing hide-and-seek with his friends.

The most comfortable chair is the one beside the window.

The little girl is sitting between her father and mother.

The big mango tree by the river was blown down last week.

There was a woman standing in front of me.

Henry was sitting alone in the middle of the yard.

My house is near Kasetsart University.

The nearest bank is next to that convenience store.

The secretary started piling the books on top of each other.

The fresh market is opposite the hospital.

I found the key I had lost underneath the newspaper.

8.3.3 คำบุพบทแสดงการเคลื่อนไหว (preposition of motion)

เช่น away, from...to, into, through, toward(s), out of เป็นต้น

We drove away after saying goodbye to everyone at the party.

The salesperson traveled from city to city.

The rescuers dived into the water to save the little girl's life.

Mike traveled to New York in a 747 and flew through a storm.

To get to Pim's house, we drove toward(s) Sathorn Road.

She turned and rushed out of the room.

8.3.4 คำบุพบทแสดงทิศทาง (preposition of direction)

เช่น across, along, up, away from, down, to, from เป็นต้น

Many people live along both sides of the river.

My daughter ran quickly into the house and went up the stairs.

He turned to the right to look at the driver.

The loud noise was coming from that room.

8.3.5 คำบุพบทแสดงเวลา (preposition of time)

1) at ใช้กับเวลาตามนาฬิกาและในสำนวน เช่น at dawn, at noon, at midday, at night, at midnight, at bedtime, at lunchtime, at dinnertime, at sunrise, at sunset, at present, at the moment, at the same time เป็นต้น

The appointment is at 10:30.

Jane works best at night.

I'll see you at lunchtime.

I'm afraid he's not here at present. Can I take a message?

We finished the test at the same time.

** นอกจากนี้ at ยังใช้กับวันหยุดสุดสัปดาห์ (weekend) และเทศกาล (festival) ต่างๆ เมื่อต้องการกล่าวถึงช่วงเวลานั้นตลอดทั้งช่วง

Did you have fun at the weekend? (ตลอดช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์)

What are you doing at Christmas? (ตลอดช่วงเทศกาลคริสต์มาส)

2) in ใช้กับเดือน ปี ทศวรรษ ศตวรรษ ฤดูกาล และสำนวน the first/second/third, etc./last week In Thailand, the weather's great in December.

I started work at STOU in 1985.

There was an economic crash in the 1990s.

Columbus went to America in the fifteenth century.

In winter, it often snows in England.

My family and I usually have our main holiday in the summer.

The school board meetings are in the first and third weeks of the month.

** ขอให้สังเกตว่า เมื่อกล่าวถึงฤดูกาลเป็นการเฉพาะ (อาจหมายถึงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในฤดูนั้น) ไม่ใช่กล่าวทั่ว ๆ ไป จะใช้ the นำหน้าด้วย

** นอกจากนี้ in ยังใช้ในสำนวนดังเช่น in the morning/afternoon/evening ในสำนวน in the night เมื่อเป็นการกล่าวถึงคืนใดคืนหนึ่งเป็นการเฉพาะ (มักใช้ในกรณีของคืนวันที่ผ่านมา) และในสำนวน in the past, in the future เช่น

We went to the Temple of the Emerald Buddha in the afternoon.

I had a horrible dream in the night.

What would you like to do in the future?

3) on ใช้กับวันต่าง ๆ ของสัปดาห์ วันที่ และในสำนวน เช่น on Monday morning, on Friday evening, on Saturday night, on the weekend, on weekends เป็นต้น

Annie's baby was born on Monday.

His birthday is on March 5.

Are you doing anything on Saturday night?

What do you usually do on the weekend?

On ยังใช้เมื่อกล่าวถึงวันใดวันหนึ่งเป็นการเฉพาะในระหว่างเทศกาลหนึ่ง ๆ

There's a party at Ann's house on Christmas Day.

Do you have any celebration on Easter Sunday?

** ข้อควรจำ ไม่ใช่คำบุพบทบอกเวลา in, on, at กับคำว่า today, tomorrow, yesterday และสำนวนบอกเวลาที่ขึ้นต้นด้วยคำบางคำ เช่น last, next, every, this เป็นต้น

Do you have any meetings today?

What did you do last night?

** สำนวนที่ใช้กันโดยทั่วไปอีกสองสำนวนคือ in time และ on time จะมีความหมายแตกต่างกัน คือ in time หมายถึง ทันเวลา (ก่อนเวลา ก่อนกำหนด) ส่วน on time จะหมายถึง ตรงเวลาพอดี

4) before (ก่อน)

We got there before anyone else.

Have you met David before ?

I had a job interview at an import-export company the day before yesterday .

The year before last , I worked as a volunteer in a school in Pattani Province.

5) after (ภายหลัง หลังจาก)

I'll be home after dinner.

It is a quarter after ten o'clock.

Can you come and see me again the day after tomorrow?

After Wednesday we will begin our vacation.

Paul got a job immediately after his graduation.

6) during (ระหว่าง ในระหว่าง)

I'll be really busy during the week.

I always wake up during the night .

The lights went out during the big storm.

The bride was so tired that she fainted during the wedding ceremony.

7) by (ภายใน ไม่ภายหลังจาก/ไม่ช้ากว่า = no later than)

You must be in the office by 8:30 a.m.

The building will be completed by May.

Mr. Johnson should receive a reply to his letter by Tuesday.

By the time I finished one chore, my wife had thought up two more.

8.3.6 คำบุพบทแสดงลักษณะ (preposition of manner)

เช่น in, with, without เป็นต้น

He spoke in a low voice.

John is the man with gray hair and eyeglasses standing over there.

Our friends drove by without even waving.

8.3.7 คำบุพบทแสดงความสัมพันธ์ (preposition of relationship)

เช่น for, from, of, about, with, in เป็นต้น

She was sorry for him when he heard the truth.

Judging from Laura's appearance, I would say that she is not happy.

Sarah could not think of the answer.

Could you please tell us briefly about yourself?

You can leave the package with my assistant.

She is interested in the plan.

8.4 การใช้ Preposition - บุพบท²⁷

นอกจากที่กล่าวมาแล้วมีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงหลักไว้ใน Grammar หรือไวยากรณ์ เป็นหัวใจสำคัญสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นเราควรที่จะสนใจไวยากรณ์ และควรมีความรู้ให้มาก ดิฉันจึงนำการใช้ คำบุพบท หรือ Preposition ซึ่งเป็นหนึ่งจากเรื่องไวยากรณ์มาเขียนลงในนี้

Preposition ต่อไปนี้ใช้ได้หลายกรณี

1. at ใช้กับสถานที่ แปลว่า ที่ เช่น at the station = ที่สถานี at the office = ที่สำนักงาน at the bank = ที่ธนาคาร (หมายถึงจุดตำแหน่งของสถานที่นั้น) at ใช้กับเวลา แปลว่า เมื่อเวลา เช่น at 8 o'clock = เมื่อเวลา 8 นาฬิกา at noon = เวลาเที่ยงวัน at midnight = เวลาเที่ยงคืน (หมายถึงจุดหนึ่งของเวลา)

2. in ใช้กับสถานที่ แปลว่า ใน เช่น in the box = ในกล่อง, in the house = ในบ้าน in Bangkok = ในกรุงเทพฯ, in Thailand = ในประเทศไทย (หมายถึงภายในสถานที่, พื้นที่) in ใช้กับ เดือน, ปี, ฤดู, ช่วงระยะเวลา แปลว่า ใน เช่น in the morning - ในเวลาตอนเช้า in June = ในเดือนกรกฎาคม, in summer = ในฤดูร้อน, in 1999 = ในปี 1999

3. on ใช้กับ สถานที่ แปลว่า บน เช่น on the table = บนโต๊ะ, on the tree = บนต้นไม้ on silom street = บนถนนสีลม, on my head = บนศีรษะของฉัน on ใช้กับวัน, วันที่, วันสำคัญต่างๆ แปลว่า ใน เช่น on Monday = ในวันจันทร์ on January 2 = ในวันที่ 2 มกราคม, on my birthday = ในวันเกิดของฉัน

²⁷

<https://www.gotoknow.org/posts/478159>

4. โดยทั่วไปแปลว่า เพื่อ, สำหรับ เช่น for you = เพื่อคุณ, for me = เพื่อฉัน for people = เพื่อประชาชน, for our country = เพื่อประเทศของพวกเขา for ใช้กับเวลาแปลว่า เป็นเวลา เช่น for ten minutes = เป็นเวลา 10 นาที for two weeks = เป็นเวลาสองสัปดาห์, for two years = เป็นเวลาสองปี
5. since แปลว่าตั้งแต่ ใช้บอกจุดเริ่มต้นของเวลาและเหตุการณ์นั้นๆ เช่น since 1995 = ตั้งแต่วันที่ 1995, since last year. = ตั้งแต่วันที่แล้ว
6. during แปลว่าระหว่าง (เวลา) เช่น during the summer = ว่างฤดูร้อน during my vacation = ว่างวันหยุดของฉัน (บอกความต่อเนื่องของเวลา)
7. between แปลว่า ระหว่าง (สองสิ่ง) เช่น B is between A and C = B อยู่ระหว่าง A และ C Jenny is sitting between John and Tom. = เจนนี่กำลังนั่งอยู่ระหว่างจอห์นและทอม
8. among = แปลว่า ระหว่าง (สามขึ้นไป) เช่น C is among A, B and D = C อยู่ระหว่าง A, B และ D Jenny is among Tom, John and Jack = เจนนี่อยู่ระหว่างทอม จอห์น และแจ๊ค
9. over แปลว่า เหนือ (ตรงแนวตั้งขึ้นไป) เช่น The sun is over our heads at noon. ดวงอาทิตย์ตรงศีรษะของเราในเวลาเที่ยงวัน
10. above แปลว่า เหนือ (ตรงไหนก็ได้ที่สูงกว่า) เช่น The plane is above our heads. เครื่องบินอยู่เหนือศีรษะของเรา (ตรงไหนก็ได้)

ตัวอย่างการใช้ Preposition²⁸

I was born in Bangkok.

ฉันเกิดในกรุงเทพ

I was born in July in 1980.

ฉันเกิดในเดือนกรกฎาคม ในปี 1980

I have a ruler in my school bag.

ฉันมีไม้บรรทัดในกระเป๋าโรงเรียนของฉัน

I am interested in English.

ฉันสนใจในภาษาอังกฤษ

I have no trust in his words.

ฉันไม่ไว้วางใจในคำพูดของคุณ

This material is made in Thailand.

วัตถุดิบทำในประเทศไทย

I don't work on Sundays.

ฉันไม่ทำงานในวันอาทิตย์

I go to school on foot.

ฉันไปโรงเรียนด้วยเท้า (เดินไป)

²⁸ <https://www.gotoknow.org/posts/478159>, บันทึกนี้เขียนที่ GotoKnow โดย Miss

I congratulate you on your success.

ฉันขอแสดงความยินดีในความสำเร็จของคุณ

My English book is on the table.

หนังสือภาษาอังกฤษของฉันอยู่บนโต๊ะ

She insisted on going to the zoo.

หล่อนยืนยันว่าจะไปสวนสัตว์

I didn't do that on purpose.

ฉันไม่ได้ทำสิ่งนั้นโดยเจตนา

I am good at English.

ฉันเก่งภาษาอังกฤษ

I'll be back at 10 o'clock.

ฉันจะกลับมาเมื่อเวลา 10 นาฬิกา

He looked at me angrily yesterday.

เขามองฉันอย่างไม่พอใจเมื่อวานนี้

I smile at her every day.

ฉันยิ้มให้หล่อนทุกวัน

I live at 123 Taksin Soi 24.

ฉันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 123 ซ. ตากสิน 24

He is laughing at you now.

เขากำลังหัวเราะเยาะคุณขณะนี้

I'm waiting for you now.

ฉันกำลังคอยคุณอยู่ขณะนี้

I have worked here for six years.

ฉันได้ทำงานอยู่ที่นี่เป็นเวลา 6 ปี

I'm leaving for the office.

ฉันกำลังออกไปจากสำนักงาน

I can buy a ring for you.

ฉันสามารถซื้อแหวนให้คุณได้

I'm looking for a job now.

ฉันกำลังหางานทำขณะนี้

I can do it for you.

ฉันสามารถทำให้คุณได้

I go to school by bus every day.

ฉันไปโรงเรียนโดยรถเมล์ทุกวัน

You can go to Chiang Mai by plane.

คุณสามารถไปเชียงใหม่ได้โดยเครื่องบิน

That letter was sent by her.

จดหมายนั้นถูกส่งไปแล้วโดยหล่อน

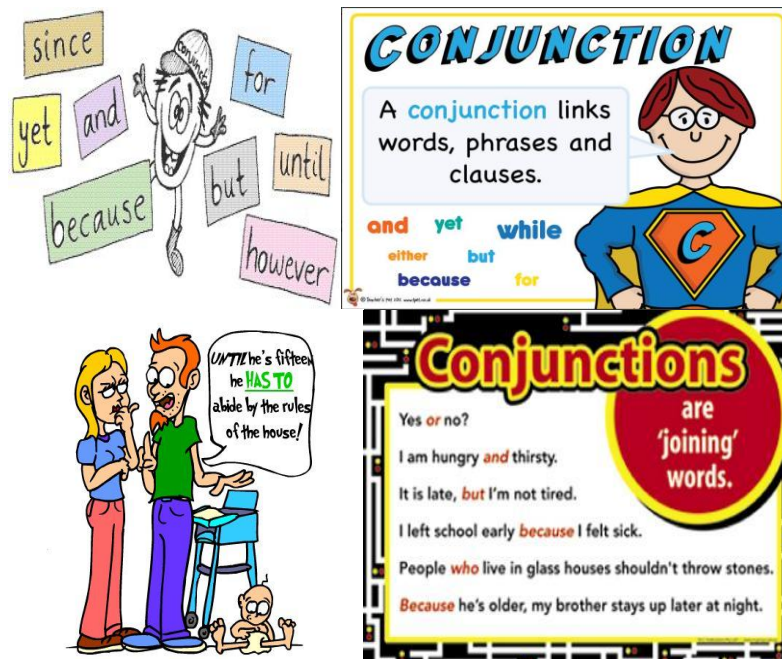
16. We have a holiday _____ Songkran Day.
a.in b.on c.at
17. I will meet you _____ the party.
a. in b. on c.at
18. My hat is _____ the head.
a. in b. on c. at
19. She does her homework _____ night.
a. in b.on c.at
20. People go to the beach _____ summer.
a. in b. on c. at

จงเขียนเส้นใต้ preposition

1. The lion is behind Jennifer.
2. The alligator is inside the cage.
3. Jennifer is in front of the trees.
4. Jennifer is on the left of the gorilla.
5. Jennifer is between the two flower beds.
6. The woman is wearing a scarf over her head.
7. I can't see your face very well under that big hat.
8. What word is that below the sign?
9. The balloon was high above our heads.
10. The father and son are sitting on the stairs.
11. The man stood quietly in the elevator.
12. The flower is on the water.
13. What's in the box?
14. Don't keep so many things on your desk. Put some things in the drawers.
15. Kim is at home.
16. Kevin is at work.
17. Rita is in Boston.
18. Oliver is at the bank.

Chapter 9

Conjunctions

9.1 Meaning of Conjunction

From Wikipedia, the free encyclopedia "But" redirects here. For other uses, see BUT.²⁹ Not to be confused with conjugation (grammar).In grammar, a conjunction (abbreviated conj or cnj) is a part of speech that connects words, sentences, phrases, or clauses. A discourse connective is a conjunction joining sentences.[citation needed] This definition may overlap with that of other parts of speech, so what constitutes a "conjunction" must be defined for each language. In general, a conjunction is an invariable grammatical particle, and it may or may not stand between the items it conjoins.

The definition may also be extended to idiomatic phrases that behave as a unit with the same function, e. g. "as well as", "provided that". A simple literary example of a

²⁹ <https://www.google.co.th/search?q=conjunctions&biw=1366&bih=13> May 2015.

conjunction: "the truth of nature, and the power of giving interest" (Samuel Taylor Coleridge's *Biographia Literaria*). Conjunctions may be placed at the beginning of sentences.[2] But some superstition about the practice persists.³⁰

ภาคภาษาไทย

9.2 คำสันธาน (Conjunction)

คำสันธาน³¹ คือคำที่ใช้เชื่อมความ ซึ่งได้แก่ คำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคที่สมบูรณ์สองประโยคเข้าด้วยกัน (coordinating conjunction) คำสันธานที่ใช้นำหน้าประโยคย่อยไม่อิสระใน complex sentence (subordinating conjunction) และคำสันธานแบบคำคู่ (paired conjunction) ดังนี้

9.2.1 Coordinating Conjunction คือคำสันธานที่ใช้เชื่อมเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำ กลุ่มคำ หรือเชื่อมประโยคย่อยอิสระที่อยู่ใน compound sentence เช่น and, but, yet, or, nor, neither, for, so เป็นต้น โดยหากเป็นการเชื่อมประโยคย่อยอิสระใน compound sentence คำเชื่อมเหล่านี้จะอยู่ระหว่าง clause ทั้งสองและมีเครื่องหมายจุลภาค , (comma) คั่น ในกรณีที่ประโยคที่เชื่อมต่อกันค่อนข้างสั้นสามารถละเครื่องหมายจุลภาคได้

1) and ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่เสริมกัน (showing addition)

My husband and I are going to Rayong this weekend.

My favorite pastimes are playing sports and listening to music.

I wrote to Kimberly on Tuesday and received her reply on Saturday morning.

January is the first month of the year, and December is the last.

2) but, yet ใช้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ขัดแย้งกัน

(showing concession or contrast)

These shoes are old but comfortable.

Jane likes the piano but prefers to play the harpsichord.

Carol is rich, but Robert is poor.

Mr. Bartley came to the party, but Mr. and Mrs. O'Connor did not.

William is tired, yet happy.

The psychiatrist spoke in a gentle, yet persuasive voice.

She did not study, yet she passed the exam.

3) or ใช้แสดงความสัมพันธ์ประเภทเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง (showing alternatives)

You can have the black kitten or the white dog.

You can email or fax us the details of the program.

She wants to watch TV or (to) listen to some music.

My friends and I usually go to a party on Saturday night, or we go to the

movies.

³⁰ http://en.wikipedia.org/wiki/Conjunction_%28grammar%29, 13 May 2015.

³¹ http://learnenglish.nabia10.com/gramma/step/m6_2.htm , 13 May 2015.

4) nor, neither ใช้ในความหมายตรงข้ามกับ or กล่าวคือใช้แสดงความสัมพันธ์ในเชิงปฏิเสธ หมายถึง ไม่ทั้งสองอย่าง (showing no alternatives) ขอให้สังเกตว่าเมื่อใช้คำว่า nor และ neither ซึ่งมีความหมายเชิงปฏิเสธนำหน้าประโยค จะมีการสลับที่ประธานกับกริยา กล่าวคือ จะวางกริยาไว้หน้าประธาน

Laura has not left, nor is she planning to leave.

These people are not insane, nor are they fools.

I was not happy, and neither were they.

She doesn't drink, and neither does she smoke.

5) for ใช้แสดงสาเหตุหรือเหตุผล (showing causes or reasons)

I went to bed, for I was tired.

I'm taking an English class, for I want to improve my English skills.

The little girl hid behind her mother, for she was afraid of the dog.

6) so ใช้แสดงผล (showing results)

Victor liked the necktie, so he bought it.

She felt hungry, so she took a lunch break.

John's car is in the repair shop, so he has to take a taxi to work.

My daughter studies very hard, so she always gets good grades.

9.2.2 Subordinating Conjunction คือคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคย่อยไม่อิสระ/ประโยคใจความรอง (dependent/subordinate clause) ประเภท adverb clause เข้ากับประโยคย่อยอิสระ/ประโยคใจความหลัก (independent/main clause) ใน complex sentence เพื่อแสดงความสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ อาทิ กริยาอาการ สถานที่ เวลา เหตุผล ผล จุดประสงค์ การขัดแย้งหรือแตกต่างกัน การเปรียบเทียบ คำสันธานในกลุ่มนี้ เช่น as if, in a way that, where, wherever, when, before, because, since, so that, so, although, whereas, as ... as, more ... than, if, unless เป็นต้น โดยคำเชื่อมเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งของประโยคย่อยไม่อิสระและมีเครื่องหมายจุลภาค , (comma) คั่นระหว่างประโยคทั้งสอง

1) ข้อความแสดงลักษณะอาการ (manner) เป็นการอธิบายลักษณะอาการหรือเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการกระทำในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น as (ตามที่) , in a/the way that (แบบ/ตามวิธีการแบบ) , like (เหมือนกับ) , unlike (ไม่เหมือนกับ) , as if/as though (ราวกับว่า) เป็นต้น

Please submit the report by January 16 as I requested earlier.

He handled the situation in the way that I like.

Like every other student, Ladda had difficulty with tenses.

It looks as if it will rain tonight.

Mary acted as though she saw a ghost.

2) ข้อความแสดงสถานที่ (place) เป็นการอธิบายขยายความการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก เพื่อให้ทราบว่าเกิดขึ้นที่ใด คำสันธานที่ใช้ เช่น where (ที่ที่) , wherever (ที่ใดก็ตามที่) เป็นต้น

Put this document where it belongs.

We will accompany you wherever you go.

3) ข้อความแสดงเวลา (time) เป็นการอธิบายขยายความการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก เพื่อให้ทราบว่า การกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคนั้นเกิดขึ้นเมื่อใด ก่อนหรือหลังการกระทำ/เหตุการณ์ใน adverb clause คำสันธานที่ใช้ เช่น as/while (ขณะที่) , as soon as (ทันทีที่) , since (ตั้งแต่) , until/till (จนกระทั่ง) , when (เมื่อ) , whenever (เมื่อใดก็ตามที่) , before (ก่อนที่) , after (หลังจาก) , soon after (ภายหลังไม่นาน) เป็นต้น

The woman slipped as she was getting off the train.

I'll leave for the funeral as soon as the meeting ends.

The ASEAN summit has been postponed until the present crisis is over.

When the rain stops, we'll go out.

Before you make your payment, you should contact our finance office.

You'll feel better after you've had some rest.

I'll come soon after I've finished my work.

4) ข้อความแสดงเหตุผล (reason) เป็นการอธิบายขยายความเกี่ยวกับเหตุผลของการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น as/since/because (เพราะว่า) เป็นต้น

As I was feeling tired, I went to bed early.

I see my parents quite often as they live near me.

Since we had nothing better to do, we watched television the whole evening.

We decided to go out for a meal since there wasn't anything to eat in the house.

Because it was raining heavily, I had to take a taxi home.

I'm taking the English Grammar in Use course this semester because I want to be able to communicate in English more correctly and fluently.

5) ข้อความแสดงจุดประสงค์ (purpose) เป็นการอธิบายขยายความว่าการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลักมีจุดประสงค์ใด คำสันธานที่ใช้ เช่น so that/in order that (เพื่อ) เป็นต้น

I'll give her my email address so that she can contact me.

I spoke very slowly in order that the students could understand what I said.

6) ข้อความแสดงผล (result) เป็นการอธิบายผลของการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น so (ดังนั้น) , so ... that/ such ... that (มากจนกระทั่ง) เป็นต้น

I have too much work to do, so I can't go to my friend's birthday party tonight.

He worked so hard that he became ill.

It was such lovely weather that we spent the whole day in the garden.

7) ข้อความแสดงความแย้งหรือตรงกันข้ามกัน (concession/contrast) เป็นการให้ข้อมูลที่แย้งหรือตรงกันข้ามกับการกระทำ/เหตุการณ์ในประโยคใจความหลัก คำสันธานที่ใช้ เช่น although/though/even though (ถึงแม้ว่า) , while/whilst/whereas (ในขณะที่) เป็นต้น

Although/Though/Even though it was cold, I went swimming.

I like coffee while/whereas my husband likes tea.

8) ข้อความแสดงการเปรียบเทียบ (comparison) เป็นการอธิบายเปรียบเทียบความต่างระหว่างการกระทำ/เหตุการณ์ใน adverb clause กับประโยคใจความหลัก คำที่ใช้ เช่น as ... as (เท่ากับ) , not as ... as (ไม่เท่ากับ) , -er/more ... than (มากกว่า) , -er/less ... than (น้อยกว่า) เป็นต้น

There's plenty of food, so please eat as much as you like.

Jane is n't as old as she looks.

The government has taken this current crisis more seriously than ever.

I have fewer friends here than in my own country because I have less time to socialize (here than in my own country).

9) ข้อความแสดงเงื่อนไข (condition) เป็นการอธิบายว่าการกระทำ/เหตุการณ์หนึ่งเป็นผลมาจากอีกการกระทำ/เหตุการณ์หนึ่งซึ่งเป็นเงื่อนไข โดย adverb clause เป็นส่วนที่แสดงเงื่อนไข และประโยคใจความหลักเป็นส่วนที่แสดงผลของการกระทำ คำที่ใช้แสดงเงื่อนไข เช่น if (ถ้า) , unless (ถ้าไม่) , as long as (ตราบเท่าที่) เป็นต้น ซึ่งประโยคเงื่อนไขและประโยคที่แสดงผลของเงื่อนไขมีโครงสร้างประโยคหลายแบบ

Please do not hesitate to call me if you have further questions.

If I could afford it, I would buy a house.

Unless Tim hurries, he will miss the bus.

You can use my car as long as you drive carefully.

9.2.3 Paired Conjunction หรือ Correlative Conjunction คือคำสันธานแบบคำคู่ที่ใช้เชื่อมระหว่างประโยคย่อยอิสระใน compound sentence ได้แก่ both ... and (ทั้ง ... และ ...) , not only ... but also (ไม่เพียงแต่ ... เท่านั้น แต่ยัง ... อีกด้วย) , either ... or (ไม่...ก็...) , neither ... nor (ไม่ทั้ง ... และไม่ทั้ง ...)

I enjoy singing. I enjoy dancing.

I enjoy both singing and dancing.

Rice is grown in our country. Wheat is grown in our country.

Both rice and wheat are grown in our country.

Susan looked to the right before crossing the street.

Susan looked to the left before crossing the street.

Susan looked both to the right and to the left before crossing the street.

Man needs food. Man needs shelter.

Man needs not only food but also shelter.

The teacher objected to the change in the curriculum.

The students objected to the change in the curriculum.

Frank returned the money. Frank paid the interest.
-Frank not only returned the money but also paid the interest.
You can go. You can stay.
-You can either go or stay.
He doesn't speak loudly. He doesn't speak clearly.
-He speaks neither loudly nor clearly.
We don't have food until the end of the week.
-We don't have money until the end of the week.
-We have neither food nor money until the end of the week.
My sister isn't here. My parents aren't here.
-Neither my sister nor my parents are here.
Henry wasn't there. George wasn't there.
-Neither Henry nor George was there.
The news did not distress him. The news did not delight him.
-The news neither distressed nor delighted him.³²

Exercise 11

Choose the best answer³³

ข้อที่ 1) She looked healthy, she felt sick.

- a. and b.so c. but d. unless

ข้อที่ 2) Nor only was he good at Englishat mathematics.

- a.so b.as c. but also d. and also

³² Azar, Betty Schramper (1993). Understanding and Using English Grammar. Chartbook:A Reference Grammar. 2nd Edition. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall./Brieger, Nick and Comfort, Jeremy (1992). Language Reference for Business English: Grammar, Functions, and Communication Skills. Hertfordshire: Prentice Hall International (UK)/Collins Cobuild English Grammar (1990). London: Collins./McClelland, Lorraine Dubois and Marcotte, Patricia Hale (2007). Writing Matters! 1st Edition, International Edition. Singapore: McGraw-Hill./Murphy, Raymond (1996). Essential Grammar in Use: a self-study reference and practice book for elementary students of English: with answers. Cambridge: Cambridge University Press./Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G. and Svartvik, J. (1985). A Comprehensive Grammar of the English Language. London: Longman Group. "Chao Phraya flood peak Sun, Mon" Retrieved from/, 12 May 2015.

-<http://www.bangkokpost.com/breakingnews/202739/chao-phaya-high-water-dec-24-25> on October 22, 2010. 12 May 2015.

-<http://www.bangkokpost.com/travel/localtrips/202668/thailand-silk-road-to-global-fame> on October 22, 2010. 12 May 2015.

³³ <http://www.kr.ac.th/ebook/jutarat/t1.html>, จุฬารัตน์ บุญเรือน โรงเรียนกันทรารมณณ์, 13 May 2015.

ข้อที่ 3)he is young , he is weiied-manner.

- a. Because b. If c. Although d. Unless

ข้อที่ 4)She is ready , we can go.

- a. If b. While c. Unless d. Unless

ข้อที่ 5) Tom asked what he knew about the story..... the pictures.

- a. but b. and c. for d. too

จงเติม conjunction ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดลงในช่องว่างต่อไปนี้ คำที่กำหนดให้เติมได้แก่ : and, or, but, as, because,so, until, either...or, neither...nor, as well as, not noly...but also³⁴

1. he or you are to go to see the lawyer this evening.
2. A boy..... a girl are learning English now.
3. Suchat is.....clever..... diligent.
4. She is ill.....she goes to hospital.
5. They nust wait.....their parents return here.
6. Prachuab.....his friends is doing his exercises.
7. Although he is a fool.....he is honest to everybody.
8. He is punished.....he was absent for school yesterday.
9.Sak.....his relatives are working in the field.
10. Rice..... curry is very nice food for Thais.
11. We like him.....he is honest.
12. You.....I are a student of English.
13. Suphat is.....writing..... speaking.
14. Danai doesn't do his homework.....he is very lazy.
15. She her nother goes to the temple on Sundays.

เฉลย³⁵

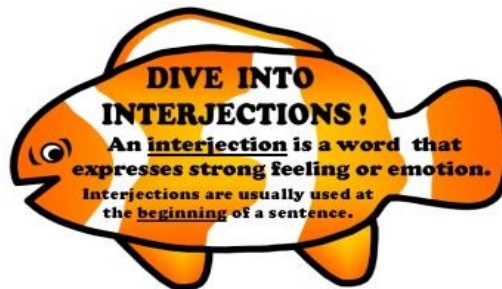
1. either 2. And 3. not only...but also 4. So 5. Until 6. as well as 7. But 8. Because
9. either...or 10. and 11. Because 12. And 13. not only...but also 14. Because 15. as well as

³⁴ <http://www.geocities.com/tumenglish/conjunction.html>, 12 May 2015.

³⁵ <http://pohbank.blogspot.com/2009/01/conjunction.html> , 12 May 2015.

Chapter 10

Interjections

10.1 Meaning of Interjection

In grammar, an interjection or exclamation may be a word used to express an emotion or sentiment on the part of the speaker (although most interjections have clear definitions). Filled pauses such as uh, er, um are also considered interjections. Interjections are often placed at the beginning of a sentence.

An interjection is sometimes expressed as a single word or non-sentence phrase, followed by a punctuation mark. The isolated usage of an interjection does not represent a

complete sentence in conventional English writing. Thus, in formal writing, the interjection will be incorporated into a larger sentence clause.

Interjection as a figure of speech refers to the use of one word.[1] For example, lawyers in the United States of America traditionally say: Objection! or soldiers: Fire!³⁶

ภาคภาษาไทย

10.2 คำอุทาน (interjection)³⁷

คำอุทาน (interjection) คือ คำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกหลากหลาย มักใช้ในภาษาพูด ถ้าเป็นการเขียนส่วนใหญ่มักมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับอยู่ด้วย อาจเป็นคำเพียงคำเดียวหรือสองคำที่อุทานออกมาหรืออาจขึ้นต้นประโยคก็ได้ แม้ว่าจะตัดคำอุทานออกไป ประโยคนั้นก็ยังคงเป็นประโยคที่สมบูรณ์ เนื่องจากคำอุทานนี้ไม่มีส่วนสัมพันธ์ทางด้านไวยากรณ์กับส่วนที่เหลือของ ประโยคซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างจากคำประเภทอื่น ๆ ต่อไปนี้เป็นคำอุทานบางคำ พร้อมทั้งความหมายและตัวอย่าง

Interjection	Meaning	Example
ah	expressing pleasure	"Ah, that feels good."
expressing realization	"Ah, now I understand."	
expressing resignation	"Ah well, it can't be helped."	
expressing surprise	"Ah! I've won!"	
alas	expressing grief or pity	"Alas, she's dead now."
dear	expressing pity	"Oh dear! Does it hurt?"
expressing surprise	"Dear me! That's a surprise!"	
eh	asking for repetition	"It's hot today." "Eh?" "I said it's hot today."
expressing enquiry	"What do you think of that, eh?"	
expressing surprise	"Eh! Really?"	
inviting agreement	"Let's go, eh?"	
er	expressing hesitation	"Lima is the capital of...er...Peru."
hello, hullo	expressing greeting	"Hello John. How are you today?"
expressing surprise	"Hello! My car's gone!"	
hey	calling attention	"Hey! look at that!"
expressing surprise, joy, etc.	"Hey! What a good idea!"	
hi	expressing greeting	"Hi! What's new?"
hmm	expressing hesitation, doubt or disagreement	"Hmm. I'm not so sure."

³⁶ <http://en.wikipedia.org/wiki/Interjection>, 13 May 2015.

³⁷ http://learnenglish.nabia10.com/grammar/step/m2_7.htm, 13 May 2015.

Interjection	Meaning	Example
oh, o	expressing surprise	"Oh! You're here!"
expressing pain	"Oh! I've got a toothache."	
expressing pleading	"Oh, please say 'yes!'"	
ouch	expressing pain	"Ouch! That hurts!"
uh	expressing hesitation	"Uh...I don't know the answer to that."
uh-huh	expressing agreement	"Shall we go?" "Uh-huh."
um, umm	expressing hesitation	"85 divided by 5 is...um...17."
well	expressing surprise	"Well I never!"
introducing a remark	"Well, what did he say?"	
wow	expressing wonder	"Wow! She looks gorgeous."

10.3. เทคนิคการใช้ภาษาอังกฤษ³⁸

การอุทาน (Interjection = อินเตอร์เจคชัน) คือคำพูดที่พูดออกไปด้วยอารมณ์ต่างๆ เพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นขณะนั้น เช่น ดีใจ เสียใจ หรือ โกรธ เป็นต้น รูปแบบของการอุทาน มี 2 ชนิด คือ

10.3.1. การอุทานที่เป็นคำเดี่ยวโดดๆ หรือเป็นกลุ่มคำ (วลี) เช่น

1. ประหลาดใจ

- Oh! (โอ) = โอ! ออ! โอ้โฮ!
- Indeed (อินดีด) = จริงๆ! แท้จริง!
- Wow (เวา) = โอ้โฮ!

2. เศร้าใจ

- Alas! (อะแล็ส) = โอย! ตายจริง!
- Ah! (อา) (= อา! โอย!
- Alack! (อะแล็ค) = อนิจจา!

3. ดีใจ

- Hurrah (ฮูรา) = ไชโย!
- Ha! (ฮา) = ฮา!
- Bravo! (บราโว) = ไชโย!

4. รังเกียจ

- Ugh! (อุฮ) = ทุต! ฤย!

5. เหยียดหยาม

- Dam! (แด้ม) = สมน้ำหน้า!
- Pooh! (พู) = ชี!
- Bosh! (บ็อช) = เหลวไหล!

6. ตีเตือน

- Fie! (ไฟ) = เซอะ! ญย!

7. เตือนให้ระวัง

- Hark! (ฮ้าค) = ฟัง!

- Hush! (ฮัซ) = อย่าทำเสียงดัง!

8. เรียกหรือทักทาย

- Ho! (โฮ) = ฮ้า!

- Hello (เฮลโล) = สวัสดี!

- Hullo (ฮัลโล) = ฮัลโหล!

** คำอุทานที่เป็นกลุ่มคำได้แก่

1. Well done! (เวลล์ ดัน) = เยี่ยมไปเลย!

2. Just my luck! (จัสท มาย ลัค) = โชคของผมแท้ๆ!

3. O dear me! (โอ เดียร์ มี) = โอ้ ได้โปรดเถอะ!

10.3.2. การอุทานที่ออกมาในรูปแบบของประโยค เช่น ประโยคอุทานที่ขึ้นต้นด้วย What และ How เช่น

1. What a pity! (ว็อท อะ พิตทึ) ช่างน่าสงสารอะไรอย่างนั้น

2. What a mess! (ว็อท อะ เมส) มันช่างสับสนอะไรอย่างนั้น

3. What a fool he is! (ว็อท อะ ฟูล ฮี อีส) เขาช่างโง่อะไรอย่างนั้น!

4. What a shame you can't come! (ว็อท อะ เชม ยู ค้านท คัม)

ช่างน่าอานอะไรอย่างนั้นที่คุณมาไม่ได้!

5. What an awful noise! (ว็อท แอน ออฟูล นอยซ) มันช่างเสียงดังอะไรอย่างนั้น!

6. What a nuisance! (ว็อท อะ นิวซันซ) มันช่างน่ารำคาญอะไรอย่างนั้น

7. What a shame! (ว็อท อะ เชม) ช่างน่าอายอะไรอย่างนั้น!

8. What a pretty girl! (ว็อท อะ พรินทึ เกิล) เธอช่างน่ารักอะไรอย่างนั้น!

9. What an expensive dress! (ว็อท แอน อิกซเพนซีฟว เดรส) ชุดอะไรช่างแพงอย่างนั้น!

10. What a large room! (ว็อท อะ ลาจ รูม) ห้องอะไรช่างใหญ่อย่างนั้น!

11. What lovely children! (ว็อท ลัฟลี ชินเดรน) ช่างเป็นเด็กที่น่ารักอะไรอย่างนั้น

12. What delicious food it is! (ว็อท ดิลิซซัส ฟูด อิท อีส) มันช่างเป็นอาหารที่อร่อยอะไรอย่างนั้น!

13. How nice of you to come! (ฮาว ไนซ ออฟ ยู ทู คัม) ช่างดีเหลือเกินที่คุณมาได้!

14. How cold this room is! (ฮาว โคลด ธิส รูม อีส) ห้องนี้ช่างหนาวอะไรอย่างนั้น!

15. How strong he is! (ฮาว สตรอง ฮี อีส) เขาช่างแข็งแรงอะไรอย่างนั้น!

16. How quickly the time passes! (ฮาว ควิกลี่ เธอะ ไทม พาสเสซ)

เวลาช่างผ่านไปรวดเร็วอะไรอย่างนั้น!

17. How heavy it rains! (ฮาว เฮฟวี อิท เรนส) ฝนช่างตกหนักอะไรอย่างนั้น!

** ประโยคอุทาน บางอย่างก็ขึ้นต้นด้วยคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) เช่น

1. Away you go! (อะเวย์ ยู โก) แยกออกไปซะ!

2. Here it comes! (เฮีย อิท คัมส) มานี้แล้วไง

3. There they are! (แธร์ เธย์ อาร์) พวกเขาอยู่ที่นั่นเอง
4. There goes the bus! (แธร์ โกส เธอะ บัส) รถโดยสารไปโน่นแล้ว

****** นอกจากนี้ประโยคอุทาน ยังใช้เพื่อการอวยพร หรือแสดงความยินดีได้อีกด้วย เช่น

1. Long live the King. (ลอง ลีฟ เธอะ คิง) ขอจงทรงพระเจริญ
2. God save you. (กอด เซฟว ยู) ขอให้พระเจ้าคุ้มครองคุณ
3. Have a good trip. (แฮีฟ อะ กูด ทริพ) ขอให้เดินทางโดยปลอดภัย
4. Best of luck. (เบสท ออฟ ลักค) ขอให้โชคดี

***** Examples of Interjections**

An interjection is a part of speech that shows the emotion or feeling of the author. These words or phrases can stand alone or be placed before or after a sentence. Many times an interjection is followed by a punctuation mark, often an exclamation point.

Interjections: Showing the Author's Emotion Here are some examples of interjections and their definitions:

Ahem - The sound of someone clearing their throat and means “attention” or “listen”

Aah - This is used as a call for help or when someone is scared

Boo - Used to scare someone or to voice disapproval

Eh - This is used when you didn't hear or understand what someone said

Eww - Shows dislike or disgust

Hmm - This can mean you are thinking or hesitating

Jeez - Could mean you can't believe something, or you are exasperated

Ooh-la-la - A slightly comical way to refer to something as fancy or special

Oops - An exclamation people use when they accidentally do something

Phew - This expresses relief or that you are glad something is over

Whoa - This can show surprise or amazement

Yahoo - Expresses joy or happiness

Yeah - This shows a very strong affirmation or approval

Yoo-hoo - This is used to get someone's attention and is usually used by women

Zing - This is similar to a rim shot used in comic acts and emphasizes a clever statement or comeback

****Interjections in a Sentence**

Here are some interjections with an accompanying sentence:

Ahh, that feels wonderful.

Alas! I'm lost in the wilderness.

Bah! That was a total waste of time.

Bless you, I couldn't have done it without you.

It's time for me to go. Cheerio!

Congrats! You finally got your Master's degree.

Crikey! Do you ever think before you speak?
Gesundheit! Are you starting to get a cold?
Good grief! Why are you wearing shorts in the winter?
Grrr! I'm going to get back at him for that.
Humph, he probably cheated to make such good grades.
Oh dear! I don't know what to do about this mess.
Pip pip! Let's get moving.
Shoot! I forgot my brother's birthday.
Well, duh! That was a stupid thing to do!
Yowza! That is a beautiful ball gown.
More Interjection Examples

**** Here is a list of other interjections:** Absolutely Achoo Ack Adios Aha Ahoy Agreed Alack Alright Alrighty Alrighty-roo Alack Alleluia All hail Aloha Amen Anytime Argh Anyhoo Anyhow As if Attaboy Attagirl Awww Awful Ay Bam Bah hambug Begorra Behold Bingo Blah Bravo Brrr Bye Cheers Ciao Cripes Crud Darn Dear Doh Drat Eek Encore Eureka Fiddlesticks Fie Gadzooks Gee Geepers Gee Whiz Golly Goodbye Goodness Goodness Gracious Gosh Great Ha Ha-ha Hail Hallelujah Heigh-ho Hello Hey Hi Holy cow Holy smokes Hotdog Huh Hurray Hush Indeed Jeepers creepers Lo and behold Man My word No Now Nah Oh Oh my Oh well Ooh Ouch Ow Phooey Please Pooh Pow Presto Pshaw Rats Right-o Scat Shh Shoo Shucks So So long Thanks There Touché Ugh Uh-huh Uh-oh Ugh Viva Voila Waa Wahoo Well Whoopee Whoops Whoosh Wow Yay Yea Yes Yikes Yippee Yo Yuck Yummy Zap ****** As you can see from the above examples, people use interjections every day in common speech. To learn more about interjections see [What Is An Interjection?](#)³⁹

Exercise 12

A: Underline Interjections each sentences to correctly and meaning :

1. Wow! I won the first prize!

.....

2. Oh, I don't know about that.

.....

3. Ah, that smells good.

.....

4. Alas, she's so sick.

.....

5. Oh dear! Does it hurt?"

.....
6. What do you think of that, eh?

.....
7. Hey! look at that.

.....
8. Hmm. I'm not so sure.

.....
9. Well, what did he say?

.....
10. CONVERSATION 1 ⁴⁰

A: The boss gives us a day-off tomorrow.

B:

A: But we have to work overtime next week.

B:

11. CONVERSATION 2

A: We have a day-off tomorrow.

B:

A: We'll have to work OT1 next week though.

B:

Chapter 11

Articles

11.1 Meaning of Article

An article⁴¹ (abbreviated art) is a word (or prefix or suffix) that is used with a noun to indicate the type of reference being made by the noun. Articles specify grammatical definiteness of the noun, in some languages extending to volume or numerical scope. The articles in the English language are the and a/an, and (in certain contexts) some. 'An' and 'a' are modern forms of the Old English 'an', which in Anglian dialects was the number 'one'

⁴¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Article_%28grammar%29, 13 May 2015.

(compare 'on', in Saxon dialects) and survived into Modern Scots as the number 'ane'. Both 'on' (respelled 'one' by the Normans) and 'an' survived into Modern English, with 'one' used as the number and 'an' ('a', before nouns that begin with a consonant sound) as an indefinite article.

Traditionally in English, an article is usually considered to be a type of adjective. In some languages, articles are a special part of speech, which cannot easily be combined with other parts of speech. It is also possible for articles to be part of another part of speech category such as a determiner, an English part of speech category that combines articles and demonstratives (such as 'this' and 'that').

In languages that employ articles, every common noun, with some exceptions, is expressed with a certain definiteness (e.g., definite or indefinite), just as many languages express every noun with a certain grammatical number (e.g., singular or plural). Every noun must be accompanied by the article, if any, corresponding to its definiteness, and the lack of an article (considered a zero article) itself specifies a certain definiteness. This is in contrast to other adjectives and determiners, which are typically optional. This obligatory nature of articles makes them among the most common words in many languages—in English, for example, the most frequent word is the.

Articles are usually characterized as either definite or indefinite. A few languages with well-developed systems of articles may distinguish additional subtypes. Within each type, languages may have various forms of each article, according to grammatical attributes such as gender, number, or case, or according to adjacent sounds.

A definite article indicates that its noun is a particular one (or ones) identifiable to the listener. It may be something that the speaker has already mentioned, or it may be something uniquely specified. The definite article in English, for both singular and plural nouns, is the.

-The children know the fastest way home.

The sentence above refers to specific children and a specific way home; it contrasts with the much more general observation that :

-Children know the fastest way home.

The latter sentence refers to children in general and their specific ways home.

Likewise,

-Give me the book.

refers to a specific book whose identity is known or obvious to the listener; as such it has a markedly different meaning from

-Give me a book.

which does not specify what book is to be given.

The definite article can also be used in English to indicate a specific class among other classes :

The cabbage white butterfly lays its eggs on members of the Brassica genus. However, recent developments show that definite articles are morphological elements linked to certain noun types due to lexicalization. Under this point of view, definiteness does not play a role in the selection of a definite article more than the lexical entry attached to the article.

The definite article is sometimes also used with proper names, which are already specified by definition (there is just one of them). For example: the Amazon, the Hebrides. In these cases, the definite article may be considered superfluous. Its presence can be accounted for by the assumption that they are shorthand for a longer phrase in which the name is a specifier, i.e. the Amazon River, the Hebrides Islands. Where the nouns in such longer phrases cannot be omitted, the definite article is universally kept: the United States, the People's Republic of China. This distinction can sometimes become a political matter: the former usage the Ukraine stressed the word's Russian meaning of "borderlands"; as Ukraine became a fully independent state following the collapse of the Soviet Union, it requested formal mentions of its name omit the article. Similar shifts in usage have occurred in the names of Sudan and both Congo (Brazzaville) and (Kinshasa); a move in the other direction occurred with The Gambia.

Some languages also use definite articles with personal names. For example, such use is standard in Portuguese: a Maria, literally: "the Maria". It also occurs colloquially in Spanish, German and other languages, and is sometimes heard in Italian. In Hungary it is considered to be a Germanism.

Indefinite article

An indefinite article indicates that its noun is not a particular one (or ones) identifiable to the listener. It may be something that the speaker is mentioning for the first time, or its precise identity may be irrelevant or hypothetical, or the speaker may be making a general statement about any such thing. English uses a/an, from the Old English forms of the number 'one', as its primary indefinite article. The form an is used before words that begin with a vowel sound (even if spelled with an initial consonant, as in an hour), and a before words that begin with a consonant sound (even if spelled with a vowel, as in a European).

She had a house so large that an elephant would get lost without a map. Before some words beginning with a pronounced (not silent) h in an unstressed first syllable, such as hallucination, hilarious, historic(al), horrendous, and horrific, some (especially older) British writers prefer to use an over a (an historical event, etc.).[5] An is also preferred before hotel by some writers of British English (probably reflecting the relatively recent adoption of the word from French, where the h is not pronounced).[6] The use of "an" before words beginning with an unstressed "h" is more common generally in British English than American. American writers normally use a in all these cases, although there are occasional uses of an

historic(al) in American English.[7] According to the New Oxford Dictionary of English, such use is increasingly rare in British English too.[5] Unlike British English, American English typically uses an before herb, since the h in this word is silent for most Americans. The correct usage in respect of the term "hereditary peer" was the subject of an amendment debated in the UK Parliament.

The word some is used as a functional plural of a/an.[citation needed] "An apple" never means more than one apple. "Give me some apples" indicates more than one is desired but without specifying a quantity. This finds comparison in Spanish, where the singular indefinite article 'un/una' ("one") is completely indistinguishable from the unit number, except where it has a plural form ('unos/unas'): Dame una manzana ("Give me an apple") > "Dame unas manzanas" ("Give me some apples"). However, some also serves as a quantifier rather than as a plural article, as in "There are some apples there, but not many."

Some also serves as a singular indefinite article, as in "There is some person on the porch". This usage differs from the usage of a(n) in that some indicates that the identity of the noun is unknown to both the listener and the speaker, while a(n) indicates that the identity is unknown to the listener without specifying whether or not it is known to the speaker. Thus There is some person on the porch indicates indefiniteness to both the listener and the speaker, while There is a person on the porch indicates indefiniteness to the listener but gives no information as to whether the speaker knows the person's identity.

ภาคภาษาไทย

11.2 การใช้ Articles a, an, the⁴²

การใช้ Articles a, an, the คำ article แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

A. Indefinite Article ได้แก่ a, an (ใช้กับคำนามนับได้ที่ไม่เจาะจง)

B. Definite Article ได้แก่ the (ใช้กับคำนามนับได้ที่เจาะจง)

อธิบายความ

A. Indefinite Article ได้แก่ a, an

หลักการใช้ a, an

1. ใช้ an นำหน้าคำที่ขึ้นต้นด้วยสระ a, e, i, o, u หรือออกเสียงสระไม่ว่าจะเขียนขึ้นต้นด้วยพยัญชนะก็ตาม เช่น an elephant, an hour, an umbrella, an apple

2. ใช้ a, an นำหน้าคำนามเอกพจน์ที่นับได้เสมอที่มีความหมายเป็น "หนึ่ง"

She has a dog.

Give me an apple.

This is a durian.

3. ใช้ a, an นำหน้าคำที่บอกอาชีพ

I am a student .

⁴²

<http://eng4-6.blogspot.com/2013/03/articles-an-the.html>, 13 May 2015.

I want to be a teacher.

4. ใช้ a, an นำหน้านามเอกพจน์ที่แปลเป็นต่อ...(หน่วย)

Oranges cost 50 baht a kilogram.

5. ใช้ a กับการเจ็บไข้ได้ป่วยเช่น

a stomachache, a headache, a fever

I have eaten papaya salad at lunch and now I have a stomachache.

6. ใช้ a, an ในประโยคอุทานตามหลัง what เช่น

What is this ? It's a pear.

B. Definite Article ได้แก่ the

หลักการใช้ the

1. ใช้กับคำนามนับได้เอกพจน์และพหูพจน์ที่เป็นการชี้เฉพาะเจาะจงลงไปว่าคนไหน
อันไหน สิ่งไหน

2. ใช้ the นำหน้าคำนามที่มีสิ่งเดียว the sun, the moon, the sky

3. ใช้ the นำหน้าชื่อครอบครัวเช่น The Browns, The Lees

4. ตามปกติเราใช้ the นำหน้าชื่อหนังสือพิมพ์เช่น

The Nation, The Times, The Sun

5. ใช้ the กับชื่อ สถานที่

ทะเล the Pacific

เทือกเขา the Himalayas

แม่น้ำ the Mississippi

ทะเลทราย the Sahara

โรงแรม the Plaza Hotel

โรงหนังโรงละคร the Playhouse

พิพิธภัณฑ the National Museum

ชื่อประเทศที่มีคำว่า Republic , Kingdom , State

6. ใช้ the เมื่อเราพูดโดยทั่วไปในเรื่องเครื่องดนตรี

the piano

I play the guitar.

7. ใช้ the ก่อนคำว่า same

Your shirt is the same color as mine.

8. ใช้ the + คำคุณศัพท์เมื่อกล่าวถึงกลุ่มบุคคลเป็นพิเศษ

the rich, the sick, the poor

9. ใช้ the กับคำนามที่เราได้กล่าวมาแล้วทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่กำลังคิดถึงสิ่งใด ตัวอย่างประโยคที่ใช้

Article a, an และ the

1. There is a plate on the table. มีจานอยู่บนโต๊ะ 1 ใบ

2. I am a student. ฉันเป็นนักเรียน

3. There is a little salt in the bottle. มีเกลืออยู่เล็กน้อยในขวด

11.3 กรณีที่ไม่ใช่ Article

1. ชื่อมื้ออาหาร เช่น breakfast
2. ชื่อทะเลสาบ, ภูเขา เช่น Lake Superior
3. ชื่อภาษา, ชื่อวิชา เช่น French, Mathematics
4. ชื่อวัน เช่น Wednesday
5. เทศกาล, ฤดู เช่น Christmas, Easter, spring, summer, winter
6. ชื่อเมือง, รัฐ, ประเทศ เช่น Texas, Thailand
7. ชื่อทวีป เช่น Asia, Europe
8. นามนับไม่ได้ และนามพหูพจน์, นามไม่มีตัวตน, นามที่บอกวัสดุ ไม่ใช่ a และ an
เช่น tigers, life, wood
9. ส่วนวนเกี่ยวกับ bed, home, work ต่อไปนี้ไม่ใช่ the
คือ go to bed, in bed, finish work, start work, at work, go home, at home
10. คำนามต่อไปนี้ ในความหมายปกติไม่ใช่ the แต่ถ้าใช้ในความหมายอื่นจะใช้ the ได้แก่
bed, church, court, prison, hospital, market, class, school, college, university เช่น
- go to bed = ไปนอน แต่ go to the bed = ไปที่เตียง
- go to prison = ถูกขังคุก แต่ go to the prison
= ไปที่คุก(เพื่อไปทำอย่างอื่นไม่ได้ไปเพื่อถูกขัง)
11. ไม่ใช่ article ตามหลัง kind of, sort of, type of, make of, brand of, variety of, species of, เช่น this brand of cigarette
12. Verb ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้ง คัดเลือก คือ appoint, choose, elect, select หรือ make ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ดำรงตำแหน่งที่มีเพียงตำแหน่งเดียว ไม่ต้องใช้ article หน้าตำแหน่งนั้น เช่น He was made President.
13. ชื่อกีฬาทุกชนิด

****นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการกล่าวไว้อีกว่า**

1. หลักการใช้ a / an

a อ่านว่า อะ

an อ่านว่า แอน

สองคำนี้คืออะไร สองคำนี้เรียกว่า คำนำหน้านาม ทำไมต้องนำหน้าก็ไม่รู้สิ ถ้าเทียบกับภาษาไทยก็เหมือนกับ คุณ นั่นแหละ เช่น คุณน้อย คุณสมศรีทั้งสองคำนี้แปลว่า หนึ่ง ใช้นำหน้าคำนามทั่วไป และเป็นนามเอกพจน์ครับ

1. ใช้ an นำหน้า คำนามที่ขึ้นต้นด้วย สระ (a, e, i, o, u) และนามที่มีคำอ่านเป็นเสียงสระ คือมี o เป็นพยัญชนะต้น และเวลาอ่าน ให้ตัด อ อ่าง ออก แล้วเอาตัวสะกดตัวหน้ามาใส่แทน (ก็ น หนูนั่นแหละ) นามที่ขึ้นต้นด้วยสระ เช่น

an apple แอน แนนเพิล แอปเปิ้ลหนึ่งผล

an ant แอน แนนท มดหนึ่งตัว

an egg แอน เนก ไข่หนึ่งฟอง

an ice cream แอน ไนชกรีม ไอศกรีมหนึ่งแท่ง
an orange แอน นอรินจ ส้มหนึ่งผล
an umbrella แอน นัมเบร็ลละ ร่มหนึ่งคัน
an uncle แอน นังเคิล ลุงหนึ่งคน
***รวมถึง นามที่นำหน้าด้วยคุณศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วย a, e, i, o, u
an amazing boy แอน นะเม็ซซิง บอยมุดักขायมหัสจรรย์
an easy question แอน นีชี เควีซัน คำถามง่ายๆ
an impressive story แอน นิมเพริชชีฟ สตอรี เรื่องราวน่าประทับใจ
an old car แอน โนลด์ คาร์ รถยนต์เก่าๆ
an ugly woman แอน นีกลี วูเมิน หญิงรูปร่างน่าเกลียด
***นามที่อ่านเป็นเสียงสระ ตัว h บางตัว
an hour แอน เนาเวอะ หนึ่งชั่วโมง
an honest man แอน นอนนิส แมน ชายผู้ซื่อสัตย์หนึ่งคน

2. ใช้ a นำหน้า คำนามที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ และนามที่มีคำอ่านเป็นเสียงพยัญชนะ โดยเฉพาะตัว u ออกเสียงเป็น ย (ไม่ใช่เสียง อ)

a cat แมวหนึ่งตัว
a dog สุนัขหนึ่งตัว
a boy เด็กชายหนึ่งคน
a teacher ครูหนึ่งคน
a ruler ไม้บรรทัดหนึ่งอัน
a car รถยนต์หนึ่งคัน
a school โรงเรียนหนึ่งแห่ง
***นามหรือคุณศัพท์ที่อ่านเป็นเสียงพยัญชนะ ตัว u บางตัว
a uniform อะ ยูนิฟอม ชุดยูนิฟอรม์หนึ่งชุด
a university อะ ยูนิเวอะเซทิ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
a useful book อะ ยูสฟูล บুক หนังสือที่เป็นประโยชน์หนึ่งเล่ม

2. หลักการใช้ the

Definite Article (the)⁴³ คือคำที่ใช้นำหน้าคำนาม ทั้งที่เป็นนามนับได้และนับไม่ได้ ทั้งรูปเอกพจน์ และรูป พหูพจน์ที่ต้องการชี้เฉพาะ เพื่อบอกให้รู้ว่าคำนามนั้น หมายถึงบุคคลใด สัตว์ตัวใด สิ่งของใด ฯลฯ มีวิธีใช้ดังนี้

1. ใช้นำหน้าคำนามนับได้รูปเอกพจน์ ที่ถูกกล่าวถึงเป็นครั้งที่ 2 หรือ 3... เช่น ตัวอย่างประโยค

(1). There is a computer on the table.

-The computer is very old.

(2). I have a cartoon book.

-The cartoon book is fun.

2. ใช้หน้าคำนาม ที่มีกลุ่มคำขยาย หรือพูดแบบเจาะจงว่าเป็นคนไหน สิ่งไหน ชัดเจน เช่น ตัวอย่างประโยค ความหมาย

1. The green house on the corner is mine.

2. Do you like the doll I gave you?

3. The woman with the umbrella is my mother.

(1). บ้านสีเขียวตรงมุมถนนเป็นบ้านของฉัน หมายถึงบ้านหลังสีเขียวตรงมุมถนนเท่านั้นไม่ใช่บ้านสีเขียวหลังอื่น ๆ

(2). คุณชอบตุ๊กตาที่ฉันให้หรือเปล่า หมายถึง ตุ๊กตาที่ฉันให้เท่านั้น ไม่ใช่ตุ๊กตาตัวอื่น

(3). ผู้หญิงที่ถือร่มคือแม่ของตัวเอง หมายถึง ผู้หญิงที่ถือร่มเท่านั้น ไม่ใช่ผู้หญิงคนอื่น

3. ใช้หน้าคำนามที่ผู้พูดและผู้ฟัง เข้าใจว่าหมายถึงคนไหน ตัวไหน สิ่งไหน เช่น ตัวอย่างประโยค ความหมาย

1. We can play in the garden.

2. Please pass me the fish sauce.

1. เราสามารถเล่นในสวนนั้นได้

2. กรุณาส่งน้ำปลาให้ฉันหน่อย

4. ใช้หน้าคำนามที่มีเพียงหนึ่งเดียว หรือคำที่ใช้บอกทิศ เช่น คำศัพท์ ความหมาย

the sky ท้องฟ้า

the earth โลก

the sun ดวงอาทิตย์

the moon ดวงจันทร์

the north ทิศเหนือ

the west ทิศตะวันตก

the east ทิศตะวันออก

the south ทิศใต้

5. ใช้หน้าคำแสดงการเปรียบเทียบขั้นสูงสุด เช่น คำศัพท์ ความหมาย

the tallest สูงที่สุด

the biggest ใหญ่ที่สุด

the oldest เก่าที่สุด, แก่ที่สุด

the most beautiful สวยที่สุด

the highest สูงที่สุด

the best ดีที่สุด

6. ใช้หน้าเลขบอกลำดับที่ (Ordinal numbers) เช่น คำศัพท์ ความหมาย

the first ลำดับที่ 1

the second ลำดับที่ 2

the third ลำดับที่ 3

the twentieth ลำดับที่ 20

the thirtieth ลำดับที่ 30

7. ใช้นำหน้าชื่อครอบครัว เช่น คำศัพท์ ความหมาย
the Whites ครอบครัวไวท์
the Browns ครอบครัวบราวน์
the Smiths ครอบครัวสมิทธิ์
8. ใช้นำหน้า ชื่อแม่น้ำ ชื่อประเทศที่เป็นพหุพจน์ ชื่อทะเล ชื่อทะเลทราย ชื่อภูเขา ชื่อมหาสมุทร
ชื่อน้ำตก ชื่อห้องสมุด ชื่อพิพิธภัณฑ์ เช่น
ชื่อแม่น้ำ	The Mekong, The Chao Praya River, The Yom River
ชื่อประเทศ	The U.S.A, The Netherlands, The Philippines
ชื่อทะเล	The China Sea, The Andaman Sea, The South Sea
ชื่อทะเลทราย	The Sahara Dessert
ชื่อภูเขา	The Alps, The Himalayas
ชื่อมหาสมุทร	The Pacific, The Atlantic, The Artic, The Indian
ชื่อน้ำตก	The Niagara Falls, The Montour Falls
ชื่อห้องสมุด	The National Library
ชื่อพิพิธภัณฑ์	The National Museum

Exercise 13

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง⁴⁴

1. Pat can play.....guitar. (the/ an / a)
2. English man is polite. (the/ an / a)
3. There issmall house on the road. (the/ an / a)
4. The children are happy onChildren's Day. (the/ an / a)
5. There isumbrella in my bag. (the/ an / a)
6. horse has four legs. (the/ an / a)
7.table is made from.....wood. (the/ an / a)
8. Bangkok is.....capital of.....Thailand. (the/ an / a)
9.sun rises ineast. (the/ an / a)
10. They are playing.....computer game. (the/ an / a)

ให้เติม a หรือ an หรือ the ในช่องว่างต่อไปนี้

1. This isant.
2. That isbook.
3. Is thatpen ?
4. It ' sleg.
5. That isegg.

⁴⁴ <https://www.gotoknow.org/posts/196933>

6. Is thisear ?
7. This ishead.
8. That isarm.
9. It ' sbat.
10. That is.....umbrella.
11. I haveEnglish book.
12.ruler is under ... chair.
13.egg is inbox.
14. It isleg of a table.
15. There iselephant in the farm.
16.chick is onchair.
17.umbrella is on her head.
18. There isEuro cup in this year.
19. He isold man.
20. It isugly dog.

Chapter 12

Tenses

12.1 Meaning of Tense

In grammar, tense is a category that expresses time reference.[1][2] Tenses are usually manifested by the use of specific forms of verbs, particularly in their conjugation patterns. Basic tenses found in many languages include the past, present and future. Some languages have only two distinct tenses, such as past and non-past, or future and non-future. There are also tenseless languages, like Chinese, which do not have tense at all. On the other hand, some languages make finer tense distinctions, such as remote vs. recent past, or near vs. remote future.

Tenses generally express time relative to the moment of speaking. In some contexts, however, their meaning may be relativised to a point in the past or future which is established in the discourse (the moment being spoken about). This is called relative (as opposed to absolute) tense. Some languages have different verb forms or constructions which manifest relative tense, such as pluperfect ("past-in-the-past") and "future-in-the-past".

Expressions of tense are often closely connected with expressions of the category of aspect; sometimes what are traditionally called tenses (in languages such as Latin) may in modern analysis be regarded as combinations of tense with aspect. Verbs are also often conjugated for mood, and since in many cases the three categories are not manifested separately, some languages may be described in terms of a combined tense–aspect–mood (TAM) system.⁴⁵

12.2 Uses of tense

In modern linguistic theory, tense is understood as a category that expresses (grammaticalises) time reference; namely one which, using grammatical means, places a state or action in time.[1][2] Nonetheless, in many descriptions of languages, particularly in traditional European grammar, the term "tense" is applied to series of verb forms or constructions that express not merely position in time, but also

⁴⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/Grammatical_tense, 13 May 2015.

additional properties of the state or action – particularly aspectual or modal properties.

The category of aspect expresses how a state or action relates to time – whether it is seen as a complete event, an ongoing or repeated situation, etc. Many languages make a distinction between perfective aspect (denoting complete events) and imperfective aspect (denoting ongoing or repeated situations); some also have other aspects, such as a perfect aspect, denoting a state following a prior event. Some of the traditional "tenses" express time reference together with aspectual information. In Latin and French, for example, the imperfect denotes past time in combination with imperfective aspect, while other verb forms (the Latin perfect, and the French *passé composé* or *passé simple*) are used for past time reference with perfective aspect.

The category of mood is used to express modality, which includes such properties as uncertainty, evidentiality, and obligation. Commonly encountered moods include the indicative, subjunctive, and conditional. Mood can be bound up with tense, aspect, or both, in particular verb forms. Hence certain languages are sometimes analysed as having a single tense–aspect–mood (TAM) system, without separate manifestation of the three categories.

The term tense, then, particularly in less formal contexts, is sometimes used to denote any combination of tense proper, aspect, and mood. As regards English, there are many verb forms and constructions which combine time reference with continuous and/or perfect aspect, and with indicative, subjunctive or conditional mood. Particularly in some English language teaching materials, some or all of these forms can be referred to simply as tenses (see below).

Particular tense forms need not always carry their basic time-referential meaning in every case. A present tense form may sometimes refer to the past (as in the historical present), a past tense form may sometimes refer to the non-past (as in some English conditional sentences), and so on.⁴⁶

English

English has only two [morphological](#) tenses: the [present](#), as in *he goes*, and the [past](#), as in *he went*. The present tense sometimes references the future (as in *the bus leavestomorrow*), and thus may also be called the [non-past](#) (or present–future) tense. (It also sometimes references the past, however, in what is called the [historical present](#).)

⁴⁶ Bybee, Joan L., Revere Perkins, and William Pagliuca (1994) *The Evolution of Grammar: Tense, Aspect, and Modality in the Languages of the World*. University of Chicago Press./Comrie, Bernard (1985). "Tense". Cambridge University Press. ISBN 0-521-28138-5./Guillaume, Gustave (1929) *Temps et verbe*. Paris: Champion./Hopper, Paul J., ed. (1982) *Tense–Aspect: Between Semantics and Pragmatics*. Amsterdam: Benjamins./Smith, Carlota (1997). *The Parameter of Aspect*. Dordrecht: Kluwer., 13 May 2015.

Constructions with the **modal auxiliary** verbs *will* and *shall* also frequently reference the future (although they have other uses as well); these are often described as the English **future tense**. Less commonly, forms with the auxiliaries *would* and (rarely) *should* are described as a **relative tense**, the **future-in-the-past**. (The same forms are used for the **conditional mood**, and for various other meanings.)

The present and past are distinguished by verb form, using either **ablaut** (*sing(s) ~ sang*) or **suffix** (*walk(s) ~ walked*). For details, see **English verbs**. English also has **continuous** (progressive) aspect and **perfect aspect**; these together produce four aspectual types: simple, continuous, perfect, and perfect continuous. Each of these can combine with the tenses to produce a large set of different constructions, mostly involving one or more **auxiliary verbs** together with a **participle** or **infinitive**:

		Tenses			
		Morphological		With auxiliaries	
		Present (non-past)	Past	Future	Future-in-the-past
Aspects	Simple	<i>go(es)</i>	<i>went</i>	<i>will go</i>	<i>would go</i>
	Continuous	<i>am/is/are going</i>	<i>was/were going</i>	<i>will be going</i>	<i>would be going</i>
	Perfect	<i>have/has gone</i>	<i>had gone</i>	<i>will have gone</i>	<i>would have gone</i>
	Perfect continuous	<i>have/has been going</i>	<i>had been going</i>	<i>will have been going</i>	<i>would have been going</i>

In some contexts, particularly in **English language teaching**, the tense–aspect combinations in the above table may be referred to simply as tenses.^[11] For details of the uses of these constructions, as well as additional verb forms representing different **grammatical moods**, see **Uses of English verb forms**.⁴⁷

⁴⁷ Tedeschi, Philip, and Anne Zaenen, eds. (1981) *Tense and Aspect*. (Syntax and Semantics 14). New York: Academic Press. / http://en.wikipedia.org/wiki/Grammatical_tense, 13 May 2015.

ภาคภาษาไทย

12.3 Tense

Tense ใหญ่ มี 3 Tense⁴⁸

1. Present Tense เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
2. Past Tense เป็นเรื่องราวในอดีต
3. Future Tense เป็นเรื่องราวในอนาคต

Tense ใหญ่ แยกออกเป็น 4 Tense ย่อย รวมเป็น 12 Tense ดังนี้

1. Present Tense เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

1.1 Present Simple บอกข้อเท็จจริงทั่วไป

I eat rice every day.

ฉันกินข้าวทุกวัน

1.2 Present Continuous บอกเหตุการณ์ที่กำลังกระทำขณะนี้

I am eating rice.

ฉันกำลังกินข้าว

1.3 Present Perfect บอกเหตุการณ์ที่ได้ทำเสร็จแล้วขณะพูด หรือ เหตุการณ์ที่กระทำต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้

I have eaten rice.

ผมกินข้าวแล้ว (กินอิ่มมาแล้ว)

I have eaten rice for 20 minutes.

ผมกินข้าวแล้วเป็นเวลา 20 นาที (ตอนนี้ก็กินอยู่)

1.4 Present Perfect Continuous บอกเหตุการณ์ที่ทำต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน คล้ายกับ Present Perfect แต่ตัวนี้เป็นการเน้นว่าทำแบบไม่หยุดเลย

I have been eating rice for 1 hour.

ผมกินข้าว (แบบไม่หยุดคุยหรือลุกไปไหนเลย)เป็นเวลา 1 ชั่วโมงแล้ว

2. Past Tense เป็นเรื่องราวในอดีต

2.1 Past Simple บอกว่าทำอะไรเมื่อไหร่ในอดีต

I ate rice yesterday. ฉันกินข้าวเมื่อวาน

2.2 Past Continuous บอกเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในอดีต

I was eating rice when my dad came. ฉันกำลังกินข้าวอยู่ เมื่อพ่อมาถึง

2.3 Past Perfect บอกเหตุการณ์ที่ได้ทำเสร็จแล้วในอดีต

I had eaten rice when my dad came. ผมกินข้าวเสร็จแล้ว เมื่อพ่อมาถึง

2.4 Past Perfect Continuous บอกเหตุการณ์ที่ทำต่อเนื่องมาจนถึง ณ เวลาหนึ่งในอดีต

I had been eating rice for 1 hour when my dad came. ผมกินข้าวเป็นเวลา 1 ชั่วโมงแล้ว เมื่อพ่อมาถึง

3. Future Tense เป็นเรื่องราวในอนาคต

3.1 Future Simple บอกว่าจะทำอะไร ในอนาคต

I will eat rice tomorrow. ฉันจะกินข้าวพรุ่งนี้

3.2 Future Continuous บอกเหตุการณ์ที่จะกระทำอยู่ ณ ช่วงเวลาหนึ่งในอนาคต

At nine o'clock tomorrow, I will be eating rice. เก้าโมงเช้าวันพรุ่งนี้ ฉันจะกำลังกินข้าวอยู่นะ (ห้ามโทรมา ห้ามมาเรียก)

3.3 Future Perfect บอกเหตุการณ์ที่จะทำเสร็จแล้วในอนาคต

At nine o'clock tomorrow, I will have eaten rice. เก้าโมงเช้าวันพรุ่งนี้ ผมกินข้าวเสร็จแล้วนะ (โทรมาได้ เพราะว่างแล้ว)

3.4 Future Perfect Continuous บอกเหตุการณ์ที่ทำต่อเนื่องมาจนถึง ณ เวลาหนึ่งในอนาคต

At nine o'clock tomorrow, I will have been eating rice for 1 hour. เก้าโมงเช้าวันพรุ่งนี้ ผมจะกินข้าวแล้วเป็นเวลา 1 ชั่วโมงแล้ว (บอกให้รู้เฉยๆว่าฉันจะกินข้าวนานแค่ไหน)

**นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้กล่าวเกี่ยวกับ Tense⁴⁹

Tense คือรูปแบบ(หรือโครงสร้าง)ของกริยา ที่แสดงให้เราทราบว่า การกระทำหรือเหตุการณ์นั้นๆเกิดขึ้นเมื่อใด ซึ่งเรื่อง tense นี้เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเราใช้ tense ไม่ถูก เราก็จะสื่อสารกับเขาไม่ได้ เพราะในประโยคภาษาอังกฤษนั้นจะอยู่ในรูปของ tense เสมอ ซึ่งต่างกับภาษาไทยที่เราจะมีข้อความบอกว่าเกิดขึ้นเมื่อใดมาช่วยเสมอ แต่ภาษาอังกฤษจะใช้รูป tense นี้มาเป็นตัวบอก ดังนั้น การศึกษาเรื่อง tense จึงเป็นเรื่องจำเป็น.

Tense ในภาษาอังกฤษนี้จะแบ่ง ออกเป็น 3 tense ใหญ่ๆคือ

1. Present tense ปัจจุบัน
2. Past tense อดีตกาล
3. Future tense อนาคตกาล

⁴⁹ <http://marujo2524.igetweb.com/articles/57035687-12.html>, 13 May 2015.

*** ในแต่ละ tense ยังแยกย่อยได้ tense ละ 4 คือ

1. Simple tense ธรรมดา(ง่ายๆตรงๆไม่ซับซ้อน).
2. Continuous tense กำลังกระทำอยู่(กำลังเกิดอยู่)
3. Perfect tense สมบูรณ์(ทำเรียบร้อยแล้ว).
4. Perfect continuous tense สมบูรณ์กำลังกระทำ (ทำเรียบร้อยแล้วและกำลัง ดำเนินอยู่ด้วย).

12.4 โครงสร้างของ Tense ทั้ง 12 มีดังนี้

Present Tense

- [1.1] S + Verb 1 +(บอกความจริงที่เกิดขึ้นง่ายๆ ตรงๆไม่ซับซ้อน).
- [1.2] S + is, am, are + Verb 1 ing + ...(บอกว่าเดี๋ยวนี้กำลังเกิดอะไร อยู่).
- [1.3] S + has, have + Verb 3 + ...(บอกว่าได้ทำมาแล้วจนถึง ปัจจุบัน).
- [1.4] S + has, have + been + Verb 1 ing + ...
(บอกว่าได้ทำมาแล้วและกำลังทำ ต่อไปอีก).

Past Tense

- [2.1] S + Verb 2 +(บอกเรื่องที่เคยเกิดมาแล้วใน อดีต).
- [2.2] S + was, were + Verb 1 +...(บอกเรื่องที่กำลังทำอยู่ในอดีต).
- [2.3] S + had + verb 3 + ...(บอกเรื่องที่ทำมาแล้วในอดีตใน ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง).
- [2.4] S + had + been + verb 1 ing + ...(บอกเรื่องที่ทำมาแล้วอย่างต่อเนื่องไม่หยุด).

Future Tense

- [3.1] S + will, shall + verb 1 +....(บอก เรื่องที่จะเกิดขึ้นในอนาคต).
- [3.2] S + will, shall + be + Verb 1 ing +(บอกว่าอนาคตนั้นๆกำลังทำอะไร อยู่).
- [3.3] S + will, shall + have + Verb 3 +...
(บอกเรื่องที่จะเกิดหรือสำเร็จ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง).
- [3.4] S + will, shall + have + been + verb 1 ing +.. ..
(บอกเรื่องที่จะทำอย่างต่อเนื่องในเวลาใด
- เวลาหนึ่งในอนาคตและ จะทำต่อไปเรื่อยข้างหน้า).

12.5. หลักการใช้แต่ละ tense มีดังนี้

Present Tenses

- [1.1] Present simple tense เช่น He walks. เขาเดิน,
1. ใช้กับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามความจริงของธรรมชาติ และคำสุภาชิตคำ พังเพย.
 2. ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นความจริงในขณะที่พูด (ก่อนหรือหลังจะไม่จริงก็ตาม).
 3. ใช้กับกริยาที่ทำนานไม่ได้ เช่น รัก, เข้าใจ, รู้ เป็นต้น.
 4. ใช้กับการกระทำที่คิดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้.
 5. ใช้ในการเล่าสรุปเรื่องต่างๆในอดีต เช่นนิยาย นิทาน.

6. ใช้ในประโยคเงื่อนไขในอนาคต ที่ต้นประโยคจะขึ้นต้น ด้วยคำว่า If (ถ้า), unless (เว้นเสียแต่ว่า), as soon as (เมื่อ, ขณะที่), till (จนกระทั่ง), whenever (เมื่อไรก็ตาม), while (ขณะที่) เป็นต้น.

7. ใช้กับเรื่องที่ทำอย่างสม่ำเสมอ และมีคำวิเศษณ์บอกเวลาที่สม่ำเสมออยู่ด้วย เช่น always (เสมอๆ), often (บ่อยๆ), every day (ทุกๆวัน) เป็นต้น.

8. ใช้ในประโยคที่คล้ายตามที่เป็น [1.1] ประโยคตามต้องใช้ [1.1] ด้วยเสมอ.

[1.2] Present continuous tense เช่น He is walking. เขากำลังเดิน.

1. ใช้ในเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในขณะที่พูด(ใช้ now รวมด้วยก็ได้ โดยใส่ไว้ต้นประโยค, หลังกริยา หรือสุดประโยคก็ได้).
2. ใช้ในเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในระยะเวลาอันยาวนาน เช่น ในวันนี้, ในปีนี้.
3. ใช้กับเหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะต้องเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ เช่น เร็วๆนี้, พรุ่งนี้.
*หมายเหตุ กริยาที่ทำนานไม่ได้ เช่น รัก, เข้าใจ, รู้, ชอบ จะนำมาแต่งใน Tense นี้ไม่ได้.

[1.3] Present perfect tense เช่น He has walk เขาได้เดินแล้ว.

1. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และต่อเนื่องมาจนถึง ปัจจุบัน และจะมีคำว่า Since (ตั้งแต่) และ for (เป็นเวลา) มาใช้ร่วมด้วยเสมอ.
2. ใช้กับเหตุการณ์ที่ได้เคยทำมาแล้วในอดีต (จะกี่ครั้งก็ได้ หรือจะทำอีกใน ปัจจุบัน หรือจะทำในอนาคต ก็ได้)และจะมีคำ ว่า ever (เคย) , never (ไม่เคย) มาใช้ร่วมด้วย.
3. ใช้กับเหตุการณ์ที่จบลงแล้วแต่ผู้พูดยังประทับใจอยู่ (ถ้าไม่ประทับใจก็ใช้ Tense
4. ใช้กับ เหตุการณ์ที่เพิ่งจบไปแล้วไม่นาน(ไม่ได้ประทับใจอยู่) ซึ่งจะมีคำเหล่านี้มาใช้ร่วมด้วยเสมอ คือ Just (เพิ่งจะ), already (เรียบร้อยแล้ว), yet (ยัง), finally (ในที่สุด) เป็นต้น.

[1.4] Present perfect continuous tense เช่น He has been walking . เขาได้กำลังเดินแล้ว. * มีหลักการใช้เหมือน [1.3] ทุกประการ เพียงแต่ว่าเน้นว่าจะทำต่อไปในอนาคตด้วย ซึ่ง [1.3] นั้นไม่เน้นว่าได้กระทำอย่างต่อเนื่องหรือไม่ ส่วน [1.4] นี้เน้นว่ากระทำอย่างต่อเนื่องและจะกระทำต่อไปในอนาคตอีกด้วย.

Past Tenses

[2.1] Past simple tense เช่น He walked. เขาเดิน แล้ว.

1. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจบลงแล้วในอดีต มิได้ต่อเนื่องมาถึงขณะ ที่พูด และมักมีคำต่อไปนี้มาร่วมด้วยเสมอในประโยค เช่น Yesterday, year เป็นต้น.
2. ใช้กับเหตุการณ์ที่ทำเป็นประจำในอดีตที่ผ่านมาในครั้งนั้นๆ ซึ่งต้องมีคำวิเศษณ์บอกความถี่ (เช่น Always, every day) กับคำวิเศษณ์ บอกเวลา (เช่น yesterday, last month) 2 อย่างมาร่วมอยู่ด้วยเสมอ.
3. ใช้กับเหตุการณ์ที่ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต แต่ปัจจุบันไม่ได้เกิด อยู่ หรือไม่ได้เป็นดังในอดีตนั้นแล้ว ซึ่งจะมีคำว่า ago นี้ร่วมอยู่ด้วย.
4. ใช้ในประโยคที่คล้ายตามที่เป็น [2.1] ประโยคคล้ายตามก็ต้อง เป็น [2.1] ด้วย.

[2.2] Past continuous tense เช่น He was walking . เขากำลังเดินแล้ว

1. ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่างที่เกิดขึ้นไม่พร้อมกัน { 2.2 นี้ไม่นิยมใช้ตามลำพัง - ถ้าเกิดก่อนใช้ 2.2 - ถ้าเกิดทีหลังใช้ 2.1}.

2. ใช้กับเหตุการณ์ที่ ไคกระทำติดต่อกันตลอดเวลาที่ได้รับบุไว้ในประโยค ซึ่งจะมีคำบอกเวลาร่วมอยู่ด้วยในประโยค เช่น all day yesterday etc.

3. ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่างที่กำลังทำในเวลาเดียวกัน(ใช้เฉพาะกริยาที่ทำได้นานเท่านั้น หากเป็นกริยาที่ทำนานไม่ได้ก็ใช้หลักข้อ 1) ถ้าแต่งด้วย 2.1 กับ 2.2 จะดูจิตขีดเช่น He was cleaning the house while I was cooking breakfast.

[2.3] Past perfect tense เช่น He had walk. เขาได้เดินแล้ว.

1. ใช้กับ เหตุการณ์ 2 อย่างที่เกิดขึ้นไม่พร้อมกันในอดีต มีหลักการใช้ดังนี้. เกิดก่อนใช้ 2.3 เกิดทีหลังใช้ 2.1.

2. ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำอันเดียวก็ได้ในอดีต แต่ต้องระบุชั่วโมงและวันให้แน่ชัดไว้ในทุกประโยคด้วยทุกครั้ง เช่น She had breakfast at eight o'clock yesterday.

[2.4] past perfect continuous tense เช่น He had been walking.

มีหลักการใช้เหมือนกับ 2.3 ทุกกรณี เพียงแต่ tense นี้ ต้องการย้ำถึงความต่อเนื่องของการกระทำที่ 1 ว่าได้กระทำต่อเนื่องไปจนถึงการกระทำที่ 2 โดยมีได้หยุด เช่น When we arrive at the meeting, the lecturer had been speaking for an hour. เมื่อพวกเราไปถึงที่ประชุม ผู้บรรยายได้พูดมาแล้ว เป็นเวลา 1 ชั่วโมง.

Future Tenses

[3.1] Future simple tense เช่น He will walk. เขาจะเดิน.

ใช้กับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะมีคำว่า tomorrow, to night, next week, next month เป็นต้น มาร่วมอยู่ด้วย.

* Shall ใช้กับ I we.

Will ใช้กับบุรุษที่ 2 และนามต่างๆไป.

Will, shall จะใช้สลับกันในกรณีที่จะทำให้คำมั่นสัญญา, ชมเชื่อบังคับ, ตกใจใจแฉ่วน.

Will, shall ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือจงใจก็ได้.

** Be going to (จะ) ใช้กับความตั้งใจของมนุษย์ เท่านั้น ห้ามใช้กับเหตุการณ์ของธรรมชาติและนิยมใช้ใน ประโยคเงื่อนไข.

[3.2] Future continuous tense เช่น He will be walking. เขากำลังจะเดิน.

1. ใช้ในการบอกกล่าวว่าจะในอนาคตนั้นกำลังทำอะไรอยู่ (ต้องกำหนดเวลาแน่นอนด้วยเสมอ).

2. ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่างที่จะเกิดขึ้นไม่พร้อมกันในอนาคต มีหลักการใช้ดังนี้.

- เกิดก่อนใช้ 3.2 S + will be, shall be + Verb 1 ing.

- เกิดทีหลังใช้ 1.1 S + Verb 1.

[3.3] Future perfect tens เช่น He will walked. เขาจะได้เดินแล้ว.

1. ใช้กับเหตุการณ์ที่จะ เกิดขึ้นหรือสำเร็จลงในเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต โดยจะมีคำว่า by นำหน้ากลุ่มคำที่บอกเวลา ด้วย เช่น by tomorrow, by next week เป็นต้น.

2. ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่างที่จะเกิดขึ้นไม่พร้อมกันในอนาคต มีหลักดังนี้.

- เกิดก่อนใช้ 3.3 S + will, shall + have + Verb 3.

- เกิด ทีหลังใช้ 1.1 S + Verb 1.

[3.4] Future perfect continuous tense เช่น He will have been walking. เขาจะ ได้กำลัง เดินแล้ว. ใช้เหมือน 3.3 ต่างกันเพียงแต่ว่า 3.4 นี้เน้นถึงการกระทำที่ 1 ได้ทำต่อเนื่องมา จนถึงการกระทำที่ 2 และจะกระทำต่อไปในอนาคต อีกด้วย.

Exercise 14

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง⁵⁰

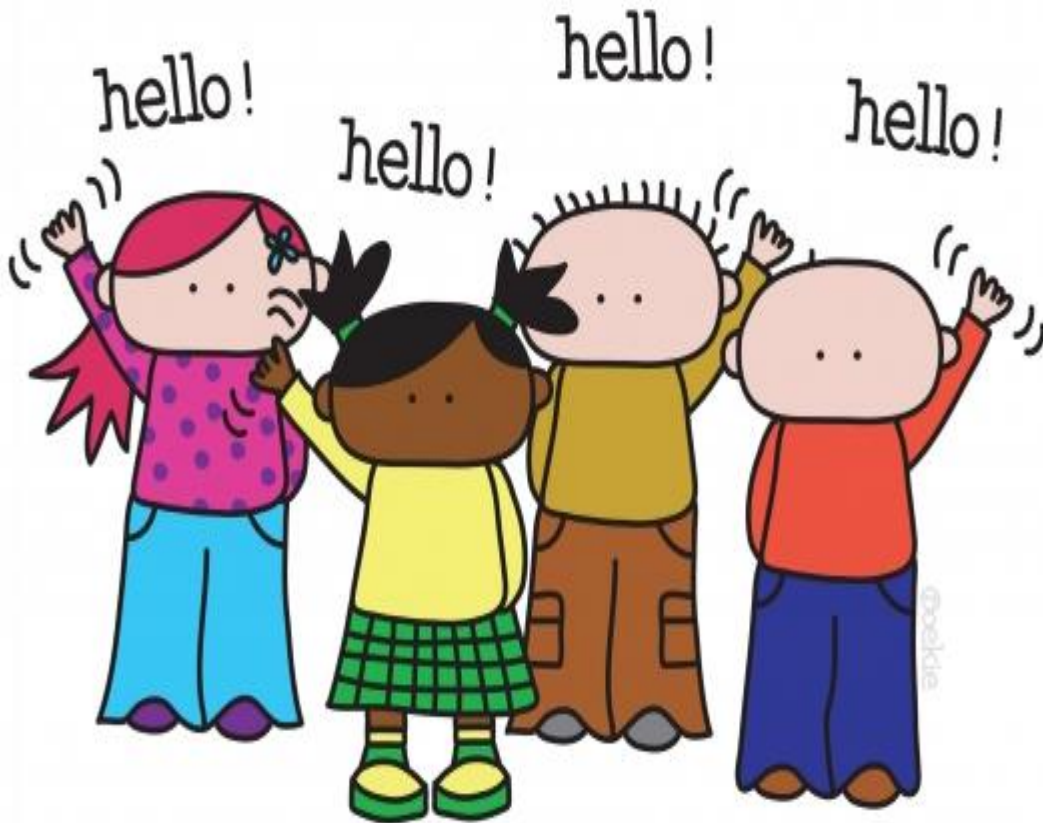
1. What ____ you ____ to draw ?
 - a. are / trying
 - b. is / trying
 - c. do / try
 - d. does / try
2. She sometimes ____ us waiting for her to come.
 - a. keep
 - b. kept
 - c. keeps
 - d. is keeping
3. His father ____ a Thai boxing match on TV every Saturday.
 - a. watch
 - b. watches
 - c. has watched
 - d. is watching
4. How ____ since we left school ?
 - a. are you
 - b. were you
 - c. have you been
 - d. had you been
5. The policemen _____ for the robber all week, but they have not found him yet.
 - a. look
 - b. looked
 - c. have looked
 - d. have been looking
6. The dog is still wet. It _____ out of the rain.
 - a. was only just coming
 - b. only just comes
 - c. has only just come

- d. had only just come
7. I must go now, my wife ____ for me at home .
- a. waits
 - b. had waited
 - c. is waiting
 - d. will wait
8. She ____ in Chiang Rai since she was married. Now she is still living there.
- a. has lived
 - b. have lived
 - c. had lived
 - d. lives
9. Suda ____ right now to visit India next month.
- a. plans
 - b. planed
 - c. will plan
 - d. is planning
10. She always ____ her hands before having dinner.
- a. wash
 - b. washes
 - c. is washing
 - d. washed
11. That man ____ on the phone for 15 minutes.
- a. has been talking
 - b. is talking
 - c. will talk
 - d. talks
12. I ____ that book five times now.
- a. am reading
 - b. have read
 - c. will read
 - d. read
13. They ____ church every Sunday.
- a. attend
 - b. attended
 - c. are attending
 - d. have attended
14. I can't go out because it ____ very hard now.
- a. rains

- b. rained
 - c. had rained
 - d. is raining
15. George ____ cigarettes since his doctor told him to stop.
- a. doesn't smoked
 - b. isn't smoking
 - c. hasn't smoked
 - d. will not smoke
16. Muslims _____ during the month of Ramadan.
- a. fasted
 - b. fast
 - c. are fasting
 - d. have fasted
17. I ____ for my portrait for the last six weeks, but the artist hasn't finished it yet.
- a. sat
 - b. are sitting
 - c. was sitting
 - d. have been sitting
18. You must wake her up ! She ____ soundly for 10 hours.
- a. is sleeping
 - b. has been sleeping
 - c. has slept
 - d. slept
19. Water ____ at 100°C.
- a. is boiling
 - b. has boils
 - c. boils
 - d. boiled
20. Listen ! The bell _____.
- a. rings
 - b. will ring
 - c. was ringing
 - d. is ringing
21. Sumeth always to bed late on Fridays.
1. go	2. went
3. goes	4. going
22. She everyday.
1. swim	2. swam

3. swims 4. swimming
23. Dan In the school now.
1. work 2. is working
3. working 4. worked
24. Yesterday I to the zoo.
- 1.go 2.went
3.going 4.am going
- 25.She a letter now.
1. write 2. writes
3. is writing 4. will write
- 26.I do not fish.
1. eat 2. eats
3. eating 4. ate
27. Jane doesn'tcoffee.
1. is drinking 2. drank
3. drink 4. drinks
28. Joe.....English now.
1. is studying 2. studies
3. studied 4. study
- 29.Pim usually.....in blue ink.
1. writes 2. is writing
3. wrote 4. writed
30. Tota likes to.....noodles.
1. ate 2. is eating
3. eat 4. Eats
31. She _____ to school every day.
1. walk 2. walks 3. walkes
32. They _____ like deer.
1. likes 2. like 3. liked
33. We don't _____ snake.
1. like 2. likes 3. liked
34. My father _____ in the farm every day.
1. work 2. works 3. worked
35. My mother always _____ in the morning.
1. get up 2. got up 3. gets up
36. She _____ English book everyday.
1. reads 2. readed 3. read
37. We _____ every morning.

1. run 2. runs 3. running
38. It always _____ under the tree.
1. sleep 2. sleeping 3. sleeps
39. I and my sister _____ T.V. every night.
1. watches 2. watchs 3. watch
40. Sara and Dara _____ a song everyday week.
1. sing 2. sings 3. Singing

Chapter 13

Reading Practices

13.1 14 Best Reading Practices

14 Best Reading Practices⁵¹

Best Practice 1: Explicit Word Analysis Instruction, Including Phonics	Teachers provide explicit instruction, build word knowledge, and directly teach skills and strategies for word analysis (phonemic awareness, phonics, word recognition, structural analysis, context clues, vocabulary).
Best Practice 2: Assessment to Inform Instruction	Teachers routinely monitor and assess the reading levels and progress of individual students. This ongoing evaluation directs and informs instruction.
Best Practice 3: Instructional Planning	Teachers plan instruction considering three phases: before, during and after reading.
Best Practice 4: Collaboration and Reflection	Teachers routinely self-reflect and collaborate on instructional practices and student progress within school and/or district.
Best Practice 5: Learning Standards	Teachers facilitate conceptual knowledge of Illinois English Language Arts learning standards.
Best Practice 6: Independent Reading	Students have opportunities for sustained reading (oral and/or silent) every day to increase fluency and vocabulary.
Best Practice 7: Variety of Genre	Students have broad reading and writing experiences (multiple genre and styles). Reading to students at all grade levels is part of this broad experience.
Best Practice 8: Appropriate	Students have opportunities to read at their instructional level every day.

⁵¹ <http://lrs.ed.uiuc.edu/students/jblanton/read/14bestreadingpractices.htm>

Instructional Levels

**Best Practice 9:
Reading for Purpose**

Students have extensive opportunities to read for a variety of purposes and to apply what is read every day. Discussion and writing are used by students to organize their thinking and they reflect on what they read for specific purposes.

**Best Practice 10:
Building
Comprehension Skills
and Strategies**

Students are taught and given opportunities to apply the following comprehension strategies for constructing meaning: making and confirming predictions, visualizing, summarizing, drawing inferences, making connections, and self-monitoring.

**Best Practice
11: Building
Cognitive Skills and
Strategies**

Students are taught and given opportunities to use cognitive strategies to synthesize, analyze, evaluate and make applications to authentic situations.

**Best Practice 12:
Integration**

Reading and writing are integrated and used as tools to support learning in all curricular content areas.

**Best Practice 13:
Literacy Rich
Environment**

Literacy rich environments display words and print everywhere, provide opportunities and tools that engage students in reading and writing activities, and celebrate students' reading and writing efforts. Each classroom has an extensive collection of reading materials with a wide range of high-interest fiction and non-fiction books at developmentally appropriate reading levels which motivates and supports reading and writing. The room design supports whole group, small group and individual instruction.

**Best Practice 14:
School / Family /
Community
Partnerships**

Families, communities, and schools collaborate to support literacy development of students at home and school.

School Audit of Reading Best Practices

Purpose of the Audit: Through the Illinois Right to Read Initiative, the Best Practices and Resources Committee identified 14 best practices in reading (as listed in the first column below.) School staff may use this audit sheet to examine current best practices in reading as another method of gathering information for the school improvement plan.

Suggestions for use: 1) Each teacher individually marks the items according to his/her perceptions of practices in all classrooms in the school and returns the audit sheet anonymously to either the principal or internal review team for tallying. 2) The internal review team uses the audit sheets when

visiting each classroom and reaches a collective perspective about the use of these best practices throughout the school. 3) The results from the individual teachers and the collective perspective of the internal review team could be used separately or combined into a single report for the school as a whole to use as a point of discussion.

Audit Follow-Up: Practices that are identified as being most challenging and needing further emphasis could be incorporated into the school improvement plan. Professional development experiences on particular practices could be offered. Teachers could use the summary results of the audit to develop instructional practices in individual classrooms, at grade levels, and/or schoolwide.

Directions: Circle the number that indicates the use of this best practice schoolwide using the following rating scale: 4 – Fully evident in all classrooms

13.2. Applying Skills and Strategies in Meaningful Text⁵²

Clearly, it isn't enough for students to learn to read or spell lists of words. The real purpose of reading is to get meaning from text, and the purpose of writing is to convey meaning with text. It is very important that students have the opportunity to apply word identification and spelling skills as they read and write connected text. This process must be supported by teachers who model for students how to apply what they have learned and give students feedback about their reading and writing. For example, students must be taught what to do when they get to a hard word. The most common characteristic of poor readers of all ages is the tendency to guess words that are difficult, sometimes using just a few letters. Often, students make random guesses that don't make sense—then simply continue reading, apparently unaware of this fact. This quote from a middle school student, taken from a moving article about students in middle school with severe reading problems, describes the situation well:

Sometimes when students in my class read, they might know how to say simple words okay, but they will skip over the big words. They look around to see if anyone is even listening to them. But they don't fix them; they just keep going. They stumble over words, trying to sound them out. Sometimes they don't even know they made a mistake, and when they finally figure out the words, they don't have a clue what it all means. They just keep going. (McCray, Vaughn, & Neal, 2001, p. 22)

⁵² <http://www.rtinetwork.org/essential/tieredinstruction/tier1/effectiveteaching>

As this student observed, it is nearly impossible for students to understand what they are reading—to get meaning from text—when they can't read the words on the page accurately and fluently. Students need explicit instruction, modeling, and practice in vocabulary and reading comprehension, but many students with reading problems continue to need instruction in phonics and word study even when they are in the upper elementary and secondary grades (Fletcher, 2007).

A critical part of effective reading instruction is explicitly teaching students how to use efficient word reading strategies. Simply put, students need to be taught what to do when they get to a hard word. In one research-validated early reading intervention program, young students are taught to use a three-part strategy when they try to read difficult words: "Look for parts you know, sound it out, and check it" (Denton & Hocker, 2006, p. 144). These steps are described in more detail below.

Look for parts of the word you know. In the earliest stages of learning to read, students may find a letter or a letter combination (e.g., th, ing) that they know. Later, they may recognize common word endings (e.g., -ot in pot, rot, cot). Still later, they may identify roots or base words, such as the root spect (which means "to see") in the words inspect and spectacles, or common prefixes and suffixes like pre- or -ly.

Sound it out. Students should be taught from the earliest lessons to use a sounding-out strategy to read unfamiliar words. They should learn how to blend sounds and larger word parts together to read words and how to apply this strategy when reading real text. Some teachers teach students in kindergarten or 1st grade to identify unknown words by looking at pictures on the page or at one or two letters in a word. These students are being taught to use a guessing strategy, the strategy of choice of struggling readers, as described so well by the middle school student above. If a word is too difficult for a student to sound out, the teacher can model the process of looking for known letters or word parts and sounding out the word, and then simply tell the student the word. Some reading programs include controlled text, sometimes called "decodable text," that contains only words students can read using words and letter sounds they have been previously taught in the program. This kind of text can provide a temporary support for students in the early stages of reading development.

Check it. After students sound out the unfamiliar word, the last step of the three-part word reading strategy is to teach students to put the newly solved word back into the sentence and to check it to be sure it makes sense. Thus, the meaning of the word in context is not ignored; it is used as the checking mechanism. Studies of skilled young readers show that this is the main way they use context—not for

guessing what words are, but for checking to be sure that their reading is making sense so they can make corrections when it doesn't make sense.

Monitoring Student Progress

In schools with effective classroom reading instruction, students receive regular brief reading assessments so that their reading growth can be monitored. These assessments typically include having students read text for 1–2 minutes and calculating how many words they read correctly during that time (see Fuchs, Fuchs, Hosp, & Jenkins, 2001; Hasbrouck & Tindal, 2006). These results can be graphed, so that teachers, parents, and students can readily see progress over time. Classroom reading teachers can adjust their teaching accordingly to try to accelerate student progress.

For some students, quality classroom reading instruction is not enough. When progress-monitoring assessments indicate that students are not making enough progress with quality classroom reading instruction alone, schools can provide extra small-group reading intervention to ensure that all children learn to read in the early grades (see Denton & Mathes, 2003; Fletcher, Denton, Fuchs, & Vaughn, 2005; Vaughn, Wanzek, Woodruff, & Linan-Thompson, 2007).⁵³

13.3 วิธีการฝึกทักษะการอ่าน (Reading Skill)⁵⁴

การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีความสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปแก้ปัญหาต่างๆ ได้ การเรียนรู้ทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ ได้แก่ การอ่านแบบ skimming, scanning และ speed reading เมื่อรู้เทคนิคการอ่านแล้ว ผู้เรียนควรเริ่มฝึกโดยการอ่านเรื่องที่น่าสนใจเรื่องสั้นๆ ให้ผู้เรียนได้ทำการศึกษาและตีความหมายจากการอ่านได้ อย่างเข้าใจ หากเราต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ง่าย ๆ โดยอาจเริ่มต้นจากการอ่านป้ายโฆษณา หรือ Billboard ต่างๆ ตามข้างถนนที่เราเห็นโดยทั่วไป ลองอ่านและทำความเข้าใจว่าคำต่าง ๆ ว่าโฆษณานั้น ๆ พยายามสื่ออะไรให้เรา จากการอ่านข้อความสั้น ๆ ก็เริ่มอ่านบทความที่ยาวขึ้น เช่น หากชอบอ่านข่าวสาร อาจเริ่มต้นจากการอ่านบทความในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ โดยอาจเริ่มจากระดับไม่สูงมากนัก เช่น Student weekly เป็นต้น หรือหากชอบอ่านนิตยสาร ก็ลองหานิตยสารภาษาอังกฤษจำพวก Hello, Elle มาอ่านก็ได้ หากชอบอ่าน นวนิยาย หรือการ์ตูน อันนี้ขอแนะนำว่าควรเริ่ม

⁵³ Chard, D. J., Vaughn, S., & Tyler, B. (2002). A synthesis of research on effective interventions for building reading fluency with elementary students with learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 35, 386–406./Denton, C. A., & Hocker, J. L. (2006). Responsive reading instruction: Flexible intervention for struggling readers in the early grades. Longmont, CO: Sopris West./Denton, C. A., & Mathes, P. G. (2003). Intervention for struggling readers: Possibilities and challenges. In B. R. Foorman (Ed.), *Preventing and remediating reading difficulties: Bringing science to scale* (pp. 229–251). Timonium, MD: York Press., 13 May 2015.

⁵⁴ <http://int-english2.blogspot.com/2011/10/reading-skill.html>, 13 May 2015.

อ่านจาก นวนิยาย หรือวรรณกรรมเยาวชนสำหรับเด็กอายุ 7-9, 10-12, teenagers, จนถึงสำหรับผู้ใหญ่ (adult fictions) วิธีการอ่านภาษาอังกฤษง่าย ๆ มีอยู่ 3 อย่างคือ Skim, Scan และ Speed เราสามารถฝึกทักษะเหล่านี้ และเลือกใช้ตามความเหมาะสม

Skimming reading เป็นการอ่านแบบคร่าว ๆ ผิวผิน เป็นการอ่านเพียงเพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องใด บทความนี้ พูดถึงเรื่องอะไร มีภาพรวมอย่างไร ส่วน Scanning reading เป็นการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจากบทความนั้น ๆ ดังนั้น Skim และ Scan จึงเป็นทักษะการอ่านที่จำเป็นในการสอบ หรือเมื่อมีเวลาจำกัด วิธีการทั้งสองอย่างนี้ จำเป็นต้องมีการฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญ ‘Skimming reading’ สามารถฝึกได้ โดยไม่อ่านทุกคำใช้ นัยต่าง ๆ ที่สามารถหาได้จากบางส่วนของบทความนั้น ๆ เช่น หัวเรื่อง หัวข้อ หรือ ข้อย่อยต่าง ๆ หรืออาจเป็นรูปภาพที่สามารถบอกเล่าได้ถึงเหตุการณ์ที่กล่าวถึงในบทความนั้น ๆ ใช้สายตาของเรากวาดไปทั่วทั้งบทความเพื่อหา Keywords และข้ามคำที่เราไม่เข้าใจไปที่คำอื่น ๆ ที่เราเข้าใจแทน

Skimming reading มีหลักการอ่านมีดังนี้

1. อ่านชื่อเรื่อง, หัวเรื่อง, และหัวข้อต่าง ๆ เพื่อหาว่าบทความนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องใด
2. ดูภาพประกอบเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ
3. อ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของทุกย่อหน้า
4. อย่าอ่านทุกคำ ทุกประโยคใช้สายตากวาดไปทั้งบทความแล้วเลือกคำสำคัญต่าง ๆ
5. พิจารณาถึงความหมายของคำต่าง ๆ ที่เลือกมา

Scanning reading เป็นเทคนิคการอ่านเพื่อต้องการหาคำตอบที่ต้องการ เช่น คำศัพท์ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เป็นต้น แล้วมองหาคำ ๆ นั้นในบทความ เทคนิคการอ่านแบบ Scanning มี 6 ข้อดังนี้

1. อย่าพยายามอ่านทุกคำ ให้ใช้สายตาอ่านไปอย่างรวดเร็วทั่วทั้งหน้าจนเจอสิ่งที่เราต้องการหา
2. ใช้นัยต่าง ๆ บนหน้านั้น ๆ เช่น หัวข้อ และชื่อเรื่องช่วยในการอ่าน
3. ในพจนานุกรม หรือสมุดโทรศัพท์ ใช้คำใน “หัวข้อ” เพื่อช่วยในการมองหา เราสามารถมองหาคำเหล่านี้ได้จากตัวหน้าที่ส่วนบนของทุกหน้า
4. ถ้าเราอ่านเพื่อศึกษา ,เพื่อการเรียน , เริ่มต้นโดยการคิดถึง และเขียนคำถามที่เราต้องการหาคำตอบก่อน ซึ่งจะทำให้เราสามารถโฟกัสไปที่สิ่งที่การหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตอบคำถามนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น
5. ทำให้บทความต่าง ๆ สามารถหาได้ง่ายขึ้น โดยอาจเรียงตามตัวอักษร ใช้ดัชนีท้ายหนังสือในการช่วยค้นหา

6. มีหลายวิธีในการฝึกทักษะการ Scan ได้ เช่นการค้นหาเบอร์โทรศัพท์ร้านอาหารต่างๆในสมุดหน้าเหลือง เป็นต้นทักษะการอ่านสองอย่างข้างต้น

ส่วนมากเราจะใช้เมื่อต้องการความ เร็ว แต่หากเราอ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความเร็วไม่ได้มาก่อนความเข้าใจ เทคนิคทั้งสองอย่างข้างต้นไม่จำเป็นสำหรับการอ่านของเรา

Speed reading⁵⁵ คือ การฝึกอ่านให้เร็วทำได้โดยการนำเอาเทคนิคการ Skim มาปรับใช้ นั่นคืออ่านไปเรื่อย ๆ หากไม่เข้าใจคำใดให้ พิจารณาหาความหมายของคำ ๆ นั้นจากบริบทของมัน แทนการเปิดพจนานุกรม ซึ่งจะทำให้เสียเวลาและสร้างความเบื่อหน่ายให้เราได้ นอกจากนี้ เราควรอ่านในสิ่งที่เราสนใจ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย อย่างที่กล่าวข้างต้นแล้วว่าหนังสืออ่านเล่น ในภาษาอังกฤษมักจะมีการแบ่งอายุผู้อ่านไว้ก่อนแล้ว การเลือกซื้อจึงไม่ยาก พิจารณา ก่อนว่าภาษาอังกฤษของเรานั้นอยู่ในระดับใด หรือไม่ก็ลองเปิดอ่านคร่าว ๆ ก่อน ว่าพอจะอ่านรู้เรื่องไหม การเลือกเรื่องควรเป็นเรื่องที่เราอ่านแล้วเข้าใจอย่างน้อย 70 %

⁵⁵ <http://www.skoolbuz.com/library/content/1954>, 13 May 2015.

เพื่อไม่ให้เราเบื่อหน่ายกับการอ่านสิ่งที่ไม่เข้าใจมากจนเกินไป และเป็นการทำให้เราได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อีก 30 %หลังจากนั้น

ตัวอย่างเรื่องสั้นเพื่อฝึกทักษะการอ่าน⁵⁶

Title 1 : The Death Car

It was a cold night in September. The rain was drumming on the car roof as George and Marie Winston drove through the empty country roads towards the house of their friends, the Harrisons, where they were going to attend a party to celebrate the engagement of the Harrisons' daughter, Lisa. As they drove, they listened to the local radio station, which was playing classical music.

They were about five miles from their destination when the music on the radio was interrupted by a news announcement:

"The Cheshire police have issued a serious warning after a man escaped from Colford Mental Hospital earlier this evening. The man, John Downey, is a murderer who killed six people before he was captured two years ago. He is described as large, very strong and extremely dangerous. People in the Cheshire area are warned to keep their doors and windows locked, and to call the police immediately if they see anyone acting strangely."

Marie shivered. "A crazy killer. And he's out there somewhere. That's scary."

"Don't worry about it," said her husband. "We're nearly there now. Anyway, we have more important things to worry about. This car is losing power for some reason -- it must be that old problem with the carburetor. If it gets any worse, we'll have to stay at the Harrisons' tonight and get it fixed before we travel back tomorrow."

As he spoke, the car began to slow down. George pressed the accelerator, but the engine only coughed. Finally they rolled to a halt, as the engine died completely. Just as they stopped, George pulled the car off the road, and it came to rest under a large tree.

"Blast!" said George angrily. "Now we'll have to walk in the rain."

"But that'll take us an hour at least," said Marie. "And I have my high-heeled shoes and my nice clothes on. They'll be ruined!"

"Well, you'll have to wait while I run to the nearest house and call the Harrisons. Someone can come out and pick us up," said George.

"But George! Have you forgotten what the radio said? There's a homicidal maniac out there! You can't leave me alone here!"

"You'll have to hide in the back of the car. Lock all the doors and lie on the floor in the back, under this blanket. No-one will see you. When I come back, I'll knock

⁵⁶ <http://web2.uvcs.uvic.ca/elc/studyzone/410/reading/fitter.htm>, 13 May 2015.

three times on the door. Then you can get up and open it. Don't open it unless you hear three knocks." George opened the door and slipped out into the rain. He quickly disappeared into the blackness.

Marie quickly locked the doors and settled down under the blanket in the back for a long wait. She was frightened and worried, but she was a strong-minded woman. She had not been waiting long, however, when she heard a strange scratching noise. It seemed to be coming from the roof of the car.

Marie was terrified. She listened, holding her breath. Then she heard three slow knocks, one after the other, also on the roof of the car. Was it her husband? Should she open the door? Then she heard another knock, and another. This was not her husband. It was somebody -- or something -- else. She was shaking with fear, but she forced herself to lie still. The knocking continued -- bump, bump, bump, bump.

Many hours later, as the sun rose, she was still lying there. She had not slept for a moment. The knocking had never stopped, all night long. She did not know what to do. Where was George? Why had he not come for her?

Suddenly, she heard the sound of three or four vehicles, racing quickly down the road. All of them pulled up around her, their tires screeching on the road. At last! Someone had come! Marie sat up quickly and looked out of the window.

The three vehicles were all police cars, and two still had their lights flashing. Several policemen leapt out. One of them rushed towards the car as Marie opened the door. He took her by the hand.

"Get out of the car and walk with me to the police vehicle. miss. You're safe now. Look straight ahead. Keep looking at the police car. Don't look back. Just don't look back."

Something in the way he spoke filled Marie with cold horror. She could not help herself. About ten yards from the police car, she stopped, turned and looked back at the empty vehicle.

George was hanging from the tree above the car, a rope tied around his neck. As the wind blew his body back and forth, his feet were bumping gently on the roof of the car -- bump, bump, bump, bump. (MDH 1994 -- From a common urban legend)

Exercise 15

Questions

1. Where were the Winstons going when this incident happened?
 - ? home
 - ? to Colford Mental Hospital
 - ? to a party
 - ? to the police station

2. What was the reason for the news announcement on the radio?
 - ? Six people, including John Downey, had been murdered.
 - ? A dangerous prisoner had escaped.
 - ? The police were warning of accidents on the roads in the bad weather.
 - ? Some people had been seen acting strangely in the Cheshire area.
3. What did George think was causing the trouble with the car?
 - ? the carburetor
 - ? the rain drumming on the roof
 - ? the accelerator
 - ? he had no idea
4. Why did he pull the car off the road?
 - ? to have a rest
 - ? to go for a walk
 - ? to walk to the nearest house
 - ? it broke down
5. Why did Marie stay in the car when George left?
 - ? She was afraid to go out in the dark.
 - ? So no one would steal the car.
 - ? Her clothes weren't suitable for the rain.
 - ? She wanted to get some sleep.
6. Where did George set off to walk to?
 - ? the Mental Hospital
 - ? the nearest house
 - ? the Harrisons' house
 - ? the police station
7. What made Marie so frightened as she waited in the car?
 - ? There was a strange sound coming from the roof.
 - ? She could see a man acting strangely outside the car.
 - ? Some police cars came racing down the road.
 - ? She was afraid of the rain and the dark.
8. Why did the policeman tell her not to look back when he brought her out of the car?
 - ? He didn't want her to see the body of her husband.
 - ? The killer was waiting behind her.
 - ? He wanted her to forget everything that had happened during the night.
 - ? He didn't want her to see the damage done to the car.
9. Marie says, "There's a homicidal maniac out there!" What does "homicidal maniac" mean?
 - ? terrible storm

- ? busy road
 - ? crazy killer
 - ? policeman
10. In "Several policemen leapt out," "leapt" means
- ? threw
 - ? jumped
 - ? shouted
 - ? drove

Title 2 : The Choking Dog

"Come on, come on, move it, idiot!"

Joanne beat impatiently on the steering wheel of her Mercedes sports car. How stupid to get caught up in the rush hour! She had planned to leave work early this afternoon, at three o'clock, to give herself a chance to relax and have a bath before going out to a meeting of her local tennis club. But just at ten to three a client had arrived, and it was two hours before she had finished dealing with the man. When she came out of her office, all the other staff in the Highlight Advertising Agency had already left. Now she was stuck in a traffic jam in central Birmingham at 5:30, and at 6:30 she was expected to be chairing a meeting of the tennis club. There would be no time for any hot bath.

Ahead of her, the traffic was moving at last, and she swung quickly out into the centre lane to turn right, and raced the last half-mile through the quiet suburban streets to her house. Pulling up on the driveway, she leapt out of the car and ran for the house. As she opened the door, she nearly tripped over Sheba, who was standing behind it.

"Hey, Sheba, hello," she said, bending down to stroke the large alsatian dog's head, "I've got no time for you now, but I'll take you out as soon as I get back from the tennis club."

It was then that she noticed something worrying about the dog. Sheba seemed to be coughing or choking, her stomach pumping repeatedly as if she was trying to vomit something up. She was obviously in real discomfort and could hardly breathe; her sad eyes gazed up at Joanne helplessly.

"Oh damn, this is all I need now," said Joanne to herself, dropping her briefcase and bending down to take a closer look, "a sick dog, today of all days!" On closer examination, Sheba did look very sick, and Joanne realised she would have to take her down to the vet immediately. Luckily, the vet's surgery was only a few streets away, and Joanne quickly loaded the dog, still coughing and choking, into her car for the short drive.

When she got there, the surgery was just about to close for the day. Luckily, Dr. Sterne had not left yet, and when he saw the state of Sheba, he brought her quickly into his office.

"It looks like something is stuck in her throat," said Dr. Sterne. "It shouldn't take me too long to get it out."

"Listen, doctor, I'm really in a rush to get to a meeting -- can I leave her with you, and go and get changed? I'll be back in ten minutes to pick her up, then I'll take her on to the meeting with me. Is that OK?"

"Sure," said the doctor. "You get going. I'll see you in ten minutes."

Joanne jumped back into her car again, and made the quick trip round to her house in a couple of minutes. As she was once more entering the hallway, the phone on the table by the door began to ring. She picked it up, annoyed by this additional interruption to her plans.

"This is Dr. Sterne," said an anxious voice. "Is that you, Joanne?"

"Of course it's me," said Joanne, surprised at the sound of his voice, "no-one else lives here."

"I want you to get right out of that house immediately," said the doctor's voice. "Right now. I'm coming round right away, and the police will be there any time now. Wait outside for us." The phone went dead. Joanne stared at it. She was confused, but she was also a little frightened by the obvious fear in the voice of the doctor. She replaced the receiver, then quickly backed out of the door and ran into the street.

At that moment, a police car with its lights flashing swung round the corner and screeched to a stop outside the house. Two policemen got out. After briefly checking that she was the owner of the house, they ran into the house through the still open door, without explaining anything. Joanne was by now completely confused and very frightened. Then the doctor arrived.

"Where's Sheba? Is she OK?" shouted Joanne, running over to his car.

"She's fine, Joanne. I extracted the thing which was choking her, and she's OK now."

"Well what's this all about? Why are the police in my house?"

Just then, the two policemen reappeared from the house, half-carrying a white-faced figure, a man in a dark grey sweater and jeans, who, it seemed, could hardly walk. There was blood all over him.

"My God," said Joanne, "how did he get in there? And how did you know he was there?"

"I think he must be a burglar," said the doctor. "I knew he was there because when I finally removed what was stuck in Sheba's throat, it turned out to be three human fingers. I don't think he's a very happy burglar." MDH 1994 -- From a common urban legend

Exercise 16

Questions

1. Where did Joanne work?

- ? an advertising agency
- ? a vet's surgery
- ? a Mercedes dealer's office
- ? the text does not say

2. Why was she angry at the beginning of the story?

- ? She was lost.
- ? She had lost a client at work.
- ? She was stuck in a traffic jam.
- ? Her dog was sick.

3. Why did she take the dog to Dr. Sterne's surgery?

- ? It was time for Sheba's checkup.
- ? The dog couldn't breathe properly.
- ? She wanted to get her out of the house.
- ? The doctor had asked to see her.

4. Why did she leave the dog at the surgery and drive home again?

- ? She wanted to catch a burglar.
- ? The dog was too sick to come home.
- ? The doctor wanted to keep her.
- ? Joanne wanted to change her clothes.

5. How long did it take Joanne to drive home from the surgery?

- ? two minutes
- ? ten minutes
- ? an hour
- ? the text does not say

6. What happened as she arrived home for the second time?

- ? The police arrived.
- ? The phone rang.
- ? The dog died.
- ? A burglar was just escaping.

7. Why did the doctor tell her to get out of the house?

- ? There was a dangerous dog in there.
- ? It was on fire.
- ? He knew there was a burglar inside.
- ? He wanted to meet her outside.

8. Why did the burglar look very sick?

- ? The police had caught him, and he would probably have to go to prison.
- ? He had caught a disease from the dog.
- ? He hadn't found any valuable things to steal.
- ? The dog had bitten off his fingers.

9. The story says that the dog "gazed up at Joanne helplessly". "Gazed" means

_____.

- ? stared
- ? cried
- ? barked
- ? laughed

10. A "vet's surgery" is probably _____.

- ? a serious operation
- ? a minor operation
- ? an animal doctor's office
- ? a police station

Title 3 : The Carpet Fitter

Eddie was a carpet fitter, and he hated it. For ten years he had spent his days sitting, squatting, kneeling or crawling on floors, in houses, offices, shops, factories and restaurants. Ten years of his life, cutting and fitting carpets for other people to walk on, without even seeing them. When his work was done, no-one ever appreciated it. No-one ever said "Oh, that's a beautiful job, the carpet fits so neatly." They just walked all over it. Eddie was sick of it.

He was especially sick of it on this hot, humid day in August, as he worked to put the finishing touches to today's job. He was just cutting and fixing the last edge on a huge red carpet which he had fitted in the living room of Mrs. Vanbrugh's house. Rich Mrs. Vanbrugh, who changed her carpets every year, and always bought the best. Rich Mrs. Vanbrugh, who had never even given him a cup of tea all day, and who made him go outside when he wanted to smoke. Ah well, it was four o'clock and he had nearly finished. At least he would be able to get home early today. He began to day-dream about the weekend, about the Saturday football game he always played for the local team, where he was known as "Ed the Head" for his skill in heading goals from corner kicks.

Eddie sat back and sighed. The job was done, and it was time for a last cigarette. He began tapping the pockets of his overalls, looking for the new packet of Marlboro he had bought that morning. They were not there.

It was as he swung around to look in his toolbox for the cigarettes

that Eddie saw the lump. Right in the middle of the brand new bright red carpet, there was a lump. A very visible lump. A lump the size of -- the size of a packet of cigarettes.

"Blast!" said Eddie angrily. "I've done it again! I've left the cigarettes under the blasted carpet!"

He had done this once before, and taking up and refitting the carpet had taken him two hours. Eddie was determined that he was not going to spend another two hours in this house. He decided to get rid of the lump another way. It would mean wasting a good packet of cigarettes, nearly full, but anything was better than taking up the whole carpet and fitting it again. He turned to his toolbox for a large hammer.

Holding the hammer, Eddie approached the lump in the carpet. He didn't want to damage the carpet itself, so he took a block of wood and placed it on top of the lump. Then he began to beat the block of wood as hard as he could. He kept beating, hoping Mrs. Vanbrugh wouldn't hear the noise and come to see what he was doing. It would be difficult to explain why he was hammering the middle of her beautiful new carpet.

After three or four minutes, the lump was beginning to flatten out. Eddie imagined the cigarette box breaking up, and the crushed cigarettes spreading out under the carpet. Soon, he judged that the lump was almost invisible. Clearing up his tools, he began to move the furniture back into the living room, and he was careful to place one of the coffee tables over the place where the lump had been, just to make sure that no-one would see the spot where his cigarettes had been lost. Finally, the job was finished, and he called Mrs. Vanbrugh from the dining room to inspect his work.

"Yes, dear, very nice," said the lady, peering around the room briefly. "You'll be sending me a bill, then?"

"Yes madam, as soon as I report to the office tomorrow that the job is done." Eddie picked up his tools, and began to walk out to the van. Mrs. Vanbrugh accompanied him. She seemed a little worried about something.

"Young man," she began, as he climbed into the cab of his van, laying his toolbox on the passenger seat beside him, "while you were working today, you didn't by any chance see any sign of Armand, did you? Armand is my parakeet. A beautiful bird, just beautiful, such colors in his feathers... I let him out of his cage, you see, this morning, and he's disappeared. He likes to walk around the house, and he's so good, he usually just comes back to his cage after an hour or so and gets right in. Only today he didn't come back. He's never done such a thing before, it's most peculiar..."

"No, madam, I haven't seen him anywhere," said Eddie, as he reached to start the van.

And saw his packet of Marlboro cigarettes on the dashboard, where he

had left it at lunchtime....

And remembered the lump in the carpet....

And realised what the lump was....

And remembered the hammering....

And began to feel rather sick....

** MDH 1994 -- from a common urban legend

Exercise 17

Questions

1. Why did Eddie hate being a carpet-fitter?

- ? The pay was too low.
- ? He didn't like working alone.
- ? No-one appreciated his work.
- ? He couldn't smoke on the job.

2. What did Eddie think of Mrs. Vanbrugh?

- ? She was a kind, thoughtful lady.
- ? She was rich and selfish.
- ? She was always losing things.
- ? She had good taste in furniture.

3. Why was Eddie called "Ed the Head" by his friends?

- ? Because he was such an intelligent carpet-fitter.
- ? Because he had a large head.
- ? Because he was very proud and self-important.
- ? Because of his footballing skills.

4. What did Eddie want to do when he had finished fitting the carpet?

- ? have a cigarette
- ? hammer the carpet flat
- ? look for Mrs. Vanbrugh's lost bird
- ? start work in the dining room

5. Why didn't Eddie remove the carpet to take out the thing that was causing the lump?

- ? He couldn't take the carpet up once he had fitted it.
- ? He didn't need the cigarettes because he had some more in the van.
- ? It would take too long to remove the carpet and re-fit it.
- ? He intended to come back and remove the lump the next day.

6. What did Eddie do with the hammer?

- ? hammered nails into the lump
- ? fixed the coffee table
- ? left it under the carpet

? flattened the carpet

7. What was Mrs. Vanbrugh worried about?

- ? Her bird was missing.
- ? She thought the carpet was going to be too expensive.
- ? She thought Eddie had been smoking in the house.
- ? She couldn't find her husband, Armand.

8. What was really under the carpet?

- ? the cigarettes
- ? Eddie's toolbox
- ? nothing
- ? the missing bird

9. "Eddie was determined...." means that he:

- ? had no idea
- ? decided for sure
- ? felt very angry
- ? couldn't decide

10. "Peculiar" in the sentence "He's never done such a thing before, it's most peculiar..." means:

- ? normal
- ? like a bird
- ? difficult
- ? strange

Put the words to be correctly.

1. Police have _____ a suspect in the murder of a local convenience store owner.
2. The police are looking for people who may have _____ a traffic accident which occurred yesterday at Douglas and Yates.
3. He is the main _____ in the murder of his wife.
4. He is on _____ for the murder of his business partner.
5. The judge will hand down his _____ tomorrow morning at 10:00.
6. David Milgard, Donald Marshall, and Guy-Paul Morin were three _____ men who spent years in prison in Canada for murders they didn't commit.
7. The police decided not to _____ because they didn't have enough evidence.
8. He was _____ of the murder of his business partner, and sentenced to 10 years in prison.
9. During the trial, the woman _____ that her husband was asleep in bed at the time the murder occurred.

10. He was _____ to death for the murder of his wife and children.
11. The _____ sentenced the murderer to life in prison.
12. In our court system, a person is presumed to be innocent unless _____ is proven beyond all reasonable doubt.
13. The _____ sat down and cried after the man hit her.
14. Police have _____ him with theft after he was found in possession of a stolen car.
15. The _____ gave an amazingly accurate description of the criminal - she even knew his eye colour!
16. American boxer Mike Tyson was _____ for raping a teenage beauty queen.
17. The parents of the murdered boy attended the _____ of the man accused of killing him every day for the three months it took to reach a verdict.
18. Only one of the three robbers was _____; the other two got away.
19. The accused made his appearance before the _____ on Friday morning.
20. The authorities have decided not to press _____ due to a lack of evidence.
21. The _____ was so scared that she was unable to answer the policeman's questions until hours after the attack.
22. The witness _____ that he saw the defendant hit the victim repeatedly over the head with a piece of wood.
23. In order to _____ the defendant, you must be certain, beyond a reasonable doubt, that he is guilty.
24. The victim's family felt that the _____ given the murderer was too short.
25. The jury took only 3 hours to reach a _____ verdict in the murder case.
26. When the victim's family heard the _____, they all stood up and clapped.
27. American football star O. J. Simpson was found _____ of murdering his wife in a court of law.
28. No one will _____ she killed her husband; they all think she is so sweet.⁵⁷

References

1.Chard, D. J., Vaughn, S., & Tyler, B. (2002). A synthesis of research on effective interventions for building reading fluency with elementary students with learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 35, 386–406.

⁵⁷ http://www.englishvocabularyexercises.com/eve-exercises/EngVocEx_crime_law_1-2.htm

2. Denton, C. A., & Hocker, J. L. (2006). *Responsive reading instruction: Flexible intervention for struggling readers in the early grades*. Longmont, CO: Sopris West.
3. Denton, C. A., & Mathes, P. G. (2003). *Intervention for struggling readers: Possibilities and challenges*. In B. R. Foorman (Ed.), *Preventing and remediating reading difficulties: Bringing science to scale* (pp. 229–251). Timonium, MD: York Press.
4. Ehri, L. C. (2003, March). *Systematic phonics instruction: Findings of the National Reading Panel*. Paper presented to the Standards and Effectiveness Unit, Department for Education and Skills, British Government, London.
5. Fletcher, J. M. (2007, February). *Overview of the Texas Center for Learning Disabilities*. Presentation at the Pacific Coast Research Conference, San Diego, CA.
6. Fletcher, J. M., Denton, C. A., Fuchs, L., & Vaughn, S. R. (2005). *Multi-tiered reading instruction: Linking general education and special education*. In S. O. Richardson & J. W. Gilger (Eds.), *Research-based education and intervention: What we need to know* (pp. 21–43). Baltimore: International Dyslexia Association.
7. Fuchs, D., & Fuchs, L. (2005). *Peer-assisted learning strategies: Promoting word recognition, fluency, and reading comprehension in young children*. *Journal of Special Education*, 39, 34–44.
8. Fuchs, L. S., Fuchs, D., Hosp, M. K., & Jenkins, J. R. (2001). *Oral reading fluency as an indicator of reading competence: A theoretical, empirical, and historical analysis*. *Scientific Studies of Reading*, 5, 239–256.
9. Gersten, R., Fuchs, L., Williams, J., & Baker, S. (2001). *Teaching reading comprehension strategies to students with learning disabilities: A review of research*. *Review of Educational Research*, 71, 279–320.
10. Hasbrouck, J., & Tindal, G. (2006). *Oral reading fluency norms: A valuable assessment tool for reading teachers*. *Reading Teacher*, 59, 636–644.
11. Jitendra, A., Edwards, L., Sacks, G., & Jacobson, L. (2004). *What research says about vocabulary instruction for students with learning disabilities*. *Exceptional Children*, 70, 299–311.
12. McCray, A. D., Vaughn, S., & Neal, L. I. (2001). *Not all students learn to read by third grade: Middle school students speak out about their reading disabilities*. *Journal of Special Education*, 35 (1), 17–30.
13. McMaster, K. L., Fuchs, D., & Fuchs, L. S. (2006). *Research on peer-assisted learning strategies: The promise and limitations of peer-mediated instruction*. *Reading & Writing Quarterly*, 22, 5–25.
14. National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction*. Washington, DC: U.S. Government Printing Office.

15. Pullen, P. C., Lane, H. B., Lloyd, J. W., Nowak, R., & Ryals, J. (2005). Effects of explicit instruction on decoding of struggling first grade students: A data-based case study. *Education and Treatment of Children*, 28, 63–76.
16. Rayner, K., Foorman, B. R., Perfetti, C. A., Pesetsky, D., & Seidenberg, M. S. (2001). How psychological science informs the teaching of reading. *Psychological Science in the Public Interest*, 2, 31–74.
17. Saenz, L. M., Fuchs, L. S., & Fuchs, D. (2005). Peer-assisted learning strategies for English language learners with learning disabilities. *Exceptional Children*, 71, 231–247.
18. Snow, C. E., Burns, M. S., & Griffin, P. (1998). Preventing reading difficulties in young children. Washington, DC: National Academy Press.
19. Vaughn, S., Wanzek, J., Woodruff, A. L., & Linan-Thompson, S. (2007). A three-tier model for preventing reading difficulties and early identification of students with reading disabilities. In D. Haager, J. Klingner, & S. Vaughn (Eds.), *Evidence-based reading practices for response to intervention* (pp. 11–28). Baltimore: Brookes.
20. http://en.wikipedia.org/wiki/English_alphabet, 28 April 2015
21. http://faculty.mdc.edu/jgarcia/13411docDone/sentence%20skills/basic_sentence_patterns.htm, 22 April 2015..
23. <http://wmtang.org/resources/7-basic-sentence-patterns/>, 30 April 2015. Reference: *Everyday Grammar* by John Seely.
24. <http://www.ntciap.com/PartsofSpeech.html>, <https://sakawdurn.wordpress.com/category/part-of-speech/>, 30 April 2015.
25. <http://en.wikipedia.org/wiki/Noun>, *nōmen*. Charlton T. Lewis and Charles Short. *A Latin Dictionary on Perseus Project*./Jump up ^ "Noun". Merriam-Webster Dictionary (online). Merriam-Webster, Incorporated. 2014./Jump up ^ Loos, Eugene E., et al. 2003. *Glossary of linguistic terms: What is a noun?*/Jump up ^ Bimal Krishna Matilal, *The word and the world: India's contribution to the study of language*, 1990 (Chapter 3)/Jump up ^ *nōmen*. Charlton T. Lewis and Charles Short. *A Latin Dictionary on Perseus Project*.; *ὄνομα*. Liddell, Henry George; Scott, Robert; *A Greek–English Lexicon at the Perseus Project*/Jump up ^ Dionysius Thrax. *τέχνη γραμματική (Art of Grammar)*, section ιβ' (10b): *περὶ ὀνόματος (On the noun)*. *Bibliotheca Augustana*. εἶδη δὲ παραγώνων ἑστὶν ἑπτὰ· πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, ῥηματικόν. "There are seven types of derived [nouns]: patronymic, possessive, comparative, superlative, diminutive, derived from a noun, [and] verbal."/Jump up ^ *παραγωγός*/Jump up ^ *Chicago Manual of Style*, "5.10: Noun-equivalents and substantives", *The Chicago Manual of Style*, University of Chicago Press./Jump up ^ Jackendoff, Ray (2002). "§5.5 Semantics as a generative system". *Foundations of language: brain, meaning, grammar, evolution* (PDF). Oxford University Press. ISBN 0-19-827012-7./Jump up ^ pages 218, 225 and elsewhere in Quine, Willard Van Orman (2013) [1960 print]. "7 Ontic Decision". *Word and Object*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press. pp. 215–254./Jump up ^ Reimer, Marga (May 20, 2009)., 30 April 2015.
26. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pronoun>, 8 may 2015, Jump up to: a b c d e f g h i j k Börjars, Kersti; Burridge, Kate (2010). *Introducing English grammar* (2nd ed.). London: Hodder Education. pp. 50–57. ISBN 978-1444109870.
27. Jump up ^ For detailed discussion see George D. Morley, *Explorations in Functional Syntax: A New Framework for Lexicogrammatical Analysis*, Equinox Publishing Ltd., 2004, pp. 68–73. Jump up ^ Postal, Paul (1966). Dinneen, Francis P., ed. "On So-Called "Pronouns" in English". *Report of the Seventeenth*

Annual Round Table Meeting on Linguistics and Language Studies (Washington, D.C.: Georgetown University Press): 177–206.

28. <http://learnenglish.nabia10.com/gramma/th/verbs.html> แหล่งที่มา : เอกสารอ้างอิง ไวยากรณ์อังกฤษ ฉบับช่วยจำ (English Grammar) โดย ดร.กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม/ คู่มือศึกษาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดย ฝ่ายวิชาการ ภาควิชาภาษาอังกฤษ สถาบัน OPINION/ standard English Grammar โดย อาจารย์สำราญ คำยิ่ง ป.ธ.6 ,พ.ม.,C.P.E/ Advance English Grammar โดย อาจารย์สำราญ คำยิ่ง ป.ธ.6 ,พ.ม. ,C.P.E, 9 May 2015.

29. <http://www.thaistudyfocus.com>, - <http://www.juliacookonline.com/books/personal-behaviors/its-hard-to-be-a-verb/> 10 May 2015.

30. Bybee, Joan L., Revere Perkins, and William Pagliuca (1994) The Evolution of Grammar: Tense, Aspect, and Modality in the Languages of the World. University of Chicago Press./Comrie, Bernard (1985). "Tense". Cambridge University Press. ISBN 0-521-28138-5./Guillaume, Gustave (1929) Temps et verbe. Paris: Champion./Hopper, Paul J., ed. (1982) Tense–Aspect: Between Semantics and Pragmatics. Amsterdam: Benjamins./Smith, Carlota (1997). The Parameter of Aspect. Dordrecht: Kluwer., 13 May 2015.